

ತಿಳಿನಗೆಯ ಕಾರಂಜಿ

ಬೆಳ್ಳಿ ಹಬ್ಬದ ವರ್ಷ

ಫೆಬ್ರವರಿ - 2009

ಬಿಡಿ ವ್ರತಿ ರೂ. 20.00

With Best Compliments from:

SVR Agencies

NO.2, 3rd Cross Kalasipalyam,
New Extention Bangalore - 560 002.

Grams : Equipments : Tel : 080 - 22222301
Fax : 080 - 22224497

Distributors For : ASPEE Sprayers and Dusters for
Agriculture and Horticulture

CONSIGNMENT : M/S DSM ENGINEERING
AGENTS FOR PLASTICS
(INDIA) PVT. LTD
Thermoplastic PloysterGranules
(CENKITE) Polyamise Granules
(CENKALON)

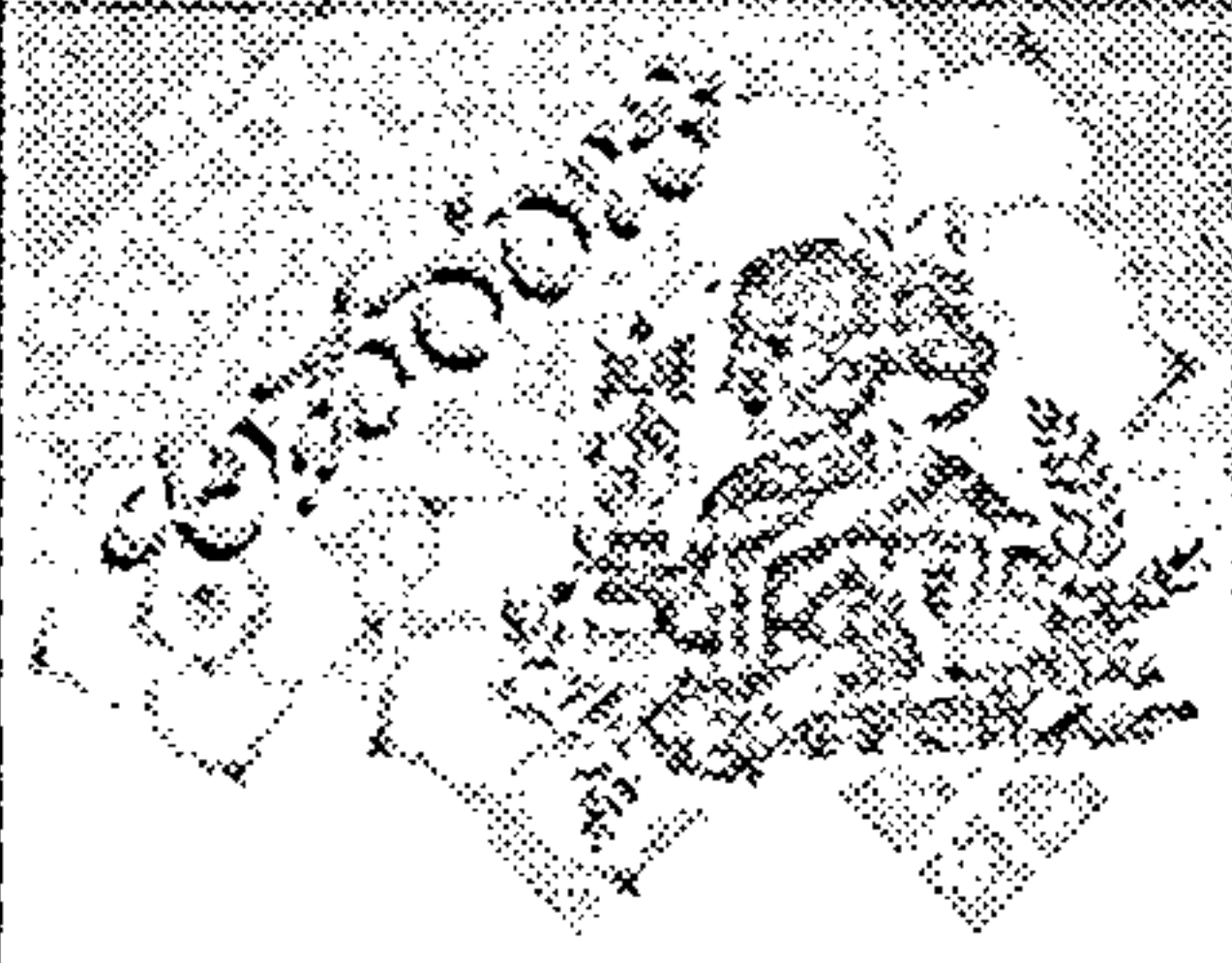

ಅಪರಂಜಿ

ತಿಳಿನಗೆಯ ಕಾರಂಜಿ

ಸಂಪುಟ 26

ಸಂಚಿಕೆ - 5

ಫೆಬ್ರವರಿ - 2009

ಸಂಪಾದಕ ಮಂಡಳಿ

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಶಿವಕುಮಾರ್

ಸಂಪಾದಕರು

ಶ್ರೀ ಬೇಲೂರು ರಾಮಮೂರ್ತಿ

ಉಪಸಂಪಾದಕರು

ಶ್ರೀ ಬಾಗೂರು ಚಂದ್ರು

ಶ್ರೀ ಎಚ್.ಎನ್. ಅನಂದ

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣ

ಟ್ರಸ್ಟಿಗಳು

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಶಿವಕುಮಾರ್

ಶ್ರೀ ಬೇಲೂರು ರಾಮಮೂರ್ತಿ

ಶ್ರೀ ಜಿ. ನಾಗೇಶ್

ಶ್ರೀ ವಿ.ಆರ್. ನಾಥ್

ಶ್ರೀ ಎ.ಆರ್. ರಾಜಗೋಪಾಲ್

ಶ್ರೀ ಕೆ. ರವೀಂದ್ರ

ವಿರೇಷ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕರು

ಶ್ರೀ ಆರ್. ರೇಷ್ಮಿರಾಜ್

ಶ್ರೀ ಆರ್.ಎಸ್. ಪ್ರಕಾಶ್

ಗೌರವ ಸಲಹೆಗಾರರು

ಶ್ರೀ ಅ.ರಾ.ಸೇ.

ಚಂದಾ ವಿವರ:

ಜಿಡಿ ಪ್ರತಿ: ರೂ. 10/-

ಪಾರ್ಷ್ವಿಕ ಚಂದಾ: ರೂ. 100/-

ಮತ್ತು ಮಾರ್ಚ್ ಚಂದಾ: ರೂ. 750/-

ಕೆಲಸದ ವೇಳೆ:

ಬೆಳಿಗ್ಗೆ 8 ರಿಂದ 10 ಗಂಟೆಯವರೆಗೆ

ಮುದ್ರಣ: ರವಿ ಗ್ರಾಫಿಕ್ಸ್

ಅಕ್ಷರ ಜೋಡಣೆ:

ಒಮೇಗಾ ಲೇಸರ್ ಟೆಕ್

ಈ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ.....

ಅಪರಂಜಿ ಕಿಡಿ	ಪ್ರಕಾಶ್	2
ನಮ್ಮ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ	ಶಿವಕುಮಾರ್	3
ಶರಲೇಖನ ಸಾಹಸ	ವತ್ಸನ	4
ಅಡುಗೆ ಮನೆ....	ಎಲ್.ಜಿ. ಮೀರಾ	10
ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದ....	ಲೀಲಾಮಿರ್ಲೆ	11
ತಲೆಹರಟೆ	ಮಣಿ	14
ಕಾಫಿಹೌಸ್		18
ಜೇಬಾಯಣ	ಪ್ರಭಾಮಣಿ ನಾಗರಾಜ್	20
ತುಂತುರು	ದಂನಲ	26
ವಕ್ರ ಪದಬಂಧ	ಎನ್. ರಾಮನಾಥ್	27
ವಿದ್ಯಮಾನಗಳು	ಕು.ಕ.	28
ಎಸ್.ಎನ್.ಎಸ್....	ಕೃಷ್ಣ ಸುಬ್ಬರಾವ್	30
ಹುರುಳಿ ಕಟ್ಟು	ಹೆಚ್. ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣ	32
ಪಾದಚಾರಿ....	ಧೃತಿ	35
ಅಭದ್ರ ಶಿರೋಮಣಿ	ಸಿ.ಆರ್. ಸತ್ಯ	37

ಪ್ರಕಾಶಕರು: ಕೊರವಂಜಿ ಅಪರಂಜಿ ಟ್ರಸ್ಟ್, 36, 6ನೇ ಮುಖ್ಯರಸ್ತೆ, ಮಲ್ಲೇಶ್ವರಂ,
ಬೆಂಗಳೂರು - 560 003. email: aparanji@hotmail.com website: aparanjimag.com

ಸಂಪರ್ಕ ವಿಳಾಸ: ಶ್ರೀ ಬೇಲೂರು ರಾಮಮೂರ್ತಿ, ಉಪ ಸಂಪಾದಕರು, ಅಪರಂಜಿ ಮಾಸಪತ್ರಿಕೆ,
ನಂ. 96, 'ಸುಕೇಶವ' ಎರಡನೇ ಅಡ್ಡರಸ್ತೆ, 20ನೇ ಮುಖ್ಯರಸ್ತೆ, ಹೊದಲನೇ ಫೇಸ್, ಬಿ.ಟಿ.ಎಂ. ಲೇಔಟ್,
ಬೆಂಗಳೂರು - 560 068. ದೂರವಾಣಿ: 808-26688488. email: brmurthy@dataone.in

○ ಪ್ರಕಾಶ್

ಇಸ್ಕಾನ್ ಸಮಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳ ಸೊಂಟಕ್ಕೆ ಹಗ್ಗ ಬಿಗಿದು ಆತಂಕ! - ಸುದ್ದಿ

● ಧರ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾಪನಾರ್ಥಾಯ.....!!

★★★

ಐ.ಟಿ. ಅಧಿಕಾರಿ ಚಂದ್ರಿಕಾ ಅವರ ಬಂಧನ - ಸುದ್ದಿ

● ಅವರಿಗೆ 'ಅರ್ಧಚಂದ್ರ' ಸಿಗಲೇಬೇಕು !!

★★★

'ಚುನಾವಣೆ' ಅಂದರೆ 'ಹೆಂಡ-ಹಣಾವಣೆ' ಅಂತ ಈಗ ಅರ್ಥವಾಯಿತು!!

★★★

ನೀರು ಸೇವಿಸಿ ಕಾರ್ಯದಕ್ಷತೆ ಹೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ - ಆಸ್ಟ್ರೇಲಿಯಾ ತಜ್ಞ!!

● ನಂ ಸರ್ಕಾರ ನಮಗೆ ಇದನ್ನ ಎಂದಿನಿಂದಲೂ ಮಾಡುತ್ತಿದೆ !!

★★★

ಸೊಳ್ಳೆ ನಿವಾರಕ ಸಮವಸ್ತ್ರ - ಪತ್ರಿಕೆ

● ಕರ್ನಾಟಕದ ಸೊಳ್ಳೆಗಳು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಪ್ರತಿಭಟಿಸಿವೆಯಂತೆ !!

★★★

ನೈಸ್ ಬಿಟ್ಟು ಸತ್ಯಂಗೆ ಏಕಿಷ್ಟು ಹುಯಿಲು?? - ಮಾಜಿ ಪ್ರಧಾನಿಗಳು

● ಖೇಣಿಯವರು ತಾವೆಂದೂ 'ಸತ್ಯಂ-ವದ' ಎಂದಿರಲಿಲ್ಲವಲ್ಲ!!

★★★

"ಮುಗಿದ ತೈಲ ಮುಷ್ಕರ" - ಸುದ್ದಿ

● ವಿಧಾನ ಸೌಧದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಸಂತಸಪಟ್ಟರಂತೆ !!!

★★★

ಸಂಜಯ್‌ದತ್ ರಾಜಕೀಯಕ್ಕೆ ! - ಪತ್ರಿಕೆ

● Politics is the last....!!

★★★

ಇಸ್ರೇಲ್ ತರಹ ದಾಳಿ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ - ಪ್ರಣವ್ ಮುಖರ್ಜಿ

● ಇಸ್ರೇಲಿ ಸೈನಿಕರು ನಕ್ಕರಂತೆ !!!

★★★

ಶ್ರೀನಿವಾಸ ವೈದ್ಯರಿಗೆ ಅಕಾಡೆಮಿ ಪ್ರಶಸ್ತಿ

ಶ್ರೀ ಶ್ರೀನಿವಾಸ ವೈದ್ಯರು ಬರೆದಿರುವ ಕಾದಂಬರಿ 'ಹಳ್ಳ ಬಂತು ಹಳ್ಳ' ಎಂಬ ಕೃತಿಗೆ ಈ ವರ್ಷದ ಕೇಂದ್ರ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಲಭಿಸಿದೆ. 2008 ರ ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಇದೇ ಪುಸ್ತಕಕ್ಕೆ ಕರ್ನಾಟಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಕೂಡಾ ದೊರೆತಿತ್ತು. ನಮ್ಮ ಬಳಗದವರೇ ಆದ ಗೆಳೆಯ ಶೀನೂಗೆ ಇಂತಹ ಒಂದು ಅಪೂರ್ವ ಗೌರವ ಸಂದಿರುವುದು ಅಪರಂಜಿ ಬಳಗದ ನಮ್ಮೆಲ್ಲರಿಗೆ ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ಹೆಮ್ಮೆಯ ಸಂಗತಿ. ವೈದ್ಯರ ಸಾಹಿತ್ಯ ಕೃಷಿ ಅಪರಂಜಿಯ ಹುಟ್ಟಿನೊಂದಿಗೇ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಎಂಭತ್ತ ನಾಲ್ಕನೆಯ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಅವರು ಕೆನರಾ ಬ್ಯಾಂಕಿನಲ್ಲಿ ಮ್ಯಾನೇಜರ್ ಆಗಿದ್ದರು. ನಾನು ಒಂದು ಕೈಗಾರಿಕೋದ್ಯಮವನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದೆ. ಅಪರಂಜಿ ಪತ್ರಿಕೆ ನನ್ನ ಮಡಿಲಿಗೆ ಬಿದ್ದಮೇಲೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಬರಹಗಾರರನ್ನು ಹುಡುಕಿ ಅವರಿಂದ ಲೇಖನಗಳನ್ನು ಬರೆಯುವ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ನನ್ನ ಹೆಗಲಿಗೆ ಬಿತ್ತು. ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ವೈದ್ಯರು ನನ್ನ ಈ ಅರಸುವಿಕೆಗೆ, ಹುಡುಕಾಟಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿಬಿದ್ದರು. ಅವರು ಮುಂಬೈನಿಂದ ಬರೆದು ಕಳುಹಿಸಿದ ಮೊದಲ ಬರಹ 'ಸ್ಯಾರೀ ಗಾರ್ಡ್' ಬಹುವಾಗಿ ಓದುಗರ ಮೆಚ್ಚುಗೆ ಗಳಿಸಿತು. ಆ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ನಾವಿಬ್ಬರೂ ಸಾಹಿತ್ಯ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಹೊಸಬರು. ಅವರು ಅಪರಂಜಿಗೆ ಬರೆದಿದ್ದ ಲೇಖನಗಳ ಸಂಕಲನ, 'ತಲೆಗೊಂದು ತರತರ' ಅವರ ಮೊದಲ ಪುಸ್ತಕವೂ ಹೌದು. ಪುಸ್ತಕ ಬಿಡುಗಡೆ ಸಮಾರಂಭವನ್ನು ಭಾರತೀಯ ವಿದ್ಯಾಭವನದಲ್ಲಿ ಏರ್ಪಡಿಸಿದ್ದೆವು. ರಾ.ಶಿ.ಯವರ ಮಿತ್ರರೂ ನಮ್ಮ ಮನೆಯವರಿಗೆಲ್ಲಾ ಆಪ್ತರೂ ಆಗಿದ್ದ ಪೂಜ್ಯ ಶಿವರಾಮ ಕಾರಂತರು ಪುಸ್ತಕ ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಿ ಹಲವು ಹಿತವಚನಗಳನ್ನು ನೀಡಿದ್ದರು. ಅಂದಿನಿಂದ ಸಾಹಿತ್ಯ ಕ್ಷೇತ್ರವೆಂಬ ಕಗ್ಗಡಿನಲ್ಲಿ ಹಾಸ್ಯದ ಕಾಲುಹಾದಿಯನ್ನು ಕಡಿಯುತ್ತಾ ಸಾಗಿದ್ದ ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಯತ್ನಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಂಜಲ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಸಾಥ್ ಕೊಟ್ಟವರು ವೈದ್ಯರು. ಅಪರಂಜಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾದ ಅವರ ಲೇಖನಗಳು ಪತ್ರಿಕೆಗೆ ಒಂದು ಶೋಭೆಯನ್ನು ತಂದುಕೊಟ್ಟವು. 'ಮನಸುಖರಾಯನ ಮನಸು', 'ರುಚಿಗೆ ಹುಳಿಯೊಗರು', 'ಅಗ್ನಿಕಾರ್ಯ' ಇವು ವೈದ್ಯರ ಇತರ ಪುಸ್ತಕಗಳು. ಬಿಡುವಿದ್ದಾಗ ನಾವಿಬ್ಬರೂ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದ ಅನೇಕ ಸಂಜೆ ಹರಟೆಗಳಲ್ಲಿ ಜೀವನದ ಸಾರ್ಥಕತೆಯ ಅರ್ಥ, ನಾವು ಕ್ರಮಿಸಬೇಕಾದ ಹಾದಿ, ಮುಟ್ಟಬೇಕಾದ ಗುರಿ ಇವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಸದಾ ಚರ್ಚೆ ನಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು. 'ಹಳ್ಳ ಬಂತು ಹಳ್ಳ' ಕಾದಂಬರಿಯನ್ನು ಬರೆಯುತ್ತಿರುವ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ನಾವಿಬ್ಬರೂ ಕೂಡಿ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಮಾತನಾಡಿದ್ದುಂಟು. ಪುಸ್ತಕದ ಬಿಡುಗಡೆಗೆ ಧಾರವಾಡಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಕಾದಾಗ ಅವರು ನನ್ನನ್ನೂ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ನವಲುಗುಂದದ ಪರಿಸರವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಬಹು ಅಭಿಮಾನದಿಂದ ತೋರಿಸಿದ್ದರು.

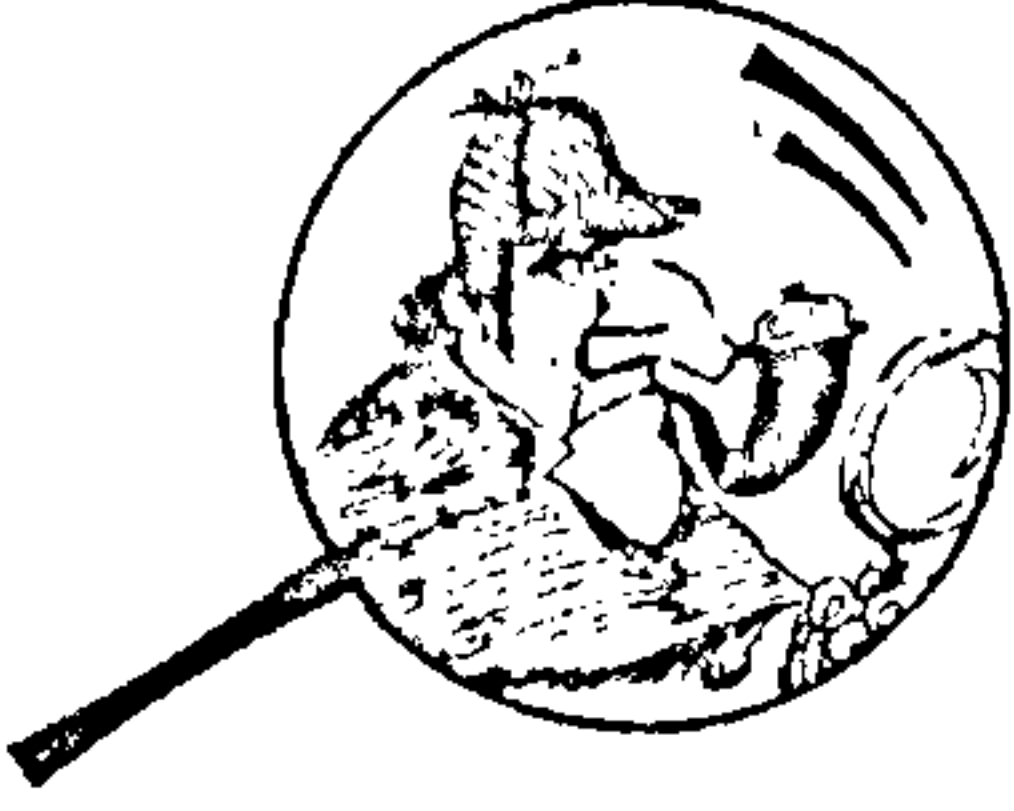
ಹೆಚ್ಚು ಹೇಳಿದರೆ ನಮ್ಮ ಬೆನ್ನನ್ನು ನಾವೇ ತಟ್ಟಿಕೊಂಡಂತೆ. ಇಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ಹೇಳಬಲ್ಲೆ. ವೈದ್ಯರು ಸಾಹಿತ್ಯ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ನಡೆದುಬಂದ ಹಾದಿ ಸಾರ್ಥಕ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಒಂದು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ನಿದರ್ಶನ.

- ಶಿವಕುಮಾರ್

ಕಕುದ್ರಿಯ ಆತಂಕವಾದ

- ವತ್ಸನ

ಸಂಕ್ರಾಂತಿ ಹಬ್ಬದ ಸಂಜೆ. ಪಕ್ಕದ ಫ್ಲಾಟಿನ ಶೀಲು ಆಂಟಿ ತಮ್ಮ ಮೊಮ್ಮಗು ಸುಧೀರನ್ನ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಂದು ಎಳ್ಳು ಬೆಲ್ಲ ಕೊಟ್ಟು ಒಳ್ಳೆಯ ಮಾತನಾಡಲು ಬಂದಿದ್ದರು. ಶರಲೇಖ ಕಳೆದಬಾರಿ ಸುಧೀರನ ಹುಟ್ಟಿದ ಹಬ್ಬದ ಪಾರ್ಟಿಗೆ ಹೋಗಿ ಮಕ್ಕಳಿಗೆಲ್ಲಾ ಮನರಂಜನೆ ಮಾಡಿದ್ದು ಸುಧೀರನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಇತ್ತು ಅಂತ ಕಾಣುತ್ತೆ. ಅವ ಶರಲೇಖನ ಹತ್ತಿರ ಬಂದು, 'ಈ ಸಾರ್ತೀನೂ ನನ್ನ ಬರ್ತಡೇಗೆ ಬರ್ತೀರಾ ತಾನೇ ಅಂಕಲ್' ಅಂತ ಮುದ್ದುಮುದ್ದಾಗಿ ಕೇಳಿತು. ಅಜ್ಜ ಮೊಮ್ಮಗು ಹಿಂತಿರುಗಿದ ಮೇಲೆ ಕಳೆದ ಬಾರಿ ನಾವಿಬ್ಬರೂ ಸುಧೀರನ ಹುಟ್ಟುಹಬ್ಬಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಹಿಂತಿರುಗಿ ಬರುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಫ್ಲಾಟಿಗೆ ಬಂದು ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದ ಅಪೂರ್ವ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ನೆನಪಾಯಿತು. ಅಂದು ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಪುರಂದರನೇ ತನ್ನ ಸಾರಥಿಯನ್ನು ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ನಮ್ಮಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದ. ಆ ಘಟನೆಯನ್ನು ಮೆಲಕುಹಾಕುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಅಂತಹುದೇ ಇನ್ನೊಂದು ಭೇಟಿಗೆ ನಾವುಗಳು ದಿಢೀರನೆ ಸಿದ್ಧರಾಗಬೇಕೆಂಬ ಅಂಶ ನಮ್ಮಿಬ್ಬರಿಗೂ ಖಂಡಿತ ಹೊಳೆದಿರಲಿಲ್ಲ. ಹೊಳೆಯದಿದ್ದರೇನು, ಘಟನೆ ಆಗದೇ ಇರುತ್ತದೆಯೇ. ಘಟನಾವಳಿಗಳ ಸರಪಳಿ ನಮ್ಮ ಕಣ್ಣುಮುಂದೆಯೇ ಬಿಚ್ಚಿಕೊಂಡಿತು. ಆದದ್ದಿಷ್ಟು.

ಮೊದಲಿಗೆ ಬಾಗಿಲ ಕರೆಗಂಟೆ ಸದ್ದುಮಾಡಿದಾಗ ನಾನೇ ಎದ್ದು ಹೋಗಿ ಬಾಗಿಲು ತೆಗೆದೆ. ಇನ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಟರ್ ಉಳ್ಳಾಗಡ್ಡಿ ತಮ್ಮ ಎಂದಿನ ಹಸನ್ಮುಖವನ್ನು ಧರಿಸಿ ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ನಿಂತಿದ್ದರು. 'ಬನ್ನಿ ಬನ್ನಿ ಸಾಹೇಬ್ರಾ' ಎಂದು ಅವರನ್ನು ಒಳಕ್ಕೆ ಕರೆತಂದು ಕೂರಿಸಿದೆ. ಕಾಫಿ ಕುಡಿಯುತ್ತಾ ನಾವೆಲ್ಲಾ ಸೋಫಾದ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತೆವು. ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಕರೆಘಂಟೆ! ಈ ಬಾರಿ ಶರಲೇಖ ಹೋಗಿ ಬಾಗಿಲು ತೆಗೆದೆ. ಒಳಕ್ಕೆ ನಡೆದು ಬಂದ ವ್ಯಕ್ತಿ ಬಹಳ ಗತ್ತಿನ ಮನುಷ್ಯನಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದ. ಕಚ್ಚೆಪಂಚೆ, ಜುಬ್ಬಾ ಧರಿಸಿದ್ದ ಆತ, ನೇರವಾಗಿ ಬಂದು ಸೋಫಾದ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತು, ತನ್ನ ಜೇಬಿನಿಂದ ವಿಸಿಟಿಂಗ್ ಕಾರ್ಡ್ ತೆಗೆದು ತನ್ನ ಮುಂದಿದ್ದ ಪುಟ್ಟ ಮೇಜಿನ ಮೇಲೆ ಹಗೂರವಾಗಿ ಎಸೆದೆ. ಆ ಕಾರ್ಡ್, ಎಲ್ಲ ಕಾರ್ಡುಗಳಂತೆ ತೆಪ್ಪಗೆ ಮೇಜಿನ ಗಾಜಿನ ಮೇಲೆ ಬೀಳಲೇ ಇಲ್ಲ. ಬದಲಿಗೆ ಮೇಜಿನಿಂದ ಆರಿಂಚು ಎತ್ತರದಲ್ಲಿ ತ್ರಿಶಂಕುವಿನಂತೆ ನಿಂತು ಬಿಟ್ಟಿತು. ಉಳ್ಳಾಗಡ್ಡಿ ಮತ್ತು ನಾನು ಅವಾಕ್ಕಾದೆವು. ಇದಂತಹ ಯಕ್ಷಿಣಿಯಪ್ಪಾ ಎಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವಾಗಲೇ ಶರಲೇಖ ಏನೂ ಆಗದವನಂತೆ, ಗಾಳಿಯಲ್ಲಿ ನಿಂತಿದ್ದ ಆ ಕಾರ್ಡನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅದರಲ್ಲಿನ ಹೆಸರು ನೋಡಿ ಅದನ್ನ ಉಳ್ಳಾಗಡ್ಡಿಯವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟ. ಅವರು ಅದನ್ನ ನೋಡಿ ಏನೂ ಅರ್ಥವಾಗದೇ ನನಗೆ ರವಾನಿಸಿದರು.

ಕಾರ್ಡಿನ ಮಧ್ಯೆ ಅಚ್ಚಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ 'ಧ್ರುಹ' ಅಂತ ಅಚ್ಚಾಗಿತ್ತು. 'ಧ್ರುಹ' ಅಷ್ಟೇ, ತಲೆಯಿಲ್ಲ ಬಾಲವಿಲ್ಲ ನಾನು ಕಾರ್ಡನ್ನು ಮೇಜಿನ ಮೇಲಿಟ್ಟೆ.

ಅಲ್ಲ ಅಲ್ಲ ಮೇಲಿಡಲು ಯತ್ನಿಸಿದೆ. ಅದು ಮೇಜಿನಿಂದ ಆರಿಂಚು ಎತ್ತರದಲ್ಲೇ ನಿಲ್ಲುವ ನಿರ್ಧಾರ ಮಾಡಿ ಗಾಳಿಯಲ್ಲೇ ನಿಂತುಬಿಟ್ಟಿತು. ಬಂದ ಆಗಂತುಕ ಏನೂ ಅವಸರವಿಲ್ಲದೇ ಆ ಕಾರ್ಡನ್ನು ತೆಗೆದು ತನ್ನ ಜೇಬಿಗೆ ಸೇರಿಸಿದ.

ಶರಲೇಖ ಬಂದ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಕುರಿತು 'ಮಾನ್ಯ ಧ್ರುಹರವರೇ, ತಾವು ದಾನವ ಲೋಕದ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳು ಅಂತ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಾಯಿತು. ನನ್ನಿಂದ ಏನಾಗಬೇಕು ತಮಗೆ?' ಅಂತ ಬಹು ಸೌಜನ್ಯದಿಂದ ಕೇಳಿದ.

ಧ್ರುಹಗೆ ಅಚ್ಚರಿಯಿಂದ ಒಂದೆರಡು ಕ್ಷಣ ಮಾತೇ ಹೊರಡಲಿಲ್ಲ. ಆಮೇಲೆ, 'ಅದು ಹೇಗೆ ಗುರುತಿಸಿದಿರಿ?' ಅಂತ ಕೇಳಿದ.

'ನೀವು ಬಾಗಿಲಿನಿಂದ ಒಳಕ್ಕೆ ಬರುವಾಗ ನಮಸ್ಕಾರ ಎನ್ನಲಿಲ್ಲ. ಭಾರತದ ಯಾವುದೇ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಹೊಸದಾಗಿ ಮುಖಪರಿಚಯವಾದಾಗ ನಮಸ್ಕಾರ ಎಂದೋ ನಮಸ್ತೇ ಎಂದೋ ಗ್ರೀಟ್ ಮಾಡುವುದು ವಾಡಿಕೆ. ನೋಡುಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಭಾರತದ ಆದೂ ಕನ್ನಡನಾಡಿನ ಪಾರಂಪರಾಗತ ವೇಷ ಧರಿಸಿದ್ದಿರಿ. ಹಾಗಾಗಿ ನೀವು ಬೇರೆಲ್ಲಿಂದಲೋ ಬಂದಿರುವಿರೆಯೆಂದು ಖಚಿತವಾಯಿತು. ನೀವು ನಿಮ್ಮ ಕಾರ್ಡ್ ಟ್ರಿಕ್ ತೋರಿಸಿದಾಗ ನಾನು ನಿಜಕ್ಕೂ ಅಚ್ಚರಿಗೊಂಡೆ. ಯಕ್ಷಿಣಿ ವಿದ್ಯೆ ನನ್ನ ಹಾಬಿ. ಈ ರೀತಿ ಕಾರ್ಡನ್ನು ಗಾಳಿಯಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಿಸಬೇಕಾದರೆ ಯಕ್ಷಿಣಿಯಲ್ಲಿ ಆರು ವಿಧಾನಗಳಿವೆ. ಅಚ್ಚರಿಯೆಂದರೆ ನೀವು ಅವು ಯಾವುದನ್ನೂ ಬಳಸದೇ ಕಾರ್ಡನ್ನು ಅಂತರಿಕ್ಷದಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲುವಂತೆ ಮಾಡಿದಿರಿ. ಇದು ಖಂಡಿತ ಅತಿಮಾನುಷರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಸಾಧ್ಯ. ಆದ್ದರಿಂದ ನೀವು ದೇವಲೋಕ ಅಥವಾ ದಾನವ ಲೋಕದಿಂದ ಬಂದಿರಬೇಕೆಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿದೆ. ಹಾಗೆಯೇ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಒಂದು ನಿಮಿಷದಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಕಣ್ಣುರೆಪ್ಪೆ ಮೂರುಬಾರಿ ಅಲುಗಾಡಿತು. ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಕಣ್ಣುರೆಪ್ಪೆ ಅಲುಗಲಾರದು. ಹಾಗಾಗಿ ನಿಮ್ಮದು ದಾನವ ಲೋಕ ಎಂದು ಗುರುತಿಸಿದೆ. ಈಗ ಹೇಳಿ ನಮ್ಮಿಂದ ನಿಮಗೇನಾಗಬೇಕು?' ಎಂದು ಕೇಳಿದ ಶರಲೇಖ.

ಧ್ರುಹು ಬಹು ಸಾವಧಾನದ ಮನುಷ್ಯ. 'ನೀವು ಕುಡಿಯುತ್ತಿರುವ ಪಾನೀಯವನ್ನು ನಾನೂ ಸಹಾ ರುಚಿ ನೋಡಬಹುದೇ?' ಅಂತ ಕೇಳಿದ. ನಾನು ಒಳಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಅವನಿಗೆ ಒಂದು ಲೋಟಾ ಕಾಫಿ ತಂದುಕೊಟ್ಟೆ. ಕಾಫಿ ಅವನಿಗೆ ಬಹುವಾಗಿ ರುಚಿಸಿದಂತೆ ಕಂಡಿತು. ಒಂದೆರಡು ಗುಟ್ಟುಕು ಹೀರಿ ಅವನು ತನ್ನ ವೃತ್ತಾಂತವನ್ನ ಹೇಳಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ.

'ಹೌದು ನಾನು ದಾನವಲೋಕದ ಪ್ರತಿನಿಧಿ. ನಮ್ಮ ದಾನವ ಚಕ್ರವರ್ತಿಗಳು ನನ್ನನ್ನ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಒಂದು ಮಹತ್ವದ ಕಾರ್ಯದ ಮೇಲೆ ಕಳುಹಿಸಿದ್ದಾರೆ.

'ಪ್ರಾಚೀನ ಕಾಲದಿಂದಲೂ ದೇವ ದಾನವರಿಗೆ ಇದ್ದ ಮನಸ್ತಾಪ, ಬದ್ಧವೈರ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತಿಳಿದದ್ದೇ. ಇದೊಂದು ಬಗೆ ಹರಿಯದ ವೈರ. ಶಾಂತಿಯುತ ಸಹಬಾಳ್ವೆ ಇಂದಿಗೂ ಸಾಧ್ಯವಾಗಿಲ್ಲ. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ದೇವಲೋಕದವರು ಆತಂಕ ವಾದವನ್ನೂ ಸಹಾ ತಮ್ಮ ಬತ್ತಳಿಕೆಗೆ ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಮೊನ್ನೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ತರಬೇತಿ ಹೊಂದಿದ್ದ ಹತ್ತು ಆತಂಕವಾದಿಗಳು ದೇವಲೋಕದಿಂದ ಕಳ್ಳತನದಿಂದ ವೈತರಣಿಯ ಮೇಲೆ ದೋಣಿಯಲ್ಲಿ ಬಂದು ನಮ್ಮ

ರಾಜಧಾನಿಯಲ್ಲಿನ ಅನೇಕ ಪಂಚಾರಾ ಅತಿಥಿ ಗೃಹಗಳ ಮೇಲೆ ಧಾಳಿಯಿಟ್ಟು ಅನೇಕ ಆಮಾಯಕ ದಾನವರನ್ನು ಕೊಲೆಗೈದಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಎಲ್ಲ ಹಾವಳಿ ನಡೆಸಿ ಅವರು ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೇಗೋ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಪುನಃ ದೇವಲೋಕಕ್ಕೆ ಓಂತಿರುಗಿಯೂ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಮಾತ್ರ ನಮ್ಮ ದಾನವ ದಳಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿ ಬಂಧಿಯಾಗಿದ್ದ ಅವನ ಹೆಸರು ಕಕುದ್ಧಿ. ಅವನನ್ನು ಬೇರೊಂದು ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಸಾಗಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ ಅವ ವೈತರಣಿಯಲ್ಲಿ ಧುಮುಕಿ, ಮನುಷ್ಯರೂಪ ತಳೆದು ಭೂಲೋಕಕ್ಕೆ ಬಂದುಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ. ನಮ್ಮ ಬೇಹುಗಾರರು ಅವನು ಈ ಊರಿಗೆ ಬಂದಿರುವುದನ್ನು ಗುರುತಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅವನು ಎಲ್ಲಿ ಅಡಗಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯಲು ನಿಮ್ಮ ಸಹಾಯ ಬೇಕು. ಇಗೋ ಮುಂಗಡವಾಗಿ ಈ ಭಾಗಶಃ ಸಂಭಾವನೆ ಎನ್ನುತ್ತಾ ಧ್ರುಹು ಶರಲೇಖನ ಕೈಗೆ ಒಂದು ಅಡಿಕೆ ಚೀಲದಂತಿದ್ದ ಪಾಮಾಯಾ ಲೆದರ್ ಚೀಲವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಶರಲೇಖ ಅದನ್ನು ಪಕ್ಕಕ್ಕಿಟ್ಟು, 'ಆಯಿತು. ನನ್ನ ಕೈಲಾದ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವೆ. ನಿಮ್ಮನ್ನು ಸಂಪರ್ಕಿಸುವ ವಿಧಾನ ಹೇಗೆ?' ಅಂತ ಕೇಳಿದ. ಧ್ರುಹು ತನ್ನ ಜೇಬಿನಿಂದ ಅದೇ ಕಾರ್ಡನ್ನು ತೆಗೆದು ಪುನಃ ಶರಲೇಖನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟ ಉಳ್ಳಾಗಡ್ಡಿಯವರೂ ಮತ್ತು ನಾನು ಕುತೂಹಲದಿಂದ ಶರಲೇಖನ ಕೈಲಿದ್ದ ಆ ಕಾರ್ಡನ್ನು ಇಣುಕಿ ನೋಡಿದೆವು. ಯೋವುದೋ ಮಾಯದಲ್ಲಿ ಅವನ ಹೆಸರಿನ ಕೆಳಗಡೆ ಒಂದು ಮೊಬೈಲ್ ನಂಬರ್ ರೂಪುಗೊಂಡಿತ್ತು. ಕತ್ತೆತ್ತಿ ನೋಡಿದರೆ ಧ್ರುಹು ಕುಳಿತಿದ್ದ ಕುರ್ಚಿ ಖಾಲಿಯಾಗಿತ್ತು. ಧ್ರುಹು ಅದೃಶ್ಯನಾಗಿದ್ದ.

ಉಳ್ಳಾಗಡ್ಡಿಯವರು ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ಮೂಕರಾಗಿದ್ದರು. ಆಮೇಲೆ ಚೇತರಿಸಿಕೊಂಡು, 'ಅಂದ್ರ , ಸ್ವರ್ಗ, ನರಕ ಎಲ್ಲಾ ಅದ ಅಂಧಂಗಾತು. ದೇವ್ರ ಅಂಬೋದೆಲ್ಲಾ ಸುಳ್ಳು ಅಂದ್ಕೊಂಡುಬಿಟ್ಟಿದ್ದಲ್ಲೀ, ಇನ್ನಾರಾ ಪೂಜೆ ಪುನಸ್ಕಾರ ಮಾಡ್ಲೀಕೆ ಹತ್ತಬೇಕಾತ್ರಲ್ಲೀ. ಈಗ ಮಾಡೂದಾದ್ರೂ ಏನು ಹೇಳ್ತಲಾ' ಎಂದು ಗಾಬರಿಯಿಂದ ಕೇಳಿದರು.

ಶರಲೇಖ ಸಾವಧಾನವಾಗಿ 'ಉಳ್ಳಾಗಡ್ಡಿ, ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಏನೇನೋ ಆಗ್ರಾ ಇರುತ್ತೆ. ಪ್ರಬಲವಾದ ಶಕ್ತಿಗಳೊಂದಿಗೆ ವ್ಯವಹರಿಸಬೇಕಾದಾಗ ಆ ಶಕ್ತಿಗಳು ನಮ್ಮ ಪರ ಇರೋದು ಒಳ್ಳೇದಲ್ಲೇ. ಇದಕ್ಕೆ ಗಾಬರಿ ಯಾಕೆ?' ಅಂದ.

'ಈ ಕಕುದ್ಧಿನ್ನ ಹ್ಯಾಂಗ ಹುಡುಕೀರಪಾ, ಎಲ್ಲಿ ಅಡಗಿರ್ತಾನೋ ಏನೋ ಅವ'

'ಪತ್ತೇದಾರನಾಗಿ ಅಷ್ಟೂ ಮಾಡುಕ್ಕಾಗುಲ್ಲಾ ಅಂದ್ರೆ, ನನ್ನ ಪತ್ತೇದಾರಿಕೆಯ ಘನತೆ ಹೇಗೆ ಉಳಿಯುತ್ತೆ ಉಳ್ಳಾಗಡ್ಡಿ ನೀವು ಏನೂ ಯೋಚನೆ ಮಾಡ್ಬೇಡಿ.....' ಅಂತ ಅವರನ್ನ ಶರಲೇಖ ಸಾಂತ್ವನಗೊಳಿಸುತ್ತಿರುವಾಗಲೇ ಬಾಗಿಲ ಕರೆಘಂಟೆ ಪುನಃ ಲೊಚಗುಟ್ಟಿತು. ಈ ಬಾರಿ ಯಾರೂ ಬಾಗಿಲು ತೆರೆಯುವ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಮುಚ್ಚಿದ್ದ ಬಾಗಿಲಿನ ಮೂಲಕವೇ, ಸಿನಿಮಾಗಳಲ್ಲಿ ದೆವ್ವಗಳು ಹರಿದು ಬರುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಗಂಧರ್ವನಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದ ಒಬ್ಬ ದಿವ್ಯ ತೇಜಸ್ಸನ್ನು ಹೊರಸೂಸುತ್ತಾ ಒಳಗೆ ಬಂದು, ನಮ್ಮ ಮುಂದಿನ ಕುರ್ಚಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತ.

'ಶರಲೇಖ ಯಾರು?'. ಆತನ ಪ್ರಶ್ನೆ ಚಿಕ್ಕದಾಗಿದ್ದರೂ ಚೊಕ್ಕವಾಗಿತ್ತು.

‘ನಾನೇ, ನೀವು ಯಾರಾದರೂ ಆಗಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ಬಾಗಿಲಿನ ಮೂಲಕ ಹರಿದು ಬರುವ ಅಗತ್ಯ ಏನಿತ್ತು. ಬಾಗಿಲು ತೆರೆಯುವವರೆಗೆ ಕಾಯುವುದಕ್ಕಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲವೇ. ಅಥವಾ ಅದು ನಿಮ್ಮ ದೇವಲೋಕದ ಶಿಷ್ಟಾಚಾರಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವೋ’ ಅಂತ ಶರಲೇಖ ಬಹು ಗತ್ತಿನಿಂದ ಹೇಳಿದ.

‘ನಾನು ಚಿತ್ರರಥ. ದೇವಲೋಕದ ಬೇಹುಗಾರಿಕೆ ಪಡೆಯ ಮುಖ್ಯಸ್ಥ. ವಿಷಯ ತುರ್ತಿನದ್ದು ಹಾಗಾಗಿ ಕಾಯಲಿಲ್ಲ. ದಾನವ ಪ್ರತಿನಿಧಿ ಧ್ರುಹು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಹೋದದ್ದು ನನಗೆ ತಿಳಿದಿದೆ. ಕುಡ್ಡಿಯನ್ನು ಹುಡುಕಿ ಅವನಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಬೇಕಂತೇನು. ಇಲ್ಲ ಖಂಡಿತ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅಗತ್ಯವಾಗಿ ಕುಡ್ಡಿಯನ್ನು ಹುಡುಕಿ. ಸಿಕ್ಕಿದೊಡನೆಯೇ ಅವನನ್ನು ನನಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿ. ಅವನು ಅಪ್ರತಿಮ ದೇಶಪ್ರೇಮಿ. ತನ್ನ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಪಣವಿಟ್ಟು ದೇಶಸೇವೆ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ. ಅವನಿಗೆ ಶೌರ್ಯಚಕ್ರ ಕೊಡುವ ಯೋಜನೆಯಿದೆ. ಇಗೋ ನನ್ನ ಕಾರ್ಡ್. ಕುಡ್ಡಿ ಸಿಕ್ಕ ತಕ್ಷಣ ಅದರಲ್ಲಿನ ನಂಬರಿಗೆ ಪೋನ್ ಮಾಡಿದರೆ ನಾನೇ ಸ್ವತಃ ಬಂದು ಅವನನ್ನು ಕರೆದೊಯ್ಯುವೆ. ಅವನು ಸಿಕ್ಕ ವಿಷಯವಾಗಲೀ ನಾನು ಇಲ್ಲಿ ಬಂದ ಸಂಗತಿಯಾಗಲೀ ಖಂಡಿತ ಧ್ರುಹುವಿಗೆ ತಿಳಿಯಬಾರದು. ಹಾಗೇನಾದರೂ ತಿಳಿದದ್ದೇ ಆದರೆ ನಿಮ್ಮ ಮೂವರ ಭವಿಷ್ಯ ನಿಮ್ಮ ಊಹೆಗೆ ಬಿಟ್ಟದ್ದು’ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಉತ್ತರಕ್ಕೂ ಕಾಯದೇ ಚಿತ್ರರಥ ಅಲ್ಲಿಂದ ಅದೃಶ್ಯನಾದ.

‘ಕುಡ್ಡಿ ಸಿಕ್ಕರೆ, ಅವನನ್ನು ಯಾರಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಬೇಕು? ದಾನವ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ನಡೆಸಿದ ಆತಂಕವಾದಕ್ಕೆ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸಲು ಧ್ರುಹುವಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಬೇಕೇ, ಅಥವಾ ಶೌರ್ಯಚಕ್ರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಗೌರವಿಸಲು ಸಿದ್ಧನಿರುವ ಚಿತ್ರರಥನಿಗೇ. ಇದೊಂದು ಗಹನವಾದ ಧರ್ಮ ಸೂಕ್ಷ್ಮ’ ಎಂದ ಶರಲೇಖ.

‘ಧರ್ಮ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಅಂತೆ ಧರ್ಮ ಸೂಕ್ಷ್ಮ. ಈ ಎರಡು ಪ್ರಬಲ ಶಕ್ತಿಗಳ ನಡುವೆ ಅಡಕ್ಕತ್ತಿ ತರ ಸಿಕ್ಕೇವಿ ನಾವು ಮೂವರೂ. ಇದ್ದಿಂದ ತಪ್ಪಿಸ್ಕೊಳ್ಳೋ ಮಾರ್ಗ ಹುಡುಕಿ ಮದ್ದಿಗೆ ನನ್ನ ಕೂಡ ಧರ್ಮಸೂಕ್ಷ್ಮದ ಮಾತೆ ಎತ್ತಬ್ಯಾಡ್ತಿ.’ ಎಂದು ಉಳ್ಳಾಗಡ್ಡಿ ಹಲುಬಿದರು. ಅಂದಿನ ವಿದ್ಯಮಾನಗಳು ಅವರನ್ನು ರುಜ್ಜರಿತರನ್ನಾಗಿಸಿದ್ದು ಹೊರನೋಟಕ್ಕೆ ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು.

‘ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ತಕ್ಕ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಪರಿಹಾರ ದೊರಕ್ತದೆ. ಸುಮ್ಮೆ ಬಿ.ಪಿ ಹೆಚ್ಚಿಸ್ಕೋ ಬ್ಯಾಡ್ತಿ’ ಎನ್ನುತ್ತಾ ಶರಲೇಖ ಉಳ್ಳಾಗಡ್ಡಿಯವರನ್ನು ಮನೆಗೆ ಸಾಗಹಾಕಿದ.

★★★★

ಎರಡು ದಿನ ಶರಲೇಖ ಮನೆಗೇ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಧ್ರುಹು ಮತ್ತು ಚಿತ್ರರಥ ಕೊಟ್ಟ ವಿಸಿಟಿಂಗ್ ಕಾರ್ಡುಗಳನ್ನು ನಾನು ಜೋಪಾನವಾಗಿ ಬೀರೂವಿನಲ್ಲಿ ಭದ್ರಪಡಿಸಿದ್ದೆ. ಉಳ್ಳಾಗಡ್ಡಿ ಒಂದೆರಡು ಬಾರಿ ನನಗೆ ಪೋನ್ ಮಾಡಿ ಅವರು ಶರಲೇಖನೊಂದಿಗೆ ಕುಡ್ಡಿಯ ತಲಾಪಿನಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸಿಕೊಂಡಿರುವುದಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದ್ದರು. ಅವತ್ತು ಸಂಜೆ ನಾನು ನಮ್ಮ ಫ್ಲಾಟಿನಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿದ್ದಾಗ ಶರಲೇಖನಿಂದ ಪೋನ್ ಕಾಲ್ ಬಂತು.

‘ಉಳ್ಳಾಗಡ್ಡಿ ಮತ್ತು ನಾನು ಮನೆಗೆ ಬರ್ರಾ ಇದ್ದೇವೆ. ಜೊತೆಗೆ ಒಬ್ಬ ಅತಿಥಿಯೂ ಇದ್ದಾನೆ. ಕಾಫಿ ರೆಡಿ ಮಾಡು. ಬೀರೂವಿನಿಂದ ಎರಡು ಕಾರ್ಡುಗಳನ್ನೂ ತೆಗೆದು ಇಟ್ಟಿರು. ಪೋನ್ ಮಾಡಬೇಕಾಗಬಹುದು’ ಅಂದ ಶರಲೇಖ.

ಶರಲೇಖ ಮತ್ತು ಉಳ್ಳಾಗಡ್ಡಿ ಮನೆಗೆ ಬಂದಾಗ ಇಬ್ಬರೂ ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯ ಮೂಡಿನಲ್ಲಿ ಇದ್ದಂತೆ ಕಂಡಿತು. ಅವರ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದಿದ್ದ ಸುರದ್ರಾಪಿ ತರುಣ ಕುಡ್ಡಿಯೇ ಇರಬೇಕೆಂದು ಊಹಿಸಿದ. ತರುಣ ನಗುನಗುತ್ತಾ ನನ್ನ ಕೈ ಕುಲುಕಿದ.

ಎಲ್ಲರೂ ಕುಳಿತ ಮೇಲೆ ಶರಲೇಖ ಕಾರ್ಡುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು ಧ್ರುಹು ಮತ್ತು ಚಿತ್ರರಥ ಇಬ್ಬರನ್ನೂ ಕರೆಸಿದ. ಅವರನ್ನು ಕಂಡು ಕುಡ್ಡಿ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ವಿಚಲಿತನಾಗಲಿಲ್ಲ. ಭಲೆ ಎಂದುಕೊಂಡೆ.

ಶರಲೇಖ ಹೆಚ್ಚು ವಿಳಂಬವಿಲ್ಲದೆ, ತನ್ನ ಮಾತು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ. ‘ಧ್ರುಹು ಅವರು ಮುಂಗಡ ಸಂಭಾವನೆ ಕೊಟ್ಟು ಕುಡ್ಡಿಯನ್ನು ಹುಡುಕಲು ಆಣತಿ ನೀಡಿದ್ದರು. ಇಗೋ ಅವನನ್ನು ಹುಡುಕಿ ಇಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಮುಂದೆ ನಿಲ್ಲಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಇಲ್ಲಿಗೆ ನನ್ನ ಮತ್ತು ಧ್ರುಹು ಇವರ ನಡುವಣ ಒಪ್ಪಂದ ಮುಕ್ತಾಯವಾಯಿತು. ಕುಡ್ಡಿಯ ಮನವೊಲಿಸಿ ಯಾರು ಬೇಕಾದರೂ ಅವನನ್ನ ಬೇಕೆಂದಲ್ಲಿಗೆ ಕರೆದೊಯ್ಯಬಹುದು. ಅದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಕುಡ್ಡಿ ಒಂದು ಹೇಳಿಕೆ ನೀಡಲು ಅವಕಾಶ ಕೇಳಿದ್ದಾನೆ. ನಮ್ಮ ನಾಡಿನ ದಂಡಸಂಹಿತೆಯ ಪ್ರಕಾರ ಯಾವ ಅಪರಾಧಿ ಗಾದರೂ ಹೇಳಿಕೆ ನೀಡುವ ಹಕ್ಕು ಇರುತ್ತದೆ. ಇವನ ಹೇಳಿಕೆಗೆ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿ ಪೋಲೀಸ್ ಇನ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಟರ್ ಉಳ್ಳಾಗಡ್ಡಿ ಅವರು ಇಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ’ ಎಂದ ಶರಲೇಖ.

ಕುಡ್ಡಿ, ‘ದೇವಲೋಕದ ಬೇಹುಗಾರಿಕೆಯ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ದಾನವ ಲೋಕದ ಕೆಟ್ಟತನದ ಬಗ್ಗೆ ನನ್ನ ತಲೆಗೆ ಚೆಟ್ಟುಹಿಡಿಸಿ ನನ್ನಿಂದ ಆ ಹೀನ ಕೃತ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಚೆಟ್ಟುಹಿಡಿದ ಮನದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ಕೃತ್ಯಕ್ಕೆ ಚೆಟ್ಟುಹಿಡಿಸಿದವರೇ ಹೊಣೆ. ಯಾರನ್ನಾದರೂ ಶಿಕ್ಷೆಗೆ ಗುರಿಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಅದು ಇಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿರುವ ಚಿತ್ರರಥ ಎಂದು ನಾನು ಸಾರಿ ಹೇಳುವೆ. ಹಾಗಾಗಿ ನಾನು ಶಿಕ್ಷೆ ಅನುಭವಿಸಲು ದಾನವ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಹಿಂತಿರುಗುವ ಪ್ರಮೇಯವೇ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಇನ್ನು ದೇವ ಲೋಕದ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ನನಗೆ ಖಂಡಿತ ಬೇಡ. ಮೂರು ಯುಗಗಳಿಂದ ಶಾಂತಿಯುತ ಸಹಬಾಳ್ವೆ ಕಲಿಯಲಾಗದ ಈ ದೇವ ದಾನವರು ಈ ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಇನ್ನೇನು ತಾನೇ ಮೇಲ್ಪಂಗಿ ಹಾಕಿಕೊಟ್ಟಾರು. ದೇವಲೋಕದ ವಿರುದ್ಧ ನಾನೇನೂ ಅಪರಾಧವನ್ನು ಎಸಗಿಲ್ಲವಾದ್ದರಿಂದ ಚಿತ್ರರಥ ನನ್ನನ್ನು ಬಲವಂತವಾಗಿ ದೇವಲೋಕಕ್ಕೆ ಎಳೆದೊಯ್ಯಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅಂತಹ ಬಲವಂತ ನಮ್ಮ ದೇವಲೋಕದ ಸಂಹಿತೆಗೆ ವಿರುದ್ಧ. ನಾನು ನನ್ನ ಸ್ವಇಚ್ಛೆಯಿಂದ ಈ ಭೂಲೋಕದಲ್ಲೇ ನೆಲೆಸಲು ನಿರ್ಧರಿಸಿರುವೆ.’ ಎಂದು ಬಹು ಸುಮಧುರವಾದ ದನಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ವಷ್ಟ ಹೇಳಿಕೆ ನೀಡಿದ.

ಕುಡ್ಡಿಯ ಹೇಳಿಕೆಯ ಪರಿಣಾಮ ಮೊದಲು ಆಗಿದ್ದು ಧ್ರುಹುವಿಗೆ. ಮೊದಲೇ ರಾಕ್ಷಸ ಬುದ್ಧಿ ಕೇಳಬೇಕೇ. ರಾವಣ ಸೀತೆಯನ್ನು ಅಪಹರಿಸಿದ ನೆನಪು ಬಂತೋ ಏನೋ. ಬಲವಂತವಾಗಿ ಕುಡ್ಡಿಯನ್ನು ಅನಾಮತ್ತಾಗಿ ಎತ್ತಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದ. ಆ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಚಿತ್ರರಥ ಧ್ರುಹುವನ್ನು ಯಾವುದೋ ಅದೃಶ್ಯ ಪಾಶದಲ್ಲಿ ಬಂಧಿಸಿ ಹೆಮ್ಮೆಯ ನಗುವನ್ನು ಬೀರಿ

ಕುಡ್ಡಿಯ ಮನವೊಲಿಸಲು ಅವನಿಗೆ ಅನೇಕ ಆಶೆ ಅಮಿಷಗಳನ್ನು ಒಡ್ಡಿದ. ಕುಡ್ಡಿಯ ದೃಢನಿರ್ಧಾರದ ಮುಂದೆ ಚಿತ್ರರಥನ ಆಟ ಏನೂ ನಡೆಯಲಿಲ್ಲ. ಕೊನೆಗೆ ಧ್ರುಹು ಮತ್ತು ಚಿತ್ರರಥ ಬಂದ ದಾರಿಗೆ ಸುಂಕವಿಲ್ಲದೇ ಅದೃಶ್ಯರಾದರು.

‘ಹುಲ್ಲಿನ ಮದೆಯಲ್ಲಿ ಸೂಜಿ ಹುಡುಕುವಷ್ಟು ಕಷ್ಟವಾಗಿದ್ದ ಕೆಲಸ ನೀನು ಕುಡ್ಡಿಯನ್ನು ಹುಡುಕಿದ್ದು. ಅದು ಹೇಗೆ ಎರಡೇ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಅದನ್ನ ಸಾಧಿಸಿದೆ?’ ಅಂತ ನಾನು ಶರಲೇಖನನ್ನ ಕೇಳಿದೆ.

ಶರಲೇಖ ಎಂದಿನಂತೆ ತನ್ನ ವಿವರಣೆ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ. ‘ನಿಜ. ಇವನನ್ನು ಹುಡುಕುವ ಕೆಲಸ ಅಷ್ಟೇನೂ ಸುಲಭವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಯಾರ ಕಣ್ಣಿಗೂ ಬೀಳದಂತೆ ದಾನವ ಲೋಕವನ್ನು ಹೊಕ್ಕು, ಅಲ್ಲಿ ಆತಂಕ ಕೃತ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದ ಹಿನ್ನೆಲೆ ಕಂಡು ಇವನು ಬುದ್ಧಿವಂತನೆಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿದೆ. ಇಂತಹ ಬುದ್ಧಿವಂತ ಅಡಗಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೆ, ಅವನು ಯಾರ ಕಣ್ಣಿಗೂ ಬೀಳದಂತಹ, ಯಾರೂ ಸಂಚರಿಸದಂತಹ ಜಾಗವನ್ನೇ ಹುಡುಕಿರಬೇಕು ಎಂದು ಯೋಚಿಸಿದೆ. ಬೆಂಗಳೂರಿನಂತಹ ಜನನಿಬಿಡ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಅಂತಹ ಜಾಗವಾದರೂ ಎಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿತು? ಬಹುವಾಗಿ ಆಲೋಚಿಸಿದ ನಂತರ ಉತ್ತರ ಹೊಳೆಯಿತು. ನೇರವಾಗಿ ವಿಧಾನ ಸೌಧಕ್ಕೆ ತೆರಳಿದೆ. ಉಳ್ಳಾಗಡ್ಡಿಯವರು ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದದ್ದರಿಂದ ಬಹು ಸುಲಭವಾಗಿ ಒಳಗೆ ಪ್ರವೇಶ ಸಿಕ್ಕಿತು. ಅಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕನೆಯ ಮಹಡಿಯಲ್ಲಿ ಶಾಸಕರ ಅನುಕೂಲಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಒಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ಗ್ರಂಥಾಲಯ ಇದೆ. ಆ ಗ್ರಂಥಾಲಯದ ಒಂದು ಕೊಠಡಿಯಲ್ಲಿ ರಾಜಕೀಯ ನೈತಿಕತೆ ಅಥವಾ Political Ethics ಎಂಬ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ವಿಭಾಗ ಇದೆ. ಸಾವಿರಾರು ಪುಸ್ತಕಗಳಿರುವ ಈ ವಿಭಾಗಕ್ಕೆ ಅಮೆರಿಕೆಯ ಸೆನೆಟಿನ ಗ್ರಂಥಾಲಯದವರು ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ನೀಡಿದ್ದಾರಂತೆ. ಕುಡ್ಡಿ ಈ ಕೊಠಡಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ತನ್ನ ವ್ಯಾಸಂಗವನ್ನು ಶುರು ಮಾಡಿದ್ದ. ಒಂದು ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ವರ್ಷ ಅವನು ಇಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿದ್ದರೂ ಯಾರೂ ಅವನ ಹತ್ತಿರ ಸುಳಿಯುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ನಾವಿಬ್ಬರೂ ಹೋದ ತಕ್ಷಣ ಕುಡ್ಡಿ ಗಾಬರಿಯಾದ. ಅನಂತರ ಉಳ್ಳಾಗಡ್ಡಿಯವರ ವಾತ್ಸಲ್ಯ ಪೂರಿತ ನಡವಳಿಕೆಯಿಂದ ಧೈರ್ಯಹೊಂದಿ ನಮ್ಮೊಡನೆ ಬಂದ. ನಮ್ಮ ನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಅವನು ಯಾವ ಅಪರಾಧವನ್ನೂ ಮಾಡಿಲ್ಲದಿರುವುದರಿಂದ ಅವನನ್ನು ನಾವು ಸುಪರ್ದಿಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಕೆಲಸ ಸುಲಭವಾಯಿತು. ಅಲ್ಲಿಂದ ನೇರವಾಗಿ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಕರೆತಂದು ವಾರಸುದಾರರ ದರ್ಶನ ಮಾಡಿಸಿದೆ.’ ಎಂದ ಶರಲೇಖ.

‘ಈಗೇನು ಮಾಡೀಯೋ ಹುಡುಗಾ?’ ಎಂದ ಉಳ್ಳಾಗಡ್ಡಿ ವಿಶ್ವಾಸದಿಂದ ಕೇಳಿದರು.

‘ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ’ ಕುಡ್ಡಿ ಉತ್ತರಿಸಿದ.

‘ನಮ್ ಮನ್ಯಾಗ್ ಬಂದ್ ಇದ್ ಬಿಡ. ಹೆಂಗೂ ಸೀಮಾನ್ ಖೋಲಿ ಖಾಲಿ ಆದ. ನೀನ್ ಬೇಕಾದ್ರೆ ಕಂಪ್ಯೂಟರ್ ಕ್ಲಾಸ್ ಸೇರ್ಕೊ. ನಮ್ಮನೀನೂ ತುಂಬಿದ್ದಾಂಗ ಇರ್ದದ’ ಅಂದರು ಉಳ್ಳಾಗಡ್ಡಿ.

‘ಥ್ಯಾಂಕ್ಯೂ ಅಂಕಲ್’ ಅಂದ ಕುಡ್ಡಿ. ಕಣ್ಣು ರೆಪ್ಪೆ ಆಡಿಸದಿದ್ದ್ರೂ ಕಣ್ಣಂಚಿನಲ್ಲಿ ನೀರು ತುಂಬಿತ್ತು ಆತಗೆ.

ಅಡುಗೆ ಮನೆ ಸಾಹಿತ್ಯ

- ಎಲ್.ಜಿ. ಮೀರಾ

ಸಾಸಿವೆ, ಜೀರಿಗೆ, ಮೆಣಸು, ಮೆಂತ್ಯ
ಲೇಸಿದೆ ಅಡುಗೆ ಮನೆ ಸಾಹಿತ್ಯ
ಪುದಿನಾ, ಲವಂಗ, ಎಳ್ಳು, ಧನಿಯಾ
ಇದೇ ರೀ ನನ್ನ ದುನಿಯಾ

ಏನುಂಟು ಏನಿಲ್ಲ ಬೇಕಾದ್ದೆ ಬಂದು ನೋಡಿ
ಕೆಂಪಾದ ಟೊಮ್ಮಾಟೋಳ ಚಂದ ನೋಡಿ
ತುಂಟ ಕುಕ್ಕರ್ ಸೀಟಿ ಹೊಡೆಯುತ್ತೆ
ಕಾವಲಿಯ ಬಿಸಿ ಮೈ ಸ್ಪರ್ಶಕ್ಕೆ
ಸೌಟೆದುರಿಗೇ ಬೆಣ್ಣೆ ಕರಗಿಬಿಡುತ್ತೆ
ಕೋಪದಿ ಸ್ತ್ರೀವಾದಿ ಸಾರು ಉಕ್ಕಿ ಕುಣಿಯುತ್ತೆ
ಏಕೋ ದುಃಖ ಹೆಪ್ಪಿಟ್ಟು ಹಾಲು ಮೊಸರಾಗುತ್ತೆ

ನೇರಳೆ ಲಂಗದ ಬದನೆ ಹಸಿರು ಕಿರೀಟ ಮೂಲಂಗಿರಾಣಿ
ಸ್ನಾನವೊಲ್ಲದ ಸುವರ್ಣಗಡ್ಡೆ ಕೊಳಕಿ ಸಾಂಬ್ರಾಣಿ
ಫ್ರಿಲ್ ಫ್ರಾಕಿನ ಕೋಸು ಬೀಸಣಿಗೆ ಹಿಡಿದ ಕೆಸು
ಡಯೆಟ್ ಒಲ್ಲದ ಆಲೂಗಡ್ಡೆ ತೆಳು ಸೀರೆ ಉಳ್ಳಾಗಡ್ಡೆ
ನಾಜೂಕು ಬೆರಳ ಬೆಂಡೆ ಪುಟ್ಟ ಮೈಯ ತೊಂಡೆ
ದುಂಡು ದುಂಡು ಕುಂಬಳಮ್ಮರ ಮನೋ ಮಾತು
ಕೇಳಿ ಕೇಳಿ ತರ್ಕಾರಿ ಬುಟ್ಟಿ ತೂತೋ ತೂತು

ಕಾವ್ಯ ಕಣ್ಣಿ ವಿಷ್ಣಾನೋ ಕಿವಿಯ ವಿಷ್ಣಾನೋ ಜಗಳ ಮಾಡಿ
ಅಡುಗೆ ಕಾವ್ಯ ಐದೂ ಇಂದ್ರಿಯದ ವಿಷ್ಣು ಕಣ್ಣಿ
ಜೊತೆ ಸೇರಿ ತಿರುಗ್ತಾವೆ ಮೆಣಸು ಉಪ್ಪು ಹುಣಸೆ ಕೊಬ್ಬಿ
ಅಹಂ ಕಳ್ಳೊಳ್ಳಿದ್ದೆ ಚಟ್ಟಿ ರುಚಿಯಲ್ಲೀ
ಬೇಕಾದ್ದನ್ನಿ ಅಡುಗೆ ಮನೇನೆ ನನ್ನ ಲೋಕ
ಅರೆ, ಲೋಕವೊಂದಡುಗೆಮನೆ
ತರಕಾರಿ ನಾ ನೀ, ಕಾಲ ಹೊಟ್ಟೆಬಾಕ

ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದ ಪರಮಾವಧಿ

- ಲೀಲಾ ಮಿರ್ಲೆ

ಸ್ನೇಹಿತರು ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಕೇಳುವ ಪ್ರಶ್ನೆ “ನೀವು ಒಬ್ಬರೇ ಇದ್ದಿರಲ್ಲಾ ನಿಮಗೆ ಬೇಜಾರಾಗಲ್ಲವೇ, lonely ಅನ್ನಿಸಲ್ಲವೇ” ಅಂತ. ಅದಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಉತ್ತರ, ಒಬ್ಬಳೇ ಇದೀನಿ ನಿಜ “I am alone but not lonely” ಅಂತ. ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಯೇ ನನಗೆ ಅರ್ಥವಾಗಲ್ಲ, ಏಕೆಂದರೆ, ಒಬ್ಬರೇ ಇದ್ದರೆ ಎಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಮಜ. ಯಾವಾಗ ಬೇಕಾದ್ರೂ, ಏನು ಬೇಕಾದ್ರೂ, ಹೇಗೆ ಬೇಕಾದ್ರೂ, ತೋಚಿದ್ದನ್ನು ಮಾಡಬಹುದು, ಮಾಡದೇ ಇರಬಹುದು. ಲಂಗಿಲ್ಲ, ಲಗಾಮಿಲ್ಲ, ಆಡಿದ್ದೇ ಆಟ.

ಇನ್ನೊಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ “ನೀವು ಹೇಗೆ ಕಾಲ ಕಳೀತೀರಾ? ಒಬ್ಬರೇ ಇರ್ತೀರಲ್ಲಾ” ಅಂತ. ಅಂದರೆ ಅವರ ಪ್ರಕಾರ ಒಬ್ಬರೇ ಇದ್ದರೆ ಕಾಲ ಕಳೆಯುವುದು ಕಷ್ಟ. ಇಬ್ಬರಿದ್ದರೆ ಕಾಲು ಕೆರೆದುಕೊಂಡು ಜಗಳವಾಡಬಹುದು. ಟೈಂ ಹೋದದ್ದೇ ತಿಳಿಯಲ್ಲ! ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಲೈಲಾ ಮಜ್ನುವಿನಂತಿರಬಹುದು. ಆಗಲೂ ವೇಳೆಯ ಅರಿವೇ ಇರುವುದಿಲ್ಲವೇನೋ, ಯಾರಿಗೆ ಗೊತ್ತು. ಆದರೆ ಅದು ಅವರೂಪದ phenomena ಅನ್ನಿ.

ಇರಲಿ. ಕಾಲ ಹೇಗೆ ಕಳೀತೀರಾ ಎನ್ನುವ ಪ್ರಶ್ನೆ ಸ್ವಾರಸ್ಯವಾಗಿ ಕಂಡಿತು. ನಿಜವಾಗಿ ನಾನು ಹೇಗೆ ಕಾಲ ಕಳೆಯುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಯೋಚಿಸಿದೆ.

ಬೆಳಗ್ಗೆ ಎದ್ದ ಕೂಡಲೇ ಗಾಬರಿಯಾಗಿ ಪೇಪರ್ ನೋಡುತ್ತೇನೆ. ಏನೋ ಒಂದು itemನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತೇನೆ. ಅದು ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಗೆದ್ದೆ. ಇದ್ದರೆ ಶ್ರೀರಾಮರಕ್ಷೆ, ಅದು ತುಂಬಾ sensitive ವಿಷಯ. ಆ ವಿಷಯ ಇದ್ದಲ್ಲಿ ಖಂಡಿತ ಇನ್ನು 5 ನಿಮಿಷದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಮಗ ಕೆಳಗಿಳಿದು ಬರತಾನೆ (ಅವನ ಸಂಸಾರ ಮೇಲೆ, ನನ್ನ ವಾಸ ಕೆಳಗಿನ ಮನೆ) ಈ ಐಟಂ ಏನೂಂದ್ರೆ, ಯಾರಾದರೂ, ಒಬ್ಬರೇ ವಾಸಿಸುತ್ತಿರುವ ಹಿರಿಯ ಸ್ತ್ರೀ ಕೊಲ್ಲಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದರೆ, ಮುಗಿಯಿತು. ಆಗ ಸಂಭಾಷಣೆ ಹೀಗೆ ಸಾಗುತ್ತದೆ.

ಮಗ: “ನೋಡದ್ರಾ ಪೇಪರ್. ನೀವು ಒಬ್ಬರೇ ಇರ್ತೀರ, ಎಷ್ಟು ಹೇಳಿದ್ದು, ಮುಂದಿನ ಬಾಗಲು ತೆಗೆದು, ಆ ಒಣಗಿರೋ ಎರಡು ಗಿಡಕ್ಕೆ ನೀರು ಹಾಕಕ್ಕೆ ಹೋಗ್ತೀರ. ಮನೆ ಇರೋದು ಮೈನ್ ರೋಡಲ್ಲಿ. ಕೆಲಸದವರ ಮೂಲಕ ಎಲ್ಲರಿಗೂ, ಎಲ್ಲಾ ತಿಳಿದಿರುತ್ತದೆ. ನನ್ನ ಮಾತಿಗೆ ಬೆಲೆನೇ ಇಲ್ಲ.”

ನಾನು: “ಅಲ್ಲಾ ಕಣೋ, ಹೋದ ಸಲ ಹೀಗೆ ಯಾರೊ ಪ್ರಾಣ ಬಿಟ್ಟಾಗ, ನೀನು ಹೆದರಿಸಿದಾಗಿನಿಂದ, ನಾನು ಮುಂದಿನ ಬಾಗಿಲು ತೆಗೆತಾನೇ ಇಲ್ಲ. ಪೋಸ್ಟು, ಕುರಿಯರ್ ಎಲ್ಲಾ ಕಿಟಕಿ ಮೂಲಕನೇ. ನೀನು ಪೇಪರ್ ಸರಿಯಾಗಿ ಓದಿಲ್ಲ. ಆ ಸ್ವರ್ಗಸ್ಥರಾದ ಹೆಂಗಸರು ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಇದ್ದಾಗ, ಕೋಲೆ ಬಸವನ ಹಾಗೆ ಸರಗಳನ್ನು ಹೇರಿಕೊಂಡು, ಬಾಗಿಲು ತೆಗೆದು, ಬಂದ ಕಳ್ಳ ಅಥವಾ ದರೋಡೆಕಾರರಿಗೆ ನೀರು ತರಲು ಒಳಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ.

ಅಥವಾ ಮೊದ್ದದಾಗಿ ಬಾಗಿಲು ತೆಗೆದು ಆ ಕಳ್ಳ ತಂದ ನುಸಿಗುಳಿಗನ ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡಲು ಕೂರುತ್ತಾರೆ.

ನಿಮ್ಮಮ್ಮ ಅಷ್ಟು ಪೆದ್ದಳೇನೋ. ಏನೂ ಆಗಲ್ಲ ಸುಮ್ಮನು, ಅಂತ ಅವನನ್ನು ಸಮಾಧಾನ ಮಾಡಿ ಕಳಿಸಿದೆ.

ನಂತರ ಕಾಫಿ ಬೆರೆಸಲು ಅಡಿಗೆ ಮನೆಗೆ ಹೋದೆ. ಒಲೆ ಹಚ್ಚುತ್ತೇನೆ ಗ್ಯಾಸ್ ಮುಗಿದಿದೆ. ಇನ್ನು ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿಕ್ ಸ್ಟೋವ್ ತೆಗೆಬೇಕು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಫೋನ್ ರಿಂಗಾಯಿತು.

ನಾನು: "ಹಲೋ"

ಧ್ವನಿ: "ಹಲೋ, ಲೀಲಾನಾ, ನಾನು ಯಾರು ಹೇಳು?"

(ಅಯ್ಯೋ, ಭಗವಂತ, ಕಾಫಿ ಇಲ್ಲದೆ ಬಾಯಾರಿದೆ. ಈಗ ಯಾರಿಗೆ ಈ ಕ್ಲಿಪ್)

ನಾನು: ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲ ತುಂಬಾ ದಿನ ಆಯ್ತು...

ಧ್ವನಿ: "ಹೋಗಲು 3 ಚಾನ್ಸ್ ಕೊಡ್ತೀನಿ ಗೆಸ್ ಮಾಡು."

(ಇದ್ಯಾಕೋ ವಿಪರೀತವಾಯಿತು. ಬೆಳಗಿನಿಂದ ಮೂಡ್ ಕೆಟ್ಟಿರುವಾಗ ಈ ಕ್ಲಿಪ್ ಆಟ ಯಾರಿಗೆ ಬೇಕು. ಸಂಭಾಷಣೆ ಮುಂದುವರಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿರಲಿಲ್ಲ)

ನಾನು: "ನಾನು ಲೀಲಾ ವೆಂಕಟಾಚಲಪತಿ ಶಾಸ್ತ್ರಿ ನಿಮಗೆ ಯಾರು ಬೇಕು" ಎಂದೆ (ಸ್ವಲ್ಪ ಧ್ವನಿ ಬದಲಾಯಿಸಿ)

ಧ್ವನಿ: Sorry. Wrong number

ಅಬ್ಬ ದಿನದ ಮೂರನೆ ಘಟನೆ ಮುಗಿಯಿತು.

ಹಳೆ ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿಕ್ ಸ್ಟೋವ್ ತೆಗೆದು ಹುಷಾರಾಗಿ (ಅದು 2 ನಿಮಿಷಕ್ಕೊಮ್ಮೆ shock ಹೊಡೆಯುತ್ತದೆ) ಕಾಫಿ ಬೆರೆಸಿ, ಕುಡಿದೆ. ಹಾಯ್ ಎನಿಸಿತು.

ನಂತರ ಲಿಫ್ಟ್ ನೋಡಿದೆ. ಈ ಲಿಫ್ಟ್ ಎಂದರೆ ಏನು ಅಂತ ನಿಮಗೆ ತಿಳಿಸಬೇಕು. ನಾನು ಬೆಳಗಾಗಿದ್ದ ಕೂಡಲೆ ಒಂದು ಲಿಫ್ಟ್ ಬರಿತೀನಿ. ಆ ದಿನ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಕೆಲಸಗಳೆಲ್ಲಾ ಅದರಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತದೆ. ಲಿಫ್ಟ್ ಬರೆದ ಕೂಡಲೇ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದಷ್ಟೇ ಸಮಾಧಾನವಾಗುತ್ತದೆ. ಲಿಫ್ಟ್ ಕೆಲಸ ಆಗದಿದ್ದಲ್ಲಿ ಅದು ಮುಂದಿನ ದಿನದ ಲಿಫ್ಟ್ ಗೆ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಕೆಲವು ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲದ ಕೆಲಸಗಳು, ದಿನವೂ ಲಿಫ್ಟ್ ನಿಂದ ಲಿಫ್ಟ್ ಗೆ ಕುಪ್ಪಳಿಸುತ್ತ ಸುಖವಾಗಿ ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ಲಿಫ್ಟ್ ನಲ್ಲೇ ಉಳಿದುಕೊಂಡುಬಿಡುತ್ತವೆ.

ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲದಿರುವ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ, ಅದೇನೇನೋ ಉಪಾಯಗಳು ಹೊಳೆಯುತ್ತವೆ. ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮನಸ್ಸು ತುಂಬಾ ಸಹಕಾರಿ. ರಾಶಿ ರಾಶಿ ಕಾಗದಗಳನ್ನು sort ಮಾಡುವ ಕೆಲಸವಿತ್ತು. ಇಂದು ಮಾಡಲೇಬೇಕೆಂದು ಕುಳಿತೆ. ತಕ್ಷಣ ಜ್ಞಾಪಕಕ್ಕೆ ಬಂತು, ಮೊನ್ನೆಯ ಫೋನ್ ಕಾಲ್. ನನ್ನ ಗೆಳತಿಗೆ ಕಾಲು ಫ್ಯಾಕ್ಚರ್ ಆಗಿ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗೆ ಸೇರಿಸಿರುವ ವಿಷಯವನ್ನು ಅವಳ ಯಜಮಾನರು ತಿಳಿಸಿದ್ದರು. ಸರಿ. ನಾನು ಹೋಗಿ ನೋಡಿಕೊಂಡು ಬರಬೇಡವೆ. ಕಾಗದಗಳನ್ನು ಚೀಲಕ್ಕೆ ತುಂಬಿ ಆಟೋ ಹಿಡಿದು ಗೆಳತಿಯನ್ನು ನೋಡಲು

ಹೋದೆ. ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಟ್ರಾಫಿಕ್‌ನಲ್ಲಿ ಆಟೋದಲ್ಲಿ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡಿ ಬಂದ ಮೇಲೆ, ದೇಹದ ದಣವಿನ ವಿಷಯ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಗಡದ್ದಾಗಿ ಉಂಡು ಮಲಗಿದೆ.

ನನ್ನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ದಿನವೂ ಮಾಡಲೇಬೇಕೆಂದು ತೀರ್ಮಾನಿಸಿರುವ ಒಂದು ಕೆಲಸ ಧ್ಯಾನ. ಬೆಳಗ್ಗೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದ್ದ meditation ಸಂಜೆಗೆ postpone ಆಗಿತ್ತು. ಸರಿ ಧ್ಯಾನಕ್ಕೆ ಕುಳಿತೆ. ಧ್ಯಾನಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧಪಡಿಸುವ ಸಂಭ್ರಮ, ಧ್ಯಾನಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಸ್ವಾರಸ್ಯ. ಏಕೆಂದರೆ, ಸದ್ಯದಲ್ಲೇ ನನ್ನ ಆತ್ಮದ ಉದ್ಧಾರವಾಗುವ ಸಂಭವವಿದೆ. ಇದೇನು ಸಣ್ಣ ವಿಷಯವೇ? ರೂಮಿನ ಪರದೆಗಳನ್ನು ಮುಚ್ಚಿ ಒಂದು ಊದು ಕಡ್ಡಿ ಹಚ್ಚಿಟ್ಟೆ. ನನ್ನ ಮಂಡಿ ನೆಟ್ಟಗಿಲ್ಲದಿರುವುದರಿಂದ, ಸೋಫಾಮೇಲೆ ಕುಳಿತು ಧ್ಯಾನ ಮಾಡಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದೆ. ಉಸಿರಿನ ಮೇಲೆ ಗಮನವಿಡಬೇಕು, ಇಟ್ಟರಾಯಿತು. ಇಟ್ಟೆ ಹಿಂದಿನ ದಿನ ಪುಸ್ತಕದ ಅಂಗಡಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಪ್ರಸಂಗ ಜ್ಞಾಪಕಕ್ಕೆ ಬಂತು. ಆ ವಿಚಾರವನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದೆ. ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದಷ್ಟೂ ನಡೆದ ವಿಷಯಗಳು ಒಳ್ಳೆ ಟಿವಿ ಸೀರಿಯಲ್ ತರ ಬರಲು ಶುರುವಾಯಿತು. ನಡೆದದ್ದು ಏನೆಂದು ನಿಮಗೂ ಹೇಳೇಬಿಡ್ತೀನಿ ಕೇಳಿ.

ನಾನು ಕಾರಣಾಂತರದಿಂದ ಜಪಾನಿ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಕಲಿಯಬೇಕಾಯಿತು. ಕಲಿತೆ. ಇನ್ನೂ ಕಲಿಯುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಯಾವ ಭಾಷೆಯನ್ನಾದರೂ ಮಾತನಾಡಬೇಕಾದರೆ, ಆ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಯಾರೊಂದಿಗಾದರೂ ಮಾತನಾಡುವುದು ತುಂಬ ಮುಖ್ಯ.

ಹಿಂದಿನ ದಿನ ಪುಸ್ತಕದ ಅಂಗಡಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದೆ. ಅದೃಷ್ಟವಶಾತ್ ಅಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಜಪಾನಿ ಮಹಿಳೆ, 4-5 ವರ್ಷದ ಮಗುವಿನೊಂದಿಗೆ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಈಗ ನನಗೆ ಸುಸಮಯ. ಆಕೆಯ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ “ಕೊನ್ನಿಚಿವ” (Hello) ಎಂದೆ. ಆಕೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ “ಕೊನ್ನಿಚಿವ” ಎಂದಳು. ಅಲ್ಲಿಗೆ ನನ್ನ ಬೃಹತ್ ಸಂಭಾಷಣೆ ಮುಗಿದರೆ ಹೇಗೆ? ನನ್ನ ಸಂಭಾಷಣಾ ಪ್ರಾವೀಣ್ಯತೆ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗುವುದಾದರೂ ಹೇಗೆ? ಸರಿ, ಮಗುವನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾ “ಕೊದೊಮೊವ ತೊತೆಮೊ ಕೊವಾಯಿ ದೆಸ್” ಎಂದೆ. ಆಕೆ ಸ್ವಲ್ಪ ತಬ್ಬಿಬ್ಬಾಗಿ ನನ್ನನ್ನು ನೋಡಿದಳು. ನನ್ನ ತಪ್ಪು ನನಗೆ ತಕ್ಷಣ ತಿಳಿಯಿತು. ನಾನು ‘ಕವಾಯಿ’ (cute) ಎನ್ನುವ ಬದಲು “ಕೊವಾಯಿ” (ಭಯಂಕರ) ಎಂದುಬಿಟ್ಟಿದ್ದೆ.

“ನಿಮ್ಮ ಮಗು ತುಂಬಾ ಭಯಂಕರವಾಗಿದೆ” ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಕ್ಕೆ ಕ್ಷಮಾಪಣೆ ಕೇಳಿ, ನಾನು ಅವರ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಈಚೆಗೆ ಕಲಿಯುತ್ತಿರುವುದಾಗಿ ತಿಳಿಸಿ ಅಂಗಡಿಯಿಂದ ಹೊರಬಿದ್ದೆ!

ನನ್ನ 20 ನಿಮಿಷದ ಧ್ಯಾನ ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮೆಲಕು ಹಾಕುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ 30 ನಿಮಿಷವೇ ಆಯಿತು. ಹಿಂದಿನ ದಿನವೇ ನಡೆದ ವಿಷಯವಾದ್ದರಿಂದ ಮರೆಯಲು time ಬೇಕೆಂದು ಸಮಾಧಾನ ಮಾಡಿಕೊಂಡೆ.

ದಿನವೆಲ್ಲಾ ಹೀಗೆ ಅಸಂಬದ್ಧ ಘಟನೆಗಳನ್ನು ದಯಪಾಲಿಸಿ ಸಮಯವನ್ನು ಸುಸೂತ್ರವಾಗಿ ಕಳೆಯುವಂತೆ ಆ ಭಗವಂತ ನೋಡಿಕೊಂಡಿರುವಾಗ, ನನಗೆ ಇನ್ನೇನು ಬೇಕು ಹೇಳಿ !

ತಲೆ ಹರಟೆ

- ಮಣಿ

ಶುದ್ಧ 'ತಲೆ ಹರಟೆ' - ಇದು ಬಾಲ್ಯದಿಂದಲೂ ನನಗೆ ಬಂದಿರೋ - ಪ್ರಶಂಸೆ - ಪ್ರಶಸ್ತಿ. ಗುರುಗಳು - ಮಿತ್ರರು - ಸಹಪಾಠಿಗಳು - ಸಹೋದ್ಯೋಗಿಗಳು - ಅಧಿಕಾರಿಗಳು - ಎಲ್ಲರಿಂದೂ - ಕೊನೆಗೆ ಹೆಂಡ್ತಿ ಮಕ್ಕಳಿಂದಲೂ ಸಹ ಬಂದಿದೆ.

ಮೊನ್ನೆ ವಿಪರೀತ ತಲೆ ನೋವು ಬಂದಿತ್ತು. ಒಂದು ಮಾತ್ರನುಂಗಿ ಅಮೃತಾಂಜನ ಹಚ್ಚೊಂಡು ಹಾಗೇ ಬಿದ್ದೊಂಡಿದ್ದೆ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೋ "ತಲೆ ಓಡಿತು". ಚಿಕ್ಕಂದಿನಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ತಲೆನೋವು - ಜ್ವರ - ಬಂದಾಗ ನಮ್ಮ ತಾಯಿ ನನ್ನನ್ನು ಹೀಗೆ ತನ್ನ ತೊಡೆಯ ಮೇಲೆ ಮಲಗಿಸೊಂಡು - ತಲೆಗೆ ಅಮೃತಾಂಜನ ಹಚ್ಚಿ - ಮಾತೃವಾತ್ಸಲ್ಯದಿಂದ "ತಲೆ ಹಿಸುಕಿ" - "ತಲೆ ನೇವರಿ" ಸಿದ ಆ ಕ್ಷಣಗಳು!

ಏನು ಸುಖ! ಎಷ್ಟು ಆನಂದ! ಎಂತಹ ಹಾಯಿ!

ಎಪ್ಪತ್ತೈದು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದಿನ ಮಾತು. ಇನ್ನೆಲ್ಲಿಯ ಮಾತೃಸ್ವರ್ಣ! - ಅಮೃತ ಸ್ವರ್ಣ!

ಏನೇನೋ ವಿಷಯಗಳು "ತಲೆ ದೋರಿ" ದುವು.

ಮನುಷ್ಯನ ಶರೀರವನ್ನು ರುಂಡ - ಮುಂಡ - ಕೈ ಕಾಲು ಎಂದು ಮೂರು ಭಾಗಗಳಾಗಿ ವಿಂಗಡಿಸಬಹುದು ಅಂತ ಆರೋಗ್ಯ ಶಾಸ್ತ್ರ ಹೇಳುತ್ತೆ. ಮುಂಡದ ಮೇಲೆ ನೆತ್ತಿಯಿಂದ ಕತ್ತಿನವರೆಗೆ ಇರುವ ಗುಂಡನೆಯ ಭಾಗವೇ ರುಂಡ.

ಹಾಗಾದ್ರೆ- "ತಲೆ" ಅನ್ನೋ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಭಾಗ ಯಾವುದು?

ಎಷ್ಟೋ ಮಂದಿಗೆ ಬುದ್ಧಿ - ವಿವೇಕ - ಜ್ಞಾನ - ಪರಿಜ್ಞಾನ ಇರೋಲ್ಲ ಅಂದ್ರೆ - ಇವರಿಗೆಲ್ಲಾ ತಲೆ ಇಲ್ಲ? ಇದೆ - ಖಂಡಿತ ಇದೆ. ಆದ್ರೆ ಮೆದುಳು ಇರೋಲ್ಲ - ಅಷ್ಟೆ ಹಾಗಾದ್ರೆ "ಏನು ತಲೇ ನೋ ನಿಂದು?" ಅನ್ನೋಕೆ ಬದ್ಲು - "ಏನು ಮೆದುಳೋ ನಿಂದು?" ಅನ್ನೋದೇ ಹೆಚ್ಚು ಸೂಕ್ತ. ಅಂದ್ರೇಲೆ ಮನುಷ್ಯನ ಅಂಗಾಂಗಗಳಲ್ಲಿ "ತಲೆ" ಬಹಳ ಪ್ರಧಾನವೆಂದಾಯ್ತು. ಅದಕ್ಕೇ ಪ್ರತಿದಿನ ನಾವು ಆಡೋ ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿ "ತಲೆ" ಅಷ್ಟೇ ಪ್ರಾಧಾನ್ಯ ಪಡೆದಿದೆ. "ತಲೆ"ಯಿಂದ ಅನೇಕ ಪದಗಳು - ಹುಟ್ಟಿಕೊಂಡಿವೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ - "ತಲೆ ಹರಟೆ" - "ತಲೆ ಕೆಳಗು" - "ತಲೆ ಹೋಗೋ ಕೆಲಸ" - "ತಲೆ ಕೊಡು" - "ತಲೆ ತಪ್ಪಿಸು" - "ತಲೆ ತಿರುಗು" - "ತಲೆ ತಿನ್ನು" - "ತಲೆ ಕೆಡು" ಇತ್ಯಾದಿ.

ದುರಹಂಕಾರಿಯನ್ನ - "ಏನೋ ನಿನ್ ತಲೆ ತಿರುಗತ್ತೇನೋ?" ಅಂತ ಕೇಳಿವೆ. ದುರಹಂಕಾರದಿಂದ ತಲೆ ಹೇಗೆ ತಿರುಗುತ್ತೋ ದೇವರಿಗೇ ಗೊತ್ತು. ಅದ್ರಲ್ಲೂ ತಲೆ ಮುಂಡಕ್ಕೆ ಫಿಕ್ಸ್ ಆಗಿರೋವಾಗ! ಚಿಕ್ಕಂದಿನಲ್ಲಿ ನಾವು ಆಡಿದ್ದು - ಮಾಡಿದ್ದು ದೊಡ್ಡೋರಿಗೆ ಸರಿ ಬೀಳ್ತಿದ್ದೆ - "ಏನೋ ನಿನ್ ತಲೆಕಾಯಿ? ಹೋಗೋ ಆಚ್ಚೆ" - ಅಂತಿದ್ದು. ತಲೆ-ಕಾಯಿ - ಅಂದ್ರೆ ಏನು. ಏನು ಸಂಬಂಧ? ಅಂತ ಆಗ ಯೋಚಿಸ್ತಾ ಇರ್ತಿಲ್ಲ. ಮೊನ್ನೆ ಸ್ವಲ್ಪ ತಲೆ ಕೆಡಿಸಿಕೊಂಡೆ - ಹೋಳಿತು. ಮೆದುಳು ಪೂರ್ತಿ ಹಣ್ಣು ಅಲ್ಲ - ದೋರೆಗಾಯಿಯೂ ಅಲ್ಲ - ಇನ್ನೂ ಕಾಯಿ - ಬಲಿತೇ ಇಲ್ಲ - ಅಂತ ಅರ್ಥ ಇರಬಹುದು. ಆಗ ಮೆದುಳು ಇನ್ನೂ ಕಾಯಿ

ಆಗಿದ್ದರಿಂದಲೇ ಈ ಯೋಚನೆ ಬರಿಲ್ಲ. ಈಗ ದೋರೆಗಾಯಿ ಯಾದ್ರೂ ಆಗಿಬ್ರೇಕು. ಅದಕ್ಕೇ ಸ್ವಲ್ಪವಾದ್ರೂ ಉತ್ತರ ಹೊಳೆದಿದೆ.

ಒಬ್ಬ ಅಧಿಕ ಪ್ರಸಂಗಿ - ಬರೀ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬಾರದ ಮಾತು - ಅರ್ಥವಿಲ್ಲ - ತಿರುಳಿಲ್ಲ ಅವನ ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಂಡ ತಪ್ಪಿಸ್ಕೊಳ್ಳೋದೇ ಕಷ್ಟ ನಾವೇನಂತೇವೆ? - “ತಲೆ ಕೊರೆದಿಟ್ಟು” - “ತಲೆ ತಿಂದಿಟ್ಟು” - “ತಲೆ ಚಿಟ್ಟಿಡ್ಡೋಯ್ತು” - ಅಂತ. ಆಗ ನಮಗೆ ಸದ್ಯ “ತಲೆ ಉಳಿಸ್ಕೊಂಡ್ರೆ” ಸಾಕು ಅನ್ನುತ್ತೆ. ಇಷ್ಟೇನೇ? ಇನ್ನೂ ಎಂಥೆಂಥಾ ಮಹಾನುಭಾವರೋ ಇರ್ತಾರೆ. ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲದಕ್ಕೆಲ್ಲಾ “ತಲೆ ಹಾಕೊಂಡು” ಬರೋರು - ಸುಮ್ಮೆ “ತಲೆಮೇಲೆ ಮೆಣಸು ಅರೆ”ಯೋರು ತಮ್ಮ ತಪ್ಪನ್ನು ಇನ್ನೊಬ್ಬರ “ತಲೆ ಮೇಲೆ ಹಾಕೋರು” - ನಂಬಿಸಿ “ತಲೆ ಬೋಳಿಸೋರು” ಇವೆಲ್ಲಾ ಹಾಗಿರಲಿ “ಏನು ನಾವು ತಲೆ ಮೇಲೆ ಹಾಕೊಂಡ್ವೋಗೋದು?” ಅಂತ ವೇದಾಂತ ಹೇಳ್ಕೊಂಡೇ ಆರು “ತಲೆ ಮಾರಿ”ಗಾಗೋಷ್ಟು ಸಂಪಾದಿಸ್ತಾ ಇರೋದಿಲ್ಲೇ?

ಇವೆಲ್ಲಾ ನೋಡಿದಾಗ - “ತಲೆ ಬಿಸಿ” ಯಾಗುತ್ತೆ - “ತಲೆ ಭಾರ” ವಾಗುತ್ತೆ - “ತಲೆಸಿಡಿ”ದ ಹಾಗೂ ಆಗುತ್ತೆ - “ತಲೆ ಸುತ್ತು” ಹಾಗಾಗುತ್ತೆ. “ಇಂಥಾವ್ರ ಸಹವಾಸ ದೊಡ್ಡ ತಲೆ ನೋವು” ಅನ್ನುತ್ತೆ. ಆದ್ರೆ ವಿಧಿ ಇಲ್ಲ - “ತಲೆ ಕೆರೆ”ದು ಕೊಳ್ಳಲೇಬೇಕು. “ತಲೆಒಡ್ಡೆ”ಲೇ ಬೇಕು.

ಇನ್ನು ಕೆಲವರು ಇರ್ತಾರೆ - “ತಲೆ ಖಾಲಿ” ಜನಗ್ಗು - ಬಡ್ಕೊಂಡ್ರೂ ಏನೂ ಅವರ “ತಲೆಗೇ ಹತ್ತೊಲ್ಲ” ಏನ್ನಾಡೋದು? ನಮ್ಮ ಕರ್ಮ - “ತಲೆ ಕೆಡಿಸಿ” ಕೊಂಡ್ರೆ ಆಗುತ್ತೇ?

ಒಬ್ಬಾತ - ನಮ್ಮಿಂದ ಸಾಲ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಹಳ ದಿವ್ಸ ಆಗಿದೆ - ಇನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ ರಸ್ತೇಲಿ ನಮ್ಮನ್ನ ನೋಡ್ತಾನೆ. ನಮ್ಮಿಂದ ತಪ್ಪಿಸ್ಕೊಳ್ಳೋಕೆ ಪಕ್ಕದ ಗಲ್ಲಿಲಿ ತೂರಿ ಬಿಡ್ತಾನೆ. ನಾವೇನಂತೀವಿ? “ತಲೆ ತಪ್ಪಿಸ್ಕೊಂಡ” - “ತಲೆ ಮರೆಸಿ”ಕೊಂಡ - ಅಂತ. ಅದು ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯ? ತಲೆ ತಪ್ಪಿಸ್ಕೊಂಡಿದ್ರೆ - ಅಥವಾ ಮರೆಸ್ಕೊಂಡಿದ್ರೆ ಶರೀರದ ಮಿಕ್ಕ ಭಾಗ ಅಲ್ಲೇ ಇರ್ಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಹಾಗಾದ್ರೆ ಅದು ಎಲ್ಲಿಗೋಯ್ತು? ತಪ್ಪಿಸ್ಕೊಂಡಿದ್ದು ಅಥವಾ ಮರೆಸ್ಕೊಂಡಿದ್ದು ಅವನ ಕಂಪ್ಲೀಟ್ ಶರೀರ - ಆದ್ರೆ ಪ್ರಾಧಾನ್ಯ ತಲೆಗೆ.

ಒಬ್ಬ - ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯವನು - ಪರೋಪಕಾರಿ - ಯಾರಿಗೇ ಕಷ್ಟ ಇರಲಿ ಸಹಾಯಕ್ಕೆ ಧಾವಿಸ್ತಾನೆ. ಏನಂತೀವಿ? “ನೋಡಯ್ಯಾ ಆ ಪ್ರಾಣ ಎಲ್ಲರ ಕಷ್ಟ ಸುಖಗಳಿಗೂ” ತಲೆ ಕೊಡ್ತಾನೆ ಅಂತ - ಅಲ್ಲೇ? ಆದ್ರೆ ಧಾವಿಸೋದು ಇಡೀ ಶರೀರ. ಬರೀ ತಲೆ ಧಾವಿಸೋದಕ್ಕೆ ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯ?

ಇಲ್ಲಿ ನೋಡಿ - “ಬೆಂಗ್ಕೂರಲ್ಲಿ - ತಲೆ ಮೇಲೆ ಒಂದುಸೂರು” ಇರ್ಬೇಕಪ್ಪ - ಇಲ್ಲಿದ್ದೆ ನಾಯಿ ಪಾಡು, “ಎಷ್ಟು ದಿವ್ಸ ಆಯ್ತೋ ನಿನ್ನ ತಲೆ ನೀರುಕಂಡು”? ಕಣ್ಣು ನೋಡು ಹೇಗಿದೆ? “ಇಲ್ಲಿ ಸೂರು ನೀರು ಇಡೀ ಶರೀರಕ್ಕೆ - ಬರೀ ತಲೆಗೆ ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯ?” ಆದರೂ ಪ್ರಾಶಸ್ತ್ಯ - ತಲೆಗೆ.

ಒಬ್ಬ ವೃದ್ಧ ಅವನಿಗೊಬ್ಬ ಮಗ - ಇವನಿಗೊಬ್ಬ ಮಗ - ಇವನಿಗೊಂದು ಮಗು. ಈ ಮಗು ಆ ವೃದ್ಧನಿಗೆ ನಾಲ್ಕನೆ ತಲೆ, ನಾಲ್ಕನೆ ಕಣ್ಣು? ಕಿವಿ? ಮೂಗು? ಬಾಯಿ? ಕೈ

ಕಾಲುಗಳು? ಇಡೀ ಶರೀರ? ಉಹಂ - ಯಾವೂ ಅಲ್ಲ ನಾಲ್ಕನೆ ತಲೆ. ಹೇಗಿದೆ ತಲೆಯ ಬೆಲೆ? ಅದು ತಲೆ ಇದ್ದೋನಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಅರ್ಥವಾಗೋದು.

ಒಬ್ಬ ದಂಪತಿ - ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯವರು. ಸಂಭಾವಿತರು - ಅವರಿಗೆ ಒಬ್ಬ ಮಗ. ಶುದ್ಧ ಅಯೋಗ್ಯ - ದುಸ್ಸಹವಾಸ - ದುರ್ನಡತೆ. ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳ ಚಿಂತೆಗೆ ಸಾಲದೆ ಕಾರಣ? - “ತಲೆಗೆ ಹಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳಿ” ಇರೋಕೆ ಸಾಧ್ಯವೇ? ಕೆಲವು ಸಲ ಅವರದೂ ತಪ್ಪಿರುತ್ತೆ. ಒಬ್ಬನೇ ಮಗ - ಗಂಡು ಅಂತ ಅತಿಯಾಗಿ ಮುದ್ದಿಸಿ ತಲೆ ಮೇಲೆ ಕೂರಿಸಿ ಕೊಂಡಿರ್ತಾರೆ. ಅದಕ್ಕೇ ಕ್ರಮೇಣ ಅವನು “ತಲೆ ಮಾಸಿದ”ವನಾಗ್ತಾನೆ - “ತಲೇಲೇ ನಡೀತಾನೆ” - “ತಲೇಲೇ ಮೆರೀತಾನೆ” - “ತಲೇ ಮೇಲೆ ಚಪ್ಪಡಿ ಎಳೆಯೋ ಕೆಲ್ಸಗಳನ್ನೇ” ಮಾಡ್ತಾನೆ. ಅವನು ಮಾಡೋ ಕೆಲ್ಸಗಳೆಲ್ಲಾ ತಲೆಗೆ ತರುವಂಥಾದ್ದೇ - “ತಲೆ ತೆಗಿಯುವಂಥಾದ್ದೇ” ಜವಾಬ್ದಾರಿ - “ತಲೆಗೆ ಕಟ್ಟಿದ್ರೆ” ಸರಿ ಹೋಗ್ಬಹುದು - “ತಲೆ ತಾಕಿದ್ರೆ” ಸರಿ ಹೋಗ್ಬಹುದು ಅಂತ ಸುಮ್ಮನಿರ್ತಾರೆ. ಉಹಂ - ಪ್ರಯೋಜ್ಞ ಇಲ್ಲ. ಬಹಳ ಬೇಜಾರು - ದುಃಖ ಆಗುತ್ತೆ. ಸುಮ್ಮೆ “ತಲೆ ತೊಳೆದು ಕೊಳ್ಳೋಕ್ಕಾಗುತ್ತೇ?” ಒಂದು ದಿನ ಮಗನಿಗೆ ಬುದ್ಧಿವಾದ ಹೇಳಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸ್ತಾರೆ.

“ನೋಡಪ್ಪಾ ನಾವು ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ತಲೆ ತೂಗು”ವ ಹಾಗಿರ್ಬೇಕು. ನಾಲ್ಕು ಜನರ “ತಲೆ ಮೇಲೆ ಹೊಡೆದ” ಹಾಗಿರ್ಬೇಕು - “ತಲೆ ಎತ್ತೊಂಡು ನಡೆ”ಯೋ ಹಾಗಿರ್ಬೇಕು - ನಯವಿನಯಗಳಿಂದ “ತಲೆ ತಗ್ಗಿಸಿ” ನಡೀಬೇಕು. ಆದ್ರೆ ಅಹಂಕಾರದಿಂದ “ತಲೆ ಎತ್ತ”ಬಾರದು, ಅಪಕೀರ್ತಿಯಿಂದ “ತಲೆ ತಗ್ಗಿಸೋ ಹಾಗಿರ್ಬಾರ್ದು - ಅಂತ. ಮೆಲ್ಲಗೆ “ತಲೆ ಸವರೋ” ಕೆಲ್ಸಾನೂ ಮಾಡ್ತಾರೆ. ಇವೆಲ್ಲಾ ಅವನ “ತಲೆಗೆ ಹಿಡಿ”ನಿದ್ರೆ ತಾನೇ? ಶಾಸ್ತ್ರಕ್ಕೆ - “ತಲೆ ಆಡಿಸ್ತಾನೆ” - “ಅಯ್ಯೋ! ಬಿಡಪ್ಪಾ ನಾನೇನು ಅಂಥ “ತಲೆ ಹೋಗೋಂಥ” ಕೆಲ್ಸಮಾಡಿರೋದು?” ಅಂತ “ತಲೆ ಕೊಡವಿ”ಕೊಂಡು ಎದ್ದೋಗ್ತಾನೆ... ಅಷ್ಟೆ ಇಂಥವರ ಹತ್ರ ಏನು “ತಲೆ ಚಚ್ಚೊಂಡ್ರೆ” ಏನು ಪ್ರಯೋಜನ?

ಈ ತಲೆಯ ಪ್ರಾಬಲ್ಯವು ಮಾನವರಿಗೆ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ - ದೇವ ದಾನವರಿಗೂ ಇತ್ತು. ಅವರಲ್ಲಿ ಅನೇಕರು ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿಗಾದ್ರೂ “ತಲೆ ಉಪಯೋಗಿ”ಸದೆ ನರರಂತೆ ನರಳಿದ್ದಾರೆ, ಒದ್ದಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಘೋರ ತಪಸ್ಸಿನಿಂದ ಅದ್ಭುತ ವರಗಳನ್ನು ಪಡೆದು - ಭೀಕರ ಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದ ಅಪ್ರತಿಮ ವೀರರಾದ ರಾಕ್ಷಸರೂ ಸಹ ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ “ತಲೆ ಓಡಿಸ”ದೆ ತಲೆಗಳನ್ನೇ ಕಳೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ.

ಬ್ರಹ್ಮನ ತಲೆಯನ್ನು ಉರುಳಿಸುವ ಮೊದ್ದು ಸ್ವಲ್ಪ ತಲೆ ಉಪಯೋಗಿಸಿದ್ರೆ ಈಶ್ವರ ಬ್ರಹ್ಮಕಪಾಲಿ ಹಿಡಿದು ಭಿಕ್ಷೆ ಬೇಡಬೇಕಾಗಿತ್ತೆ? ಹೋಗ್ಲಿ - ಆ ಬ್ರಹ್ಮನಾದ್ರೂ ಸ್ವಲ್ಪ ತಲೆ ಉಪಯೋಗಿಸಿದ್ರೆ ತನ್ನ ಒಂದು ತಲೆಯನ್ನೇ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿತ್ತೆ? ನಾಲ್ಕು ತಲೆಗಳಿದ್ದೂ ಒಂದೂ ಓಡಲಿಲ್ಲ ಅಂದ್ರೆ ಯಾರ ತಪ್ಪು? ಇನ್ನು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ - ಸಾಕ್ಷಾತ್ ನಾರಾಯಣನ ಅವತಾರ ಅವನ ತಲೆ ಕೆಲ್ಸಮಾಡ್ತೆ? ವಿನಾಯಕ - ಚಂದ್ರನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟ ಶಾಪ ಗೊತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ? ಚೌತಿಯ ದಿನ ಒಂದು ಕ್ಷಣ ಕಣ್ಮುಚ್ಚೊಂಡಿದ್ದಿದ್ರೆ ಶ್ಯಮಂತಕ ಮಣಿಯ ಕಳ್ಳತನ ಅಪವಾದ ಬರ್ತಿತ್ತೆ? ಜಾಂಬುವಂತನಿಂದ ಒದೆ ತಿನ್ನೇಕಾಗಿತ್ತೆ? ದಶರಥ ತನ್ನ ಮುದ್ದು ಹೆಂಡ್ತಿಗೆ ವರ ಕೊಡೋಕೆ ಮೊದ್ದು ಸ್ವಲ್ಪ ತಲೆ “ಓಡಿ”ಸಿದ್ದಿದ್ರೆ ಶ್ರೀರಾಮ ಕಾಡು ಮೇಡು ಅಲೀಬೇಕಾಗಿತ್ತೆ? ಜಾನಕಿಗೆ ಜನ್ಮಾವಧಿ ಶಿಕ್ಷೆ ಬರ್ತಿತ್ತೆ? - ಹೋಗ್ಲಿ ತಾನು ಸಾಯ್ತಿದ್ದೆ?

ಇನ್ನು ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ವರ್ಷ ಅಂದ್ರೆ - ಲಂಕಾಧೀಶ್ವರ - ದಶಕಂಠ. ಮಹಾ ಪರಾಕ್ರಮಶಾಲಿ
- ಪರಮೇಶ್ವರನ ಪರಮಭಕ್ತ - ಪೂರ್ ಫಲೋ, ಅರ್ಧಾಂಗಿ - ಅನುಜ - ಅಂಜನೇಯ
- ಅಂಗದ - ಕೊನೆಗೆ ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಅಯೋಧ್ಯಾರಾಮ - ಎಷ್ಟು ಜನ ಅಡ್ವೈಸ್ ಮಾಡಿದ್ದು
- ಕೇಳಿದ್ದೇ? ಉಹಂ- ಇಲ್ಲ ಅಧಿಕಾರ - ಅಟ್ಟಹಾಸ - ಅಹಂಕಾರದಿಂದ ಮೆರೆದ
ಏನಾಯ್ತು?

ಅವನ ಅಂತ್ಯವನ್ನು ಅವನೇ ಆಹ್ವಾನಿಸ್ಕೊಂಡ.

ಒಂದಲ್ಲ - ಎರಡಲ್ಲ ಹತ್ತು ತಲೆ! ಒಂದೂ ಕೆಲ್ಲಮಾಡಿಲ್ಲಾಂದ್ರೆ? - “ತಲೆ ಬರಹ”.
ತಲೇಲಿ ಹಾಗೆ ಬರೆದಿದ್ದೆ ಯಾರು ತಪ್ಪಿಸೋಕಾಗುತ್ತೆ?

ಅದೆಲ್ಲಾ ಅಂದಿನ ಮಾತು - ಇಂದೇನಾಗಿದೆ?

“ತಲೆಗೊಂದು ಮಾತು” - “ತಲೆಯೆಲ್ಲಾ ಮಾತು” - “ತಲೆಗೆ ತೋಚಿದಂತೆಲ್ಲಾ
ಮಾತು” - “ತಲೆಯೇ ಇಲ್ಲದ ಮಾತು” - “ತಲೆಗೆ ಬಂದಂತೆಲ್ಲಾ ಕಾರ್ಯ” ಇದಕ್ಕೆಲ್ಲಾ
“ತಲೆದಂಡ” - “ತಲೆ ಗಂದಾಯ” ಹಾಕಿದ್ದೆ ಒಳ್ಳೇದೇನೋ.

ಧರ್ಮ-ನ್ಯಾಯ-ನೀತಿ-ನೇಮ-ನಿಷ್ಠೆ-ನಯ-ವಿನಯ-ಇವೇ ನಮ್ಮ
“ತಲೆಕಾಯೋದು” ಆದ್ರೆ ಇಂದು ಇವೇ “ತಲೆ ಕೆಳಗಾಗಿವೆ.”

ಬೆಳಿಗ್ಗೆ - ಪೇಪರ್ ತೆಗೆದ್ರೆ ಕಾಣೋ “ತಲೆ ಬರಹ”ಗಳು ಯಾವುವು? ಕಸಿಯೋದು -
ಕಡಿಯೋದು - ಕೊಳ್ಳೆ - ಕೊಲೆ - ಬೀಗ ಒಡೆಯೋದು - “ತಲೆ ಹೊಡೆ”ಯೋದು. ಇನ್ನು
ವ್ಯಾಗ್ರರು ಉಗ್ರರು ನಕ್ಷಲರು “ತಲೆ ಕತ್ತರಿ”ಸೋದು.

ಇವಕ್ಕೆಲ್ಲಾ “ತಲೆ ಮೇಲೆ ಕೈ ಹೊತ್ತು” ಕುಳಿತಿದ್ದೆ ಆಗುತ್ತೇ? ಎದುರಿಸಲೇ ಬೇಕು -
ಮುಗಿಸಲೇ ಬೇಕು. ಏನು ಮಹಾ “ತಲೆ ಬಿದ್ದೋಗೋದು?” ಅಂತ ಸುಮ್ಮನೆ ಆಪತ್ತು.
ಅಪಕೀರ್ತಿ “ತಲತಲಾಂತರಕ್ಕೂ ತಪ್ಪಿದ್ದಲ್ಲ.

ಇನ್ನೊಂದು ವಿಶೇಷ ವಾಹನ ಅಪಘಾತದಲ್ಲಿ ಶರೀರದ ಯಾವ ಭಾಗಕ್ಕಾದ್ರೂ
ಬೀಳಬಹುದು ಪೆಟ್ಟು - ಆದರೆ ತಲೆಗೆ ಮಾತ್ರ ರಕ್ಷಣೆ - ಹೆಲ್ಮೆಟ್.

ನೋಡಿದ್ದಾ ಹೇಗಿದೆ “ತಲೆ”ಯ ಮಹಿಮೆ - ಮಹತ್ವ!

“ತಲೆ” - ಇಷ್ಟು ಪ್ರಾಶಸ್ತ್ಯ - ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಗಳನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದರೂ ಪಾಪ! ನಿಷ್ಕಾರಣವಾಗಿ
ಅಪವಾದ - ಅಪಕೀರ್ತಿ - ಆಪತ್ತುಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತೆ.

ನೋಡಿ - ಕಣ್ಣು ನೋಡಬಾರದ್ದನ್ನು ನೋಡುತ್ತೆ. ಬಾಯಿ ಆಡಬಾರದ್ದನ್ನು ಆಡುತ್ತೆ -
ಕೈ ಮಾಡಬಾರದ್ದನ್ನು ಮಾಡುತ್ತೆ - ಕಾಲು ಓಡಾಡಬಾರದ ಸ್ಥಳಗಳೆಲ್ಲಾ ಓಡಾಡುತ್ತೆ.
ಇದರಿಂದ ಕೆಲವು ಸೆಲ ಕೆಲವರಿಗೆ ರೋಷ - ದ್ವೇಷ ಹುಟ್ಟುತ್ತೆ. ಆದ್ರೆ ತರಿಯುವುದು
ಕತ್ತರಿಸುವುದು ಈ ಅಂಗಾಂಗಗಳನ್ನಲ್ಲ - “ತಲೆ” ಯನ್ನು.

ಎಂತಹ ಅನ್ಯಾಯ! ಅಲ್ಲೇ?

ಕಾಫಿಹೌಸ್

ಇಡೀ ಪ್ರಪಂಚ ಈಗ ಭಾರತದ ಕಡೆಗೆ ಬೆರಗು ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ ನೋಡುತ್ತಿದೆ! ಅಸಾಧ್ಯವಾದುದನ್ನು ಸಾಧಿಸಿದೆವು ಅಂತ ಅಲ್ಲ ಈ ಬೆರಗು ನೋಟ. ಬದಲಿಗೆ 'ಯು ಟೂ....' ಎಂದು ಶೇಕ್ಸ್‌ಪಿಯರನ ನಾಟಕದ ಪಾತ್ರವೊಂದು ಹೇಳುತ್ತದೆ ನೋಡಿ-ಹಾಗೆ.

ದುಡ್ಡು ಮಾಡುವ ಹಾಗೂ ಪ್ರಖ್ಯಾತಿ ಗಳಿಸುವ ಪಾರ್ಕ್‌ಟ್ ದಾರಿಗಳನ್ನು ಹುಡುಕುವ ಪರಿಸರದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಬುದ್ಧಿವಂತ ಹೆಚ್ಚು ಮೋಸವೆಸಗಬಲ್ಲ ಎಂಬ ಮಾತು ನಿಜವಾಗಿದೆ. ಸುಮಾರು 6000 ಕೋಟಿ ರೂ.ಗಳು ಈ ಹಗರಣದಲ್ಲಿ ಸಿಲುಕಿರುವುದು ಮೇಲ್ನೋಟಕ್ಕೆ ಗೋಚರವಾಗಿದೆಯಂತೆ. ಸಮುದ್ರದ ಆಳಕ್ಕೆ ಇಳಿದ ಹಾಗೆ ಮುತ್ತು ರತ್ನ ವಜ್ರ ವೈಢೂರ್ಯಗಳು ಸಿಕ್ಕಾವಂತೆ! ಪ್ರಸ್ತುತ ಹಗರಣದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಮಾನ ಮರ್ಯಾದೆ ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಮುತ್ತು ರತ್ನ ವಜ್ರ ವೈಢೂರ್ಯಗಳು ಸಿಗದಿರಲಿ ಅಂತ ನಾವು ಹರಕೆ ಹೊರಬೇಕೇನೋ...!

ಮೋಸವಾಗಿರುವ ಪ್ರತಿ ನೋಟಿನ ಮೇಲೂ ಸತ್ಯ ಮೇವ ಜಯತೇ ಎನ್ನುವ ಸ್ಲೋಗನ್ ಇರುವುದು ವಿಪರ್ಯಾಸ ಅಲ್ಲವಾ?

ಸತ್ಯಂ ಕಂಪ್ಯೂಟರ್ಸ್ ಹಗರಣ ಮಿಕ್ಕವರಿಗೆ ಸತ್ಯವೇ ನಮ್ಮ ತಾಯಿ ತಂದೆ, ಸತ್ಯ ಮಾರ್ಗಕೆ ನಚ್ಚಿ ನಡೆದರೆ.. ಎಂಬ ಪುಣ್ಯಕೋಟಿಯ ಪದ ನೆನಪಿಗೆ ತರಲಿ ಎಂದು ನನ್ನಂತಹವರ ಹಾರೈಕೆ!

- ಎಚ್.ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣ

ಸತ್ಯವನ್ನು ತಿರುಚಬಾರದು ಎಂಬುದಕ್ಕೆ Satyam ಒಂದು ನಿದರ್ಶನ. ಅದರ ಒಡೆಯ ರಾಮಲಿಂಗರಾಜು ತಮ್ಮ ಕಂಪನಿ Satyam ಅನ್ನು ತಿರುಚಿ Maytas ಮಾಡಿದಾಗ, ಅಂದರೆ ಸ್ಟೆಲ್ಲಿಂಗ್ ಉಲ್ಟಾ ಮಾಡಿದಾಗ, ಅದು ತನಗೇ ಉಲ್ಟಾ ಹೊಡೆಯುತ್ತದೆ ಎಂದು ಅವರು ಎಣಿಸಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದಲೇ ಅವರಿಗೆ ಕಂಪಿ ಎಣಿಸಬೇಕಾಗಿ ಬಂದಿದೆ. ಸತ್ಯ ಎಂದಾಗ ಗಾಂಧೀಜಿ ನೆನಪು ಬರುವುದು ಸಹಜ. ಏನೆಂದಿದ್ದರು ಅವರು? ಈ ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಮನುಷ್ಯನ ಆಸೆಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಪೂರೈಸಲು ಅಗತ್ಯವಾದ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳಿವೆ. ಆದರೆ ದುರಾಸೆಗಳನ್ನಲ್ಲ. Satyamನಲ್ಲೂ ರಾಜುವಿನ ಆಸೆಗಳನ್ನು ಪೂರೈಸುವಷ್ಟು ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳಿದ್ದವು. ಆದರೆ ರಾಜು ಉನ್ನತ ಶಿಕ್ಷಣ ಪಡೆದಿದ್ದರೂ ಉನ್ನತ ಮೌಲ್ಯಗಳನ್ನು ರೂಢಿಸಿಕೊಂಡಿರಲಿಲ್ಲ. ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದಿಂದ ಡಿಗ್ರಿ ಪಡೆದರೆ ಸಾಲದು ಬದುಕಿನಲ್ಲೂ ಉನ್ನತ ಡಿಗ್ರಿ ಪಡೆಯುವುದು ಅಗತ್ಯ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ರಾಜು ಒಂದು ಸಾಕ್ಷಿ. ಆದುದರಿಂದಲೇ ಅವರು Satyamನಿಂದ Maytasಗೆ ಅಂದರೆ ಆಸೆಯಿಂದ ದುರಾಸೆಯತ್ತ ನಡೆದಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಹಾದಿ ತಪ್ಪಿದರು. ಸತ್ಯಂ ವಧಾ ಆಗಿ ಅಧರ್ಮಂ ಚರಾ ಆಯಿತು. ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣ ಆಗುವಂತೆ ಈಗ ಸತ್ಯಮೀಕರಣ - Satyamisation - ಎಂಬ ಪದ ಅ(ನ)ರ್ಥ ಕೋಶಕ್ಕೆ ಸೇರ್ಪಡೆಯಾಗಬಹುದು. ಅಪ್ಪ ಕಟ್ಟಿದ ಪಕ್ಕದ/ಸಂಸ್ಥೆಯನ್ನು ಮಗ ಒಡೆಯುವ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳಿವೆ. ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿ ಮಗನಿಗೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡದೆ ಅಪ್ಪ ತನ್ನ ಮರಕ್ಕೆ ತಾನೇ ಕೊಡಲಿ ಹಾಕಿರುವುದು ಮಾತ್ರ ಅಪ್ಪಟ ಸತ್ಯ, ಅಥವಾ ಸತ್ಯಂ!

- ಆನಂದ

Behind every fortune there is a crime; bigger the fortune, bigger the crime! ಸತ್ಯಂ ಕತೆಯೂ ಸತ್ಯವಾಗಿಯೂ ಇದೆ, ಬಂದಂತಹ ಆಡಿಟರ್‌ಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ಏನೋ ಆಸೆ, ಭಯ ಅಥವಾ ಅಭದ್ರತೆ ಒಡ್ಡಿ ಏಳು ವರ್ಷ ಕಳ್ಳ ಲೆಕ್ಕ ತೋರಿಸಿ ನಾವು ಯಾವ ಕಂತ್ರಿ ರಾಜಕಾರಣಿಗೂ (ಕಂತ್ರಿ, ರಾಜಕಾರಣಿ ಎಂದರೆ ದ್ವಿರುಕ್ತಿ ಆಯಿತೇ? ಕ್ಷಮಿಸಿ) ಸತ್ಯವಾಗಿಯೂ ಕಡಿಮೆಯಿಲ್ಲ ಎಂದ ರಾಜುಗಳಿಗೆ ಗ್ಲೋಬಲ್ ಲೈಯರ್ ಅವಾರ್ಡ್ ನೀಡಿ ಸನ್ಮಾನಿಸಬೇಕೋ ಅಥವಾ ಕೋಳ ತೊಡಿಸಬೇಕೋ ನಿರ್ಧಾರವಾಗಲು ನಮ್ಮ ಸತ್ಯವಿಳಂಬಿ ಕೋರ್ಟ್‌ಗಳು ಎಷ್ಟು ಕಾಲ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತವೋ ನೋಡಬೇಕು. ಗೈ ಡಿ ಮೊಪಾಸಾ ಬರೆದ ದಿ ಡೈಮಂಡ್ ನೆಕ್ಲಸ್‌ನ ಕಥೆಯಂತಿದು. ನಾನೇ ಉತ್ತಮ ಎನ್ನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಆಸೆಗೆ ಬಲಿಯಾಗಿ ಇಡೀ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೇ ಮಸಿ ಬಳಿಯಿತು ಈ ಅಸತ್ಯಂ! ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ನ್ಯಾಯಾಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಸತ್ಯವನ್ನೇ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ ಎಂದರೆ ಅದು ಹಸಿಸುಳ್ಳೇ ಎಂದು ತೀರ್ಮಾನಿಸುವರೋ ಏನೋ... ಸತ್ಯ ಪದವೇ ವರ್ಜ್ಯವಾಗಿ ದಿಟ, ನಿಜ, ಖರೆ ಮಾತ್ರ ಹೇಳಬೇಕೆಂದು ನ್ಯಾಯಾಲಯ ತೀರ್ಪು ನೀಡಿದರೂ ಹೆಚ್ಚಲ್ಲ ಸತ್ಯಂ ಏವ ಜಯತೇ ಎಂಬ ನಾಣ್ಣುಡಿಗೂ ಪೆಟ್ಟು ಬಿತ್ತು! ಇರಲಿ, ಈಗ ಸತ್ಯವನ್ನೇ ನುಡಿಯದ ಸರ್ಕಾರ ಸತ್ಯಂ ಮೇಲೆ ಹಿಡಿತ ಸಾಧಿಸಿದೆ. Two negatives make one positive ಎಂಬ ತತ್ವದ ಮೇಲೆ ಎಲ್ಲವೂ ಸರಿಯಾದೀತೇ?

- ಎನ್. ರಾಮನಾಥ್

ಮೈಸೂರು ಪಾಕ್‌ನಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರು ಇಲ್ಲ, ಲಕ್ಷ್ಮೀ ಅನ್ನುವವಳಿಗೆ ಕಿತ್ತು ತಿನ್ನುವ ಬಡತನ ಹೌದಲ್ಲ. ಇದು ಹಳೇ ಮಾತು. ಈಗ ಅದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಬಾಲಂಗೋಚಿ, ಸತ್ಯ ಅಂತ ಹೆಸರಿದ್ದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಸತ್ಯ ಇರಲೇಬೇಕಿಲ್ಲ ಸತ್ಯ ಅಂತ ಹೆಸರಿದ್ದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಸತ್ಯನ, ಸತ್ಯ ಅಥವಾ ಬದುಕಿದೀಯಾ ಅಂತ ಕೇಳಬೇಕು. ಬರೋಬರಿ ಏಳು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಎಲ್ಲರ ಕಣ್ಣಿಗೂ (ಅರಿವೇ ಆಗದಂತೆ) ಮಣ್ಣೆರಚಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದ ಸತ್ಯಂ ಕಂಪ್ಯೂಟರಿನ ರಾಜು ಗಂಡೇ ಸರಿ. ಅಂತಹವರಿಗೆ ಏನಾದರೊಂದು ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಕೊಟ್ಟರೆ ಹೇಗೆ. ಇದು ವಂಚನೆಯ ಹೊಸಮುಖ. ಒಂದು ವಂಚನೆಯ ಜಾಡು ಹಿಡಿದು ಹೊರಟಾಗ ಆತ 1983 ರಲ್ಲಿಯೇ ಹಣಕಾಸು ಸಂಸ್ಥೆಯೊಂದಕ್ಕೆ ಮುಂಡಾಯಿಸಿರುವುದು ಬೆಳಕಿಗೆ ಬಂದಿದೆ. (ಬೆಳಕಿಗೆ ಬರದಿರುವುದು ಇನ್ನು ಎಷ್ಟೋ). ರಾಜುಗೆ ಬೈಲ್ ಸಿಕ್ಕಿ ಹೊರಬಂದರೆ ಅವರನ್ನು ಇನ್ನೂ ಅನೇಕರು ಮುತ್ತಿಕೊಂಡು ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ಹೇಗೆ ಮಾಡಿದಿರಿ ನಮಗೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೇಳಿ ಸಾರ್ ಅಂತ ಪ್ರಥಮ ಮಾಹಿತಿ ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಈಗ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸು ಟಿಡಿಪಿ ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ಇದರಲ್ಲಿ ನಮ್ಮದೇನಿಲ್ಲ ನಮ್ಮದೇನಿಲ್ಲ ಅನ್ನುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನಾವು ಬೆಂಬಲಕ್ಕಿದ್ದೇವೆ ಅನ್ನೋದು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ಮಾತು. ಈ ರೀತಿ ಆಶ್ವಾಸನೆ ಸಿಕ್ಕಿದರೆ ಇನ್ನೊಂದಿಷ್ಟು ಕಂಪನಿಗಳು ಸತ್ಯಂ ಜಾಡು ಹಿಡಿಯಬಹುದು. ಪಾಪ ಸತ್ಯಹರಿಶ್ಚಂದ್ರ ತನ್ನ ಗ್ರಹಚಾರಕ್ಕೆ ಮಸಣ ಸೇರಿದ. ಈ ಸತ್ಯಂ (ಸತ್ಯ ಬಿಟ್ಟು) ರಾಜು ಜೈಲು ಸೇರಿದ್ದಾನೆ. ಅಂತೂ ಯಾರಿಗೆ ಯಾವಾಗ ಏನೋ ಅಂತ ಆಗಾಗ ನಮ್ಮಜ್ಜಿ ಗೊಣಗುತ್ತಿದ್ದುದು ನಿಜವಾಗುತ್ತ ಇದೆ. ಈ ರಿಸೆಷನ್ ಯುಗದಲ್ಲಿ ಯಾವುದು ಏನಾಗುವುದೋ ಅನ್ನೋದು ಮಾತ್ರ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣದಂತಿರುವ ಬರಹ.

- ಬೇಲೂರು ರಾಮಮೂರ್ತಿ

ಜೇಬಾಯಣ

- ಪ್ರಭಾಮಣಿ ನಾಗರಾಜ

ಕಲ್ಯಾಣ ಸೇವೆ ಜೇಬಿನ ಬುಡದಲಿ
ಪುಟ್ಟಾಣಿಯ ಪುರಿ ಮೇಲೊಂದಿಷ್ಟು
ಗೋಲಿ ಬಳಪ ಮತ್ತೊಂದಿಷ್ಟು
ಬಂದ, ಬಂದ, ಸಣ್ಣತಮ್ಮಣ್ಣ

ಈ ಪದ್ಯವನ್ನು (ಆಗ 'ಕವನ' ಎಂದರೆ ಏನೆಂದೇ ನನಗೆ ತಿಳಿದಿರಲಿಲ್ಲ!) ಓದುವಾಗಲೆಲ್ಲಾ ನನಗೆ ಬಹಳ ದುಃಖವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಏಕೆಂದರೆ ನನ್ನ ಕತ್ತಿನಿಂದ ಕಾಲಿನವರೆಗೂ ಇದ್ದ ಉದ್ದ ಲಂಗ, ರವಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಾದರೂ ಜೇಬಿರಲಿಲ್ಲ. ಅದೇ ಮಂಡಿಯ ಮೇಲಿದ್ದ ನನ್ನ ತಮ್ಮನ ನಿಕ್ಕರ್‌ನಲ್ಲಿ ಮೂರು, ನಾಲ್ಕು ಜೇಬುಗಳಿರುತ್ತಿದ್ದವು. ಅವು ಯಾವಾಗಲೂ ಹಬ್ಬಗಳಿಗನುಗುಣವಾಗಿ ವಿಶೇಷ ಖಾದ್ಯಗಳಿಂದ ತುಂಬಿ ತುಳುಕುತ್ತಾ ಅವನ ಜಿಹ್ವೆಯನ್ನು ಸದಾ ಕ್ರಿಯಾಶೀಲವಾಗಿರಿಸಿ, ತತ್ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಅವನನ್ನು ಅಪರಿಮಿತ ಶಕ್ತಿಶಾಲಿಯನ್ನಾಗಿಸಿದ್ದವು (ಪಕ್ಷಿಗಳಂತೆ!). ಗೌರಿಹಬ್ಬದಲ್ಲಿ ಅವನ ಜೇಬುಗಳು ಚಕ್ಕುಲಿ, ಕೋಡುಬಳೆ, ಮುಚ್ಚೋರೆ, ತೇಂಗೊಳಲು...ಗಳಿಂದ ತುಂಬಿದ್ದು ರಾತ್ರಿ ಯಾವಾಗಲಾದರೂ ಎಚ್ಚರವಾದಾಗಲೂ ಅವನ ಕಡೆಯಿಂದ 'ಕಟಂ, ಕುಟುಂ' ಶಬ್ದ ಕೇಳಿಬರುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದವು. ಈಗಿನಂತೆ ಡಿಟರ್ಜೆಂಟ್‌ಗಳಿಲ್ಲದ ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅಮ್ಮ ಎಣ್ಣೆಯಿಂದ ಮೊಣಕಾದ ಅವನ ನಿಕ್ಕರ್‌ ಜೇಬುಗಳನ್ನು ಶುಚಿಗೊಳಿಸಲಾಗದೇ ಹಣಗಾಡುತ್ತಿದ್ದರು! ಸಂಕ್ರಾಂತಿ ಬಂತೆಂದರೆ ಅವನ ಜೇಬುಗಳಲ್ಲಿ ಎಳ್ಳು (ಪಂಚಕಜ್ಜಾಯ!) ತುಂಬಿರುತ್ತಿತ್ತು. ಕಳೆದ ಸಂಕ್ರಾಂತಿಯಲ್ಲಿ ಅವನು ತಿಂದ ಎಳ್ಳಿನ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ಕಣ್ಣೆಲ್ಲಾ ಹಳದಿಯಾಗಿ ಜಾಂಡೀಸ್ ಬಂದಿರಬಹುದೆಂದು ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಮಾಡಿಸಿದರೂ ಫಲಕಾರಿಯಾಗದೇ ಅಜ್ಜಿ 'ಹಲವು ದೇವರಿಗೆ ಹರಕೆ' ಹೊತ್ತದ್ದೂ ಆಗಿ ಅವನಿಗೆ 'ಮುಡಿ'ಯನ್ನೂ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದರು! ಅವನು ಒದಗಿಸುತ್ತಿದ್ದ 'ಗೊಬ್ಬರೆ'ದಿಂದಲೋ ಏನೋ ಅವನ ಕೂದಲು ಹುಟ್ಟಿದಾಗಿನಿಂದಲೂ ಕತ್ತರಿ ಸೋಂಕದೇ ಬೆಳೆದಿದ್ದ ನಮ್ಮ ಕೂದಲಿಗಿಂತಲೂ ಉದ್ದವಾಗಿ ಬೆಳೆದಿತ್ತು! ಎರಡು ಜಡೆ ಹೆಣೆದು ಮೇಲೆ ಕಟ್ಟುತ್ತಿದ್ದ ಈ ಬದನೇಕಾಯಿ ಜಡೆಗಳೇ ಅವನು ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದ ಎಲ್ಲಾ 'ಪೈಟಿಂಗ್'ಗಳಿಗೂ ಮೂಲವಾಗುತ್ತಿದ್ದವು! 'ಜೇಬು'ಗಳಿಂದ ಉಂಟಾದ ವಿಶೇಷ ಶಕ್ತಿ ಸಂಚಯನದಿಂದ ಅವನ ಎದುರಾಳಿಗಳು ಹಣ್ಣುಗಾಯಿ ನೀರುಗಾಯಾಗಿ ಅವನು ವಾರಗಟ್ಟಲೇ ಶಾಲೆಗೆ ಚಕ್ಕರ್ ಹೊಡೆಯುವಂತಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಹೀಗೆ ಚಿಕ್ಕವನಾಗಿದ್ದಾಗ ಜೇಬಿನ

ಸಂಪೂರ್ಣ ಪ್ರಯೋಜನ ಪಡೆದ ನನ್ನ ತಮ್ಮ ಈಗಲೂ ಜೇಬನ್ನು ತುಂಬಿಸುವತ್ತಲೇ ವಿಶೇಷ ಗಮನ ಹರಿಸಿ ನನಗೆ ಆರ್ಥಿಕವಾಗಿ ಆಧಾರಸ್ತಂಭವಾಗೇ ಇದ್ದಾನೆ!

‘ಜೇಬು’ ಎನ್ನುವುದೇ ‘ಆರ್ಥಿಕತೆ’ಯ (‘ಹಣ’ದ) ಸಂಕೇತವಾಗಿದೆ. ‘ಜೇಬು ಖಾಲಿಯಾಗಿದೆ.’ ಅಂತ ಹೇಳೋದನ್ನ ನಾವು ಕೇಳಾನೇ ಇರ್ತೀವಲ್ಲ! ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಭಾರತೀಯ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಉಡುಗೆಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿದಾಗ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಜೇಬಿನ ಅಸ್ತಿತ್ವವೇ ಕಂಡುಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಪುರುಷರು ಧರಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಪಂಚೆ, ಶಲ್ಯಗಳಲ್ಲಾಗಲೀ, ಸ್ತ್ರೀಯರು ಧರಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಈಗಲೂ ಸಂಪ್ರದಾಯವನ್ನು ಉಳಿಸುವ ಹೊಣೆ ಹೊತ್ತು ಧರಿಸುತ್ತಲೇ ಇರುವ (ನನ್ನಂಥವರು!) ಸೀರೆಯಲ್ಲಾಗಲೀ ಜೇಬಿನ ಸುಳಿವೇ ಇಲ್ಲ. ಆ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಹಣದ ಬಗ್ಗೆ ಅವರಿಗಿದ್ದ ನಿರ್ಲಿಪ್ತತೆಯನ್ನೋ ಅಥವಾ (ಅಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಯನ್ನೋ) ಆ ಉಡುಗೆಗಳೇ ತೋರಿಸುತ್ತವೆ. ಕ್ರಮೇಣ ಕಾಲ ಬದಲಾದಂತೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಆರುಕಾಸನ್ನೋ ಮೂರುಕಾಸನ್ನೋ ತಮ್ಮ ಸೊಂಟಕ್ಕೆ (ಪಂಚೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ ಜಾಗ!) ಗಂಡಸರು ಸಿಕ್ಕಿಸಿಕೊಂಡರೆ, ಹೆಂಗಸರು ತಮ್ಮ ಬಾಳೆಕಾಯಿಗೆ (ಸೀರೆಯ ನೆರಿಗೆ ಸುರುಳಿಸುತ್ತಿ ಸಿಕ್ಕಿಸುತ್ತಿದ್ದ ರಚನೆ!) ಸಿಕ್ಕಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು! ವಿದೇಶೀಯರು ನಮ್ಮ ದೇಶವನ್ನು ತಮ್ಮ ಜೇಬು ತುಂಬಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಆಕ್ರಮಿಸಿದಂತೆ, ಅವರ ಉಡುಗೆಗಳಲ್ಲಿ ಧಾರಾಳವಾಗಿದ್ದ ಜೇಬುಗಳೂ ಆಗಮಿಸಿದವು! ಆ ಜೇಬುಗಳ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಯನ್ನು ಕ್ರಮೇಣ ಮನಗಂಡ ನಮ್ಮ ಭಾರತಮಾತೆಯ ‘ಗಂಡು’ ಸಂತಾನ ಆ ಉಡುಗೆಗಳನ್ನೇ ತಮ್ಮದಾಗಿಸಿಕೊಂಡರು. ಮಹಿಳೆಯರು ತಮ್ಮನ್ನೇ ಆರ್ಥಿಕವಾಗಿ ಅವಲಂಬಿಸಬೇಕೆಂಬ ಹಂಬಲದಿಂದಲೋ ಏನೋ ಅವರಿಗೆ ಸಂಪ್ರದಾಯದ ಸಂಕಲೆ ಬಿಗಿದು ಹದಿನಾರು ಮೊಳದ ಸೀರೆಯ ಸೆರೆಯಲ್ಲೇ ಉಳಿಸಿಬಿಟ್ಟರು. ಅಮ್ಮನ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಅದು ಹನ್ನೆರಡು ಮೊಳವಾಗಿ, ಈಗ ಐದೂವರೆ ಮೀಟರ್ ಆಗಿ ನನ್ನಂಥವರ ಮೇಲೆ ರಾರಾಜಿಸುತ್ತಾ ಆರ್ಥಿಕ ಪರಾವಲಂಬನೆಯ ಸಂಕೇತವಾಗಿ ಉಳಿದುಬಿಟ್ಟಿದೆ! ನಮ್ಮ ಹಳ್ಳಿಯ ಕಡೆ ಮಹಿಳೆಯರು ‘ಎಲಡಿಕೆಚೀಲ’ (ಎಲೆ-ಅಡಿಕೆ ಚೀಲ) ಎನ್ನುವ ಒಂದು 2-3 ಅಂಕಣಗಳಿರುವ ಪುಟ್ಟ ಚೀಲವೊಂದನ್ನು ತಮ್ಮ ಸೊಂಟಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಇದೂ ಒಂದು ರೀತಿ ಜೇಬಿನ ಪರ್ಯಾಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯೇ ಆಗಿತ್ತು! ಜೇಬಿನ ಸೌಕರ್ಯವಿಲ್ಲದ ನನ್ನಂಥಾ ಮಹಿಳೆಯರ ಪಾಡಂತೂ ಹೇಳತೀರದು. ಅದಕ್ಕೇಂದೇ ಇರಬಹುದು, ‘ವ್ಯಾನಿಟಿ ಬ್ಯಾಗ್’ (ಯಾರೋ ಕುಹಕಿಗಳೇ ಈ ಹೆಸರು ಇಟ್ಟಿರಬಹುದು. ‘ವ್ಯಾನಿಟಿ’ ಎಂದರೆ ‘ಜಂಬ’ ಅಂತ ಒಂದು ಕಾಲಕ್ಕೆ ಇದು ‘ಜಂಬದ ಚೀಲ’ ಆಗಿದ್ದಿರಲೂಬಹುದು. ಆದರೆ ಈಗಂತೂ ಇದು ನಿಜಕ್ಕೂ ‘ನೆಸೆಸ್ಸಿಟಿ’ ಎಂದರೆ ‘ಅಗತ್ಯ’ ಚೀಲವೇ ಆಗಿದೆ) ಎಂಬ ‘ಬಾಹ್ಯ ಜೇಬು’ ಆರ್ಥಿಕ ಸ್ವಾವಲಂಬಿಯಾದ ಉದ್ಯೋಗಸ್ಥ ಮಹಿಳೆಯ ಹೆಗಲೇರಿದ್ದು! ಇಂಥಾ ಬಾಹ್ಯ ಜೇಬನ್ನು ಹೊರಲು ಬೇಸರಿಸಿ ಕೆಲವರು ಹಣದ ಪುಟ್ಟ ಪರ್ಸ್‌ನ್ನು ರವಿಕೆಯೊಳಗೆ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಪಜೀತಿಪಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಇಂತಹಾ ಪ್ರಯೋಗವೊಂದನ್ನು ನಾನೂ ಮಾಡಲುಹೋಗಿ ಇದ್ದ ಹಣವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕಳೆದುಕೊಂಡು ಕಡೆಗೆ ನಾನೂ ‘ಜೇಬೊಡತಿ’ಯಾಗಲೇಬೇಕೆಂಬ ಹಠದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಒಳಲಂಗ, ರವಿಕೆಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ಜೇಬನ್ನು ಹೊಲಿದುಕೊಳ್ಳುವ ಸ್ವಕರ್ಮ ಸಾಹಸದಲ್ಲಿಯೂ ತೊಡಗಿದೆ (ಪ್ರವಾಸ ಹೋಗುವ

ಕೆಲವರು ಈ ಕ್ರಮವನ್ನು ಕೈಗೊಂಡ ಉದಾಹರಣೆಗಳ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ). ಆದರೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಉಂಟಾದ ಅನೇಕ ಗೊಂದಲಗಳಿಂದ ಅನುಕೂಲಕ್ಕಿಂತಾ ಮುಜುಗರವೇ ಹೆಚ್ಚಾಯಿತು. ನಂತರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ(!) ಜೇಬಿರುವ ನೈಟಿ ಹಾಕುವುದರಲ್ಲೇ ತೃಪ್ತಿ ಪಡಬೇಕಾಯ್ತು! (ನೆಗಡಿಯ ನೆಂಟಿರುವುದರಿಂದ!) ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಅನೇಕ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳು ಪ್ಯಾಂಟನ್ನು ಧರಿಸಿಕೊಂಡು ಜೇಬಿನ ಸದುಪಯೋಗ(!) ಪಡೆಯುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ನನಗಂತೂ ಬಹಳ ಸಂತಸವಾಗಿದೆ.

ಜೇಬಿಗೆ 'ಕಿಸೆ', 'ಬೊಕ್ಕಣ,' ಎಂದೂ ನಿಘಂಟಿನಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. 'ಕಿಸೆ' ಏನೋ ನಮಗೆ ಪರಿಚಿತವಾದ ಪದವೇ. ಬಸ್‌ಸ್ಟಾಂಡ್‌ಗಳಲ್ಲಿ 'ಕಿಸೆಗಳ್ಳರಿದ್ದಾರೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆ' ಎನ್ನುವ ಫಲಕಗಳನ್ನು ಓದ್ತಾನೇ ಇರ್ತೀವಲ್ಲ! ಆದರೆ 'ಬೊಕ್ಕಣ' ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನಾನು ಇದುವರೆಗೂ ಕೇಳೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಇದು ನನ್ನ ಭಾಷಾ ಅಲ್ಪ ಜ್ಞಾನದ ಸಂಕೇತವೂ ಇರಬಹುದು! ಹಿಂದಿಯಲ್ಲಿ 'ಖೀಸಾ' ಎಂದಿದೆ. 'ಕಿಸೆ'ಯಿಂದ 'ಖೀಸಾ' ಆಯ್ತೋ, 'ಖೀಸಾ'ದಿಂದ 'ಕಿಸೆ' ಆಯ್ತೋ ಎನ್ನುವ ಬೀಜವೃಕ್ಷ ನ್ಯಾಯವನ್ನು ಭಾಷಾತಜ್ಞರೇ ಪರಿಹರಿಸಬೇಕು! ಆಂಗ್ಲಭಾಷೆಯ pocket ಪಡೆದುಕೊಂಡಂಥಾ ವಿಸ್ತಾರವನ್ನು ಬಹುಷಃ ಬೇರೆ ಯಾವ ಜೇಬುಗಳೂ ಪಡೆಯಲಿಲ್ಲವೇನೋ! ಈ ಆಧುನಿಕ, ವಿವಿಧ ವಿನ್ಯಾಸದ ಜೇಬಿನ ಮೂಲವೇ ಆಂಗ್ಲವಾದ್ದರಿಂದಲೇ ಏನೋ ಇದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟೊಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ! Pickpocket ಎನ್ನುವುದಂತೂ ಬಳಕೆಯಲ್ಲೂ ನಡೆಯುವುದರಲ್ಲೂ ಸರ್ವೇ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಹೋಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ಬಹುತೇಕ ಚಲನ ಚಿತ್ರಗಳಲ್ಲಿನ ನಾಯಕ, ನಾಯಕಿಯರದ್ದು ಇದೇ ಉದ್ಯೋಗ! ಈ ಹಿಂದೆ ನಮ್ಮ ಹಾಸ್ಯ ಸಾಹಿತಿಗಳು ತಮ್ಮ ಪತ್ನಿಯರನ್ನೇ ಹಾಸ್ಯದ ಕೇಂದ್ರಬಿಂದುವಾಗಿಸಿಕೊಂಡು ತಮ್ಮ ಜೇಬಿನಲ್ಲಿರುವ ಪುಡಿಗಾಸನ್ನು ತಾವಿಲ್ಲದ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಹಾರಿಸಿಬಿಡುವ pickpocket (ಜೇಬುಗಳ್ಳ!) ಅಂತೆ ಚಿತ್ರಿಸಿಬಿಡುತ್ತಿದ್ದರು. (ಎಷ್ಟೋ ವೇಳೆ ಅವರ ಗುಪ್ತ ಕಾರ್ಯಗಳ ಬಹಿರಂಗವೂ ಆಗಿಬಿಡುವ ಸಂಭವವೂ ಇತ್ತು!) ಅವರೇನಾದರೂ pocket money ಕೊಡುವ ಪರಿಪಾಠ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದರೆ ಹೀಗಾಗದೇ ಅವರ ಮರ್ಯಾದೆಯಾದರೂ ಉಳಿಯುತ್ತಿತ್ತೋ ಏನೋ! 'pocket'ನ್ನು ನಾಮಪದದ ರೂಪದಲ್ಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಉಡುಪು, ಸೀಟು, ಚೀಲ ಇವುಗಳೊಳಗೆ ಹೊಲಿದಿರುವ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಚೀಲ ಎಂದಾಗುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಸಣ್ಣ ಪ್ರದೇಶ, ಸಣ್ಣ ಮೊತ್ತ ಎಂಬೆಲ್ಲಾ ಅರ್ಥಗಳೂ ಇವೆ. ವಿಶೇಷಣವಾದಾಗ pocketbook, pocketful, pocketknife, pocketmoney, pocket dictionary... (ಈ ಪಾಕೆಟ್ ಪುಸ್ತಕಗಳು ಬಂದದ್ದು ಪರೀಕ್ಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಪಿ ಹೊಡೆಯುವವರಿಗೆ ವರದಾನವಾಯ್ತು! ಈಗ ಬಿಡಿ ಎಲ್ಲಾ ಟಿಕ್, ಟಿಕ್!). ಕ್ರಿಯಾಪದವಾದಾಗ 'pocket the money' ಎಂದರೆ ಹಣ ಸಂಪಾದಿಸು, 'pocketed the knife' ಎಂದರೆ ಚಾಕುವನ್ನು ಜೇಬಿಗೆ ಸೇರಿಸುವುದು ಎಂದಾಗುತ್ತದೆ. 'ಜೇಬಿಗೆ ಸೇರಿಸು' ಎಂದರೆ ತನ್ನದಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳೋದು, ಅಡಗಿಸಿಡು, ಮುಚ್ಚಿಡು ಎಂದೆಲ್ಲಾ ಅರ್ಥೈಸಬಹುದು. ನೋಡಿ ಆಂಗ್ಲರಿಂದಲೇ ಬಂದ ಈ 'ಪಾಕೆಟ್' ತನ್ನದೇ ಮೂಲ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಅರ್ಥ ವೈವಿಧ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ ಅಂತೆ!

ತನ್ನದಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳೋದು ಎನ್ನುವಾಗ ನನಗೆ ನೆನಪಾಗೋದು..... 'ಕವಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸಾಲಾಗಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿದಾಗ ಒಬ್ಬರ ಕೈ ಮತ್ತೊಬ್ಬರ ಜೇಬಿನಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ' ಎನ್ನುವ ಉಕ್ತಿ. ಇಲ್ಲಿ 'ಜೇಬು' ಅಂತ ಇರೋದರಿಂದ ಸಾಲಾಗಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿರೋದು ಪುರುಷ ಪುಂಗವರನ್ನೇ ಅನ್ನೋದು ಸರ್ವವಿದಿತ. ಜೇಬಿನಲ್ಲಿ ಕೈ ಇರಬೇಕಾದರೆ ಅದು ಜುಬ್ಬಾದ ಜೇಬೇ ಆಗಿರಬೇಕು. ಅವರೆಲ್ಲಾ ಜುಬ್ಬಾ ಪೈಜಾಮಾನೇ (ಅಥವಾ ಪಂಚೆಯೂ ಆಗಿರಬಹುದು) ಹಾಕಿಕೊಂಡು, ಕುರುಚಲು ಗಡ್ಡ ಬಿಟ್ಟು..... ಸಾಲಾಗಿ ನಿಂತು ಒಬ್ಬರ ಜುಬ್ಬಾ ಜೇಬಿನೊಳಗೆ ಮತ್ತೊಬ್ಬರು ಕೈ ಹಾಕಿಕೊಂಡಿರುವ ದೃಶ್ಯ ವರ್ಣನಾತೀತ. ಇದನ್ನ 'ಕೃತಿಚೌರ್ಯ' ಅಂತ ಸಾರಾಸಗಟಾಗಿ ಹೇಳಲಾಗದಿದ್ದರೂ ಹಲವು ಹೂಗಳಿಂದ ಮಕರಂದ ಹೀರಿ 'ಮಧು'ವನ್ನು ತಯಾರಿಸುವ 'ಮಧುಕರ ವೃತ್ತಿ' ಎಂದು ಹೇಳಲೇನೂ ಅಡ್ಡಿ ಇರಲಾರದು. ಈ ಅಪವಾದದಿಂದ ಪಾರಾದ ಹೆಂಗಳೆಯರಂತೂ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಉಡುಗೆಗಳಿಗೆ ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ನಮಿಸಲೇಬೇಕು. ('ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ನಮಸ್ಕಾರ' ಪುರುಷ ವರ್ಗಕ್ಕೇ ಮೀಸಲಾಗಿದ್ದರೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲ ಎರವಲು ಪಡೆದು!)

ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಜೇಬನ್ನು ನೋಡಿ ಒಬ್ಬರ ಕಾರ್ಯಕ್ಷೇತ್ರ, ಹವ್ಯಾಸ, ಸ್ವಭಾವಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಬಹುದು. ಶಿಕ್ಷಕರು ಜೇಬಿನಲ್ಲಿ ನೀಲಿ ಮತ್ತು ಕೆಂಪು ಇಂಕಿನ ಪೆನ್‌ಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಪತ್ರಾಂಕಿತ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಾದರೆ ಹಸಿರು ಇಂಕಿನ ಪೆನ್ ರಾರಾಜಿಸ್ತಾ ಇರುತ್ತದೆ. ಸಿಗರೇಟ್, ಪಾನ್, ನೆಶ್ಯ... ಇವುಗಳನ್ನು ಹವ್ಯಾಸ ಎನ್ನುವುದೋ, ದುರಭ್ಯಾಸವೆನ್ನುವುದೋ... ಅಂತೂ ಜೇಬಿನಲ್ಲಿ ಮನೆ ಮಾಡಿರುತ್ತವೆ. ಸದಾ ನೆಗಡಿಯಿಂದ ಬಳಲುವವರ (ಜನ್ಮ ನೆಗಡಿ) ಜೇಬುಗಳಂತೂ ವೈರಸ್‌ಗಳ ಆಗರವೇ ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಕನ್ನಡಕಧಾರಿಗಳಾದರೆ ಕನ್ನಡಕ... ಈಗಂತೂ ಮೊಬೈಲ್ ಅಗ್ರಸ್ಥಾನ ಪಡೆದುಬಿಟ್ಟಿದೆ. ಯಾವ ಸಂಶೋಧನೆ ಏನೇ ರಿಪೋರ್ಟ್ ಕೊಟ್ಟರೂ ಮೊಬೈಲ್‌ಗಳಂತೂ ತಮ್ಮ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಜೇಬಿನಲ್ಲೇ ಭದ್ರಪಡಿಸಿಕೊಂಡುಬಿಟ್ಟಿವೆ. ಕೆಲವು ಪ್ರದರ್ಶನಾಕಾಂಕ್ಷಿಗಳು ತಮ್ಮ ಪಾರದರ್ಶಕ ಜೇಬುಗಳಲ್ಲಿ ಐನೂರು, ಸಾವಿರದ ನೋಟುಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ತಮ್ಮ ಆರ್ಥಿಕ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ವೈಭವೀಕರಿಸುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ರಾಜಕಾರಣಿಗಳು ತಮ್ಮ ಪಕ್ಷವನ್ನು ಬಲವರ್ಧನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಅವರ ಜೇಬಿನ 'ವಜನ್'ಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಚುನಾವಣಾಕಾಲದಲ್ಲಿ ಜೇಬಿಗೇ ಮಹತ್ವ! 'ಅವನು ನನ್ನ ಜೇಬಿನಲ್ಲೇ ಇದ್ದಾನೆ' ಎನ್ನುವ ಮಾತನ್ನೂ ಆಡುವುದನ್ನು ಕೇಳಬಹುದು. ರಾಜಕಾರಣಿಗಳಿಗೆ ಅನೇಕ ಅಗೋಚರ ಜೇಬುಗಳು ಇರುತ್ತವೆ ಅಂತ ತಿಳಿದವರು ಹೇಳ್ತಾರೆ. ನಮ್ಮ ಮು.ಮಂ.ಗಳ ಎಂಟು ಜೇಬುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾ ಅವರು ಧರಿಸುವ ಉಡುಪಿನಲ್ಲಿರುವ ಜೇಬುಗಳು ಅವರ ಅಂತರಂಗದ ಆಸೆಯ ಪ್ರತೀಕವೇ ಆಗಿವೆ ಅಂತಾರೆ.

ಅಪ್ಪನ ಜೇಬಿನ ದುಡ್ಡುಗಳೆಲ್ಲಾ ಚಟಪಟಗುಟ್ಟುತ್ತ ಸಿಡಿಯುವುವು... ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಓದುವಾಗ ಜೇಬಿನ ದುಡ್ಡು ಹೇಗೆ ಚಟಪಟಗುಟ್ಟಾ ಸಿಡಿಯುತ್ತೆ? ಅಂತಾ ಬಹಳ ಯೋಚನೆ ಮಾಡ್ತಾ ಇದ್ದೆ. ನಂತರ ದೀಪಾವಳಿಯಲ್ಲಿ ತಿಳೀತು ಅವು ಚಟಪಟ ಗುಟ್ಟುವ ಪರಿ! (ಎಂಥಾ ಪೆದ್ದು ಅಲ್ವಾ?) ಈಗ ಚಟಪಟ ಏನು 'ಥಂ ಥಮಾರ್' ಆಗಿದೆ. ಈ ನಡುವೆ

ಭಯೋತ್ಪಾದಕರೂ ಎಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಕಾಣಿಕೆ ಸೇರಿಸ್ತಾರೋ ಎನ್ನುವುದೇ ಆತಂಕದ ವಿಷಯ! ದೀಪಾವಳಿಯೇ ಆಗಬೇಕೆಂದಿಲ್ಲ, ಯಾವ ಕಾರಣಕ್ಕಾದರೂ ಚಟಪಟಗುಟ್ಟಬಹುದು. ನನ್ನ ಬಾಹ್ಯ ಜೇಬಾದ ವ್ಯಾನಿಟಿ (ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ 'ನೆಸೆಸ್ಸಿಟಿ' ಅಂತ ಈಗಾಗಲೇ ಹೇಳಿಯಾಗಿದೆ. ಆದರೂ ಆಡುವಾಗಿನ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ...) ಬ್ಯಾಗಿನ ಒಳ ಜೇಬುಗಳಂತೂ ತುಂಬಿಸಿದಷ್ಟು ಖಾಲಿಯಾಗುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತದೆ!

ಪಟಾಸು ಪೆಟ್ಟು ಒಳ ಜೇಬಲ್ಲಿ
ಕಾಸಿನ ಸಾಲು ಕಳ್ಳ ಜೇಬಲ್ಲಿ..

ಎಂ.ಎಸ್. ಸುಂಕಾಪುರ ಇವರು ತಮ್ಮ 'ಮಾವ' ಕೂಡಿಸಿದ ಕೋಟಿ'ನಲ್ಲಿ ಇರುವ ಕಿಸೆಗಳನ್ನು ಮಹಾಮನೆಗೆ ಇರುವ ನೂರುಬಾಗಿಲು, ಸಾವಿರ ಕಿಟಕಿಗಳಿಗೆ ಹೋಲಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಎಡಬಲದಲ್ಲಿರುವ, ಬಹೋಪಯೋಗಿಯಾದ, ದೊಡ್ಡ ಕಿಸೆಗಳು, (ಅವುಗಳೊಳಗೆ ಒಂದೇ ಸಮನೆ ಸಾಮಾನು ತುಂಬುವುದನ್ನು ನೋಡಿ, 'ಏನ್ರಿ ನಿಮ್ಮ ಕಿಸೆ ಹೋಲ್ಡಾಲ್‌ನಂತಿವೆ, ಎಂದೂ ಕೇಳಿದ್ದುಂಟಂತೆ!). ಎದೆಯ ಮೇಲಿರುವ ಎಳೆಯ ಕಂದನಂಥಾ ಹೊರಕಿಸೆ, ಚಂದ್ರನಂತೆ ವೃದ್ಧಿ ಕ್ಷಯಗಳ ನಿರಂತರ ಚಕ್ರಗತಿಯಲ್ಲಿರುವ ಖಜಾನೆಯಾದ ಒಳ ಎಡಕಿಸೆ, ಮಹತ್ವದ ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನು ತನ್ನೊಳಗೆ ಹುದುಗಿಸಿಕೊಂಡ ಮಹಾಮೌನಿ ಒಳ ಬಲಕಿಸೆ, ಚತುರ ಸಿಂಪಿಗನ ಚಾಣಾಕ್ಷಬುದ್ಧಿಯ ಪ್ರತೀಕವಾದ ಒಳ ಕಳ್ಳಕಿಸೆ... ಇದಕ್ಕಿಂತಾ ವಿವರಬೇಕೇ ಕಿಸೆಯ ವೈವಿಧ್ಯತೆಗಳನ್ನು ತಿಳಿಯಲು.

ಮಹಾನ್ ಪುಸ್ತಕ ಪ್ರೇಮಿಯಾದ ನಮ್ಮ ತಂದೆಯವರು ಧರಿಸುತ್ತಿದ್ದ ವಿಶೇಷವಾದ ಅಂಗಿಯಲ್ಲಿ ತೋಳಿನ ಕೆಳಗೆ ಇರುತ್ತಿದ್ದ ಒಳ ಜೇಬಿನಲ್ಲಿ ಯಾವಾಗಲೂ ಎರಡು-ಮೂರು ಸಣ್ಣ ಪುಸ್ತಕಗಳಿರುತ್ತಿದ್ದವು! ಜೊತೆಗೆ ಕನ್ನಡಕದ ಪೆಟ್ಟಿಗೆ, ಅಮೃತಾಂಜನ, ಕರವಸ್ತ್ರ ನೆಶ್ಯದಡಬ್ಬಿ ಮೆಣಸು ಸಕ್ಕರೆ ಡಬ್ಬಿ ಒಂದೇ, ಎರಡೇ... ತುಂಬಿ ತುಳುಕುತ್ತಿದ್ದವು. (ಅವರಿಗೆ ವಂಶಪಾರಂಪರ್ಯವಾಗಿ ಬಂದ ಚಿನ್ನದ ನಿಬ್ಬಿನ ಪೆನ್ನು ಆಗಾಗ ಉಕ್ಕೇರಿದ ಸಂತಸದಲ್ಲಿ ಇಂಕನ್ನು ಹೊರಚೆಲ್ಲುತ್ತಾ ಎದೆಯಭಾಗದ ಒಳಜೇಬಿನಲ್ಲಿ ಅಡಗಿರುತ್ತಿತ್ತು.) ಜೇಬಾದರೂ ಕೈಚೀಲದಷ್ಟೇ ತೂಕವನ್ನು ಹೊತ್ತು ಹೊತ್ತು ಇನ್ನು ತಾಳಲಾರೆನೆಂದು ಅಂಗಿಯಿಂದ ವಿಚ್ಛೇದನ ಬಯಸುವ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ತಲುಪಿದ ಜೇಬನ್ನು ಅಮ್ಮ ಸಂಧಾನಗೊಳಿಸಿ ಸೇರಿಸುವ ಭರದಲ್ಲಿ ಸ್ವಗತ ಸಹಸ್ರ ನಾಮಾರ್ಚನೆಯನ್ನೇ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಯಾವಾಗಲೂ ಬೇಸಿಗೆ ರಜೆ ಬರುವಾಗ ಏನಾದರೊಂದು ಕುಶಲಕಲೆಯ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ತೊಡಗುತ್ತಿದ್ದ ನಾನು, ಒಂದು ರಜೆಯಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ಗುಲಾಬಿ ಹೂಗಳಿದ್ದ ಒಂದು ಕಸೂತಿ ಚೀಲವನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದನ್ನು ಅವರು ಸಂಪೂರ್ಣ ಸದುಪಯೋಗಪಡಿಸಿಕೊಂಡು ಬಹಳ ಜೋಪಾನವಾಗಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಆ ಪ್ರಭಾವದಿಂದಲೋ, ವಂಶವಾಹಿನಿಯ ಮಹಿಮೆಯೋ, ಸದಾ ಮುಂದಾಲೋಚನೆಯಲ್ಲೇ ಇರುವ ನಾನು ನನ್ನ ಬಾಹ್ಯ ಕಿಸೆಯ (ಅಗತ್ಯಚೀಲ!) ಜೊತೆಗೇ ಅಧಿಕಾರ (ಅಧಿ-ಖಾರ) ಭಾರದಿಂದ ಒಂದು ಪೈಲುಗಳ ಜೋಳಿಗೆಯನ್ನೂ ಹೊರಲಾರಂಭಿಸಿ ಅಪಹಾಸ್ಯಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರಳಾಗಿದ್ದೇನೆ!

ನನ್ನವರು 'ಹಣವೇ ಇಲ್ಲ' ಎನ್ನುವ ಘೋಷವಾಕ್ಯದೊಂದಿಗೇ ಇರುವ ಜೇಬುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹೊರತೆಗೆದು ತೋರಿಸಿದರೂ (ತಿಂಗಳು ಪೂರ್ತಿ ಧಾರಾಳವಾಗಿ ನನ್ನ ಹಣವನ್ನೇ ಖರ್ಚುಮಾಡಿಸುತ್ತಾ...) ಮತ್ತೆಲ್ಲೋ ಹಣ ಅಡಗಿಸಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬ ಅನುಮಾನ ಬಂದು ಪರಿಶೀಲಿಸಿದಾಗ ಬೆಲ್ಟ್ನ ಒಳಭಾಗದಲ್ಲೊಂದು ಜೇಬು ನೋಡಿ ಪರಮಾಶ್ಚರ್ಯ ಹೊಂದಿದ್ದೆ! ಹಾಗೆಲ್ಲಾ ಜೇಬು 'ಚೆಕ್' ಮಾಡುವ ಜಾಯಮಾನ ನನ್ನದಲ್ಲ ಬಿಡಿ. ದ್ರವಗಳ ಗುಣಕ್ಕೆ ಸಾಮ್ಯತೆ ಹೊಂದಿರುವ 'ಹಣ'ದ ಚಲನೆಯೂ ಎತ್ತರದಿಂದ ತಗ್ಗಿನ ಕಡೆಗೇ ಅಲ್ಲವೇ? ಈಗ ನನ್ನ ಮಗನ ಪ್ಯಾಂಟಿನ ಜೇಬುಗಳನ್ನು ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕಲೇ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ! ಜೇಬು ತನ್ನ ಸ್ಥಾನದ ಘನತೆಯನ್ನೇ ಕಳೆದುಕೊಂಡು ಮಂಡಿ, ಮೊಣಕಾಲುಗಳ ಮೇಲೆಲ್ಲಾ ಬಂದಿದೆ. ಇಷ್ಟೇ ಸಾಲದು ಅಂತ ಒಂದೊಂದಕ್ಕೂ ಎರಡು-ಮೂರು ಉದ್ದುದ್ದಾ ಬಾಲಗಳು!

ಇತ್ತೀಚೆಗಂತೂ ಕಳ್ಳಕಿಸೆಯ ಮಹತ್ವ ಬಹಳ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ. ಸಣ್ಣತಮ್ಮಣ್ಣನ ಕಳ್ಳಜೇಬಲ್ಲಿ ಕಾಸಿನ ಸಾಲು ಇದ್ದರೆ ಈಗಿನವರ ಕಳ್ಳಜೇಬಲ್ಲಂತೂ ನೋಟುಗಳ ಕಂತೆಯೇ ಅಡಗಿರುತ್ತದೆ! ಕಳ್ಳ ನೋಟಾಗದಿದ್ದರೆ ಭಾರತಾಂಬೆಯ ಪುಣ್ಯ! ಮೇಜಿನ ಕೆಳಗೆ ಬಂದು ಕ.ಜೇ.ನ್ನು ತುಂಬುತ್ತಿದ್ದುದೂ ಲೋಕಾಯುಕ್ತರ ಭಯದಿಂದ ತತ್ತರಿಸಲಾರಂಭಿಸಿದೆ. ಆದರೂ ತನ್ನದೇ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಕಂಡುಕೊಂಡು ಅವ್ಯಾಹತವಾಗಿ ಸಾಗುತ್ತಲೇ ಇದೆ. ಬಹುಷಃ ಈ ಲಂಚಕೋರತನವನ್ನು ತಡೆಯುವ ಏಕೈಕ ಮಾರ್ಗವೆಂದರೆ 'ಎಲ್ಲರೂ ಜೇಬೇ ಇಲ್ಲದ ಉಡುಪನ್ನೇ ತೊಡಬೇಕು' ಎನ್ನುವ ಕಾನೂನನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರುವುದು ಎನ್ನಬಹುದು. ಇದು ಮತ್ತೆ ಮೂಲ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯತ್ತ ಪಯಣವಾಗಲೂಬಹುದು. ಆದರೂ ಚಿತ್ತವ ಸಂಯಮದಲ್ಲಿರಿಸದೇ ಮತ್ತೇನು ಮಾಡಿದರೂ ಫಲ ಕಾಣದೇನೋ.

'ಹಣ'ವೇ ನಿರ್ಧಾರಕ ಅಂಶವಾಗಿರುವ ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಜೇಬಿಗಿರುವ ಮಹತ್ವ ಬೇರಾವುದಕ್ಕೂ ಇಲ್ಲ. 'ವಿತ್ತೋ ರಕ್ಷತಿ ರಕ್ಷಿತಃ' ('ಧರ್ಮ'ವಲ್ಲ!) ಎನ್ನುವುದೇ ಎಲ್ಲರ ಧ್ಯೇಯ ವಾಕ್ಯವಾಗಿದೆ.

ಸಾಲಾಗಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿರುವ ಕವಿಗಳ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಈಗ ನನ್ನನ್ನೂ ಕಂಡು ಗಾಬರಿಯಿಂದೊಡಗೂಡಿದ ಸಂತಸವಾಗ್ತಾ ಇದೆ. ನಾನೂ ಒಬ್ಬ ಕವಿಯಾದೆನೇನೋ ಎಂಬ ಸಂತಸ ಪಡುವುದರಲ್ಲಿದ್ದೆ. ಆದರೆ ನನ್ನ 'ಕೈ' ಎಲ್ಲಿ? 'ಹಲವು ಹೂಗಳ ಬಂಡುಂಬ ಮಧುಕರನೆ ಎಲ್ಲಿ ಅವಿತೆ? ಈಗಾಗಲೇ ಎಷ್ಟೋ ಮಹಾನ್ ಜೇಬುಗಳನರಸಿ..!..!..! (ಜೇಬಿಗೂ ಜೇಬೇ ಮೂಲ!)

ಈ ನನ್ನ 'ಜೇಬ'ನ್ನು ತುಂಬಲು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ಮತ್ತು ಪರೋಕ್ಷವಾಗಿ ಸಹಕರಿಸಿದ ಎಲ್ಲಾ 'ಹಿರಿಯ' ಜೇಬುಗಳಿಗೂ ಅನೇಕಾನೇಕ ವಂದನೆಗಳನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಾ, 'ಕೆಲವಂ ಬಲ್ಲವರಿಂದ ಕಲಿತು...' ಎಂದು ವಿನಯಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಾ... 'ಇತಿ ಸಂಪೂರ್ಣಂ' ಎನ್ನಲಾಗದ 'ಜೇಬಾಯಣಂ.'

ತುಂತುರು

- ದಂನಲಿ

- Job satisfaction ಇದ್ದರೆ ಸಾಲದು, ಜೇಬು satisfaction ಸಹ ಬೇಕು.
- ನನ್ನ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ ಅನನ್ಯ - ಇತರ ಎಲ್ಲರಂತೆ!
- Somethings, much like husbands, are good from far but far from good.
- ನಾವು ಮಾಡುವ ಎಲ್ಲ ಕೆಲಸವನ್ನೂ ಇಷ್ಟಪಟ್ಟು ಮಾಡೋಣ; ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಮಾಡುವುದು ಬೇಡ.
- ಬಾಯಿ ತೆರೆಯುವುದೇ ಹೌದು ಎಂದಾದಾಗ ಅದನ್ನು ಸೂಕ್ತ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಮುಂದೆ ತೆರೆಯೋಣ.
- Arundhati Roy Literally a terrorist, or a literary terrorist?
- ಕುಚ್ ಕುಚ್ Quota ಹೈ!
- ಧರ್ಮ ಗ್ಲಾನಿಯಾದಾಗ ದೇವರು ಅವತಾರವೆತ್ತಿ ಬರುತ್ತಾನೆ ಎಂಬ ಮಾತು ತಮಾಷೆಯಾಗಿ ತೋರುತ್ತಿರುವ ಕಾಲ ಇದು. ಏಕೆಂದರೆ, ಧರ್ಮದ ಉತ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಿರುವವರು ದೇವರಲ್ಲ, ಭಯೋತ್ಪಾದಕರು!
- I was in a room with mirrors all around; but I could only see my face everywhere.....
- ನಿಮ್ಮನ್ನು ಯಾರೂ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ನೀವೊಬ್ಬರು ಕಲಾವಿದರು ಎಂದು ಭಾವಿಸಬೇಕಿಲ್ಲ!
- ಉತ್ತಮ ಆರೋಗ್ಯ ಎಂಬುದು ಚೆನ್ನಾಗಿರುವ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಮೇಲಿರುವ ಕಿರೀಟ. ಅದು ರೋಗಗ್ರಸ್ತ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಗೋಚರಿಸುತ್ತದೆ.
- Prediction is very difficult, especially about the future.
- ಮದುವೆ ಎಂದರೆ ಕೊಟ್ಟು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು. ನೀವು ಕೊಟ್ಟು ಬಿಡಿ, ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಆಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಖಂಡಿತ.
- ಕಪ್ಪು ಬೆಕ್ಕೊಂದು ನಿಮ್ಮ ಹಾದಿಗೆ ಅಡ್ಡ ಬಂದರೆ ಅದು ಎಲ್ಲಿಗೋ ಹೋಗುತ್ತಿದೆ ಎಂದೇ ಅರ್ಥ.
- People have entered politics; but they do not know politics.
- 'ಸಾಕಷ್ಟು ಹಣ ಇಲ್ಲ' ಎಂದು ನನ್ನ ಚೆಕ್ ವಾಪಸ್ಸಾದರೆ ಈ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಅದರರ್ಥ ಏನು - ಖಾತೆಯಲ್ಲಿ ಹಣ ಇಲ್ಲವೋ ಅಥವಾ ಬ್ಯಾಂಕ್ ಬಳಿ ಹಣ ಇಲ್ಲವೋ?
- ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ದೇವರನ್ನು ಕಂಡಿದ್ದೆಯಾ?

ವಕ್ರ ಪದಬಂಧ - 3

- ಎನ್. ರಾಮನಾಥ್

1		2			3	4	
				5			
6	7		8				9
10			11			12	
13		14			15		
	16			17			
18				19	20	21	
22			23				

ಎಡದಿಂದ ಬಲಕ್ಕೆ

1. ಆಪರೇಷನ್ ಕಮಲ ನಡೆದದ್ದೇ ಇದನ್ನು ಗಳಿಸಲು (4)
3. ಪಕ್ಷ ಯಾವುದಾದರೂ ಖಾಲಿ ಆಗುವುದು ಇದೇ (3)
5. ಇಂದಿನ ಪ್ರೀ ಸೈಜ್ ಅನ್ನು ಅಂದು ಹೀಗೆನ್ನುತ್ತಿದ್ದರು (3)
6. ಅರವತ್ತಕ್ಕೆ ಇದು ಆಗುವುದಂತೆ (6)
10. ತಿರುಗಿನಂತ ಬುದ್ಧಿವಂತ (2)
11. ಮಂತ್ರಿಗಳ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಹೀಗೆ ಕರೆಯುವುದು ವಿರಳ (5)
13. ಇತರರ ಎಳ್ಳಿಗೆ ಮನ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಸುವ ವಿಧ (3)
15. ವರ್ಣಮಾಲೆಯ 3ನೇ ವರ್ಣ ತಿರುಗಿದೆ (3)
16. ಒಡವೆ, ಸ್ಥಿತದ ಪಾಂಚಿಗೆ ಒಂದೇ ವಾಕ್ಯ (4)
18. ಗಣಯೋಡೆಯನಿಗೆ ಹೀಗೆನ್ನಬಹುದೇನೋ (3)
19. ಸರ ಧರಿಸದ ಕತ್ತು (3)
22. ಸೀರಿಯಲ್ ನಿರ್ಮಾಪಕರು ನೋಡುಗರಿಂದ
ಅವಿರತವಾಗಿ ಬಯಸುವ ಅಂಶ (2)
23. ಕಂಬಿಗಳನ್ನೇ ಅವಲಂಬಿಸಿ ಸಾಗಬೇಕಾದ ಮಾರ್ಗ (5)

ಮೇಲಿನಿಂದ ಕೆಳಕ್ಕೆ

2. ಗುತ್ತಿಗೆದಾರ ಸಿಮೆಂಟ್ ಬದಲು ಬಳಸುವ ವಸ್ತು (3)
3. ಶ್ವಾನಭರಿತ ರಸ್ತೆಗೆ ಈ ಹೆಸರಿಡಬಹುದೇನೋ (5)
4. ತಲೆಕೆಳಗಾದ ಎಣಕೆ (2)
6. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಬಹಳ ಬೇಡಿಕೆಯಲ್ಲಿರುವ ಹಾಸ್ಯದ ಒಂದು ಅಂಗ (3)
7. ನೌಕರರಿಗೆ ಅತಿ ಪ್ರಿಯವಾದ ದಿನಗಳು (5)
8. ಉಲ್ಕಾ ಹಿಡಿದ ಹೂ (2)
9. ಬರಹಗಾರನಿಗೆ ಅತಿ ಪ್ರಯಾಸ ಕೊಡುವ ಕಾರ್ಯ (4)
12. ಹೀಗೆ ನೋಡಿದರೆ ಸದ್ವ್ಯ ಹಾಗೆ ನೋಡಿದರೆ ಮದುವಣ (2)
14. ನಿದ್ರೆಗೆ ಭಂಗ ತಂದವರನ್ನು ಹೀಗೆನ್ನುವರು (3)
17. ಬಲು ಕೆಟ್ಟ ಬೇರುಗಳನ್ನು ಮಾರುವವನು (3)
18. ಗ್ರಾಮಿಗನ ಗೋ ತಲೆಕೆಳಗಾಗಿ ನಿಂತಿದೆ (2)
20. ಲ ಬದಲು ಳ ಹೇಳುವವನ ಸರತಿ (2)
21. ಹೀಗೆ ಕಂಡರೆ ಶಿವನ ಹೆಂಡತಿ, ಹಾಗೆ ಕಂಡರೆ ಅವನ ಶತ್ರು! (2)

ಪದಬಂಧ-2ರ ಸರಿಯುತ್ತರಗಳು 40ನೇ ಪುಟದಲ್ಲಿದೆ

ವಿದ್ಯಮಾನಗಳು

- ಕು.ಕ.

ಈ ತಿಂಗಳು (ಫೆಬ್ರವರಿ) ಇಡೀ ಅಪರಂಜಿ ಬಳಗಕ್ಕೆ ಸಂಭ್ರಮದ ಸಮಯ. ಹಿಂದಿನ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಘೋಷಿತವಾದ ಕೇಂದ್ರ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿಯ ಪ್ರಶಸ್ತಿಯನ್ನು ನಮ್ಮ ಶೀನೂ ಈ ತಿಂಗಳು ಸ್ವೀಕರಿಸಲಿದ್ದಾರೆ. ಅಪರಂಜಿಯ ಮೂಲಕ ಬರವಣಿಗೆಯನ್ನು ಆರಂಭಿಸಿದ ಶ್ರೀನಿವಾಸ ವೈದ್ಯರಿಗೆ ಈ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಬಂದಿರುವುದನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಮುಕ್ತ ಹೃದಯದಿಂದ ಸ್ವಾಗತಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರಶಸ್ತಿ ತಂದುಕೊಟ್ಟ ಹಳ್ಳ ಬಂತು ಹಳ್ಳ ಕಾದಂಬರಿಯನ್ನು ಓದಿದವರೆಲ್ಲಾ ಮೆಚ್ಚಿದ್ದಾರೆ. ಬಹುಶಃ ವೈದ್ಯರು ತಮ್ಮ ಮೊಟ್ಟ ಮೊದಲ ಕಾದಂಬರಿಗೆ ಈ ಮಟ್ಟದ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಗೆದ್ದಿರುವ ಕನ್ನಡದ ಏಕಮಾತ್ರ ಲೇಖಕರು. ಕನ್ನಡ ಹಾಸ್ಯ ಬರಹಗಾರರಿಗೆ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿಯ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಬಂದಿರುವುದು ಇದು ಮೊದಲಲ್ಲ, ನಿಜ. ಹಿಂದೆ 1976-1980ರ ಐದುವರ್ಷಗಳ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ಮಂದಿ ಹಾಸ್ಯ ಲೇಖಕರು (ರಾ.ಶಿ. ಬಿಜಿಎಲ್ ಸ್ವಾಮಿ, ಮೂರ್ತಿರಾವ್, ಗೊರೂರು) ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿಯ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಪಡೆದಿದ್ದರು. ಈಗ ಸತತವಾಗಿ ಎರಡು ವರ್ಷಗಳು ಇನ್ನು ಇಬ್ಬರು ಹಾಸ್ಯ ಲೇಖಕರು (ಕುಂವೀ, ವೈದ್ಯ) ಈ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಪಡೆದಿದ್ದಾರೆ. ಕನ್ನಡದ ಹಿಂದಿನ ಹಿರಿಯ ಸಾಹಿತಿಗಳೆಲ್ಲಾ ಹಾಸ್ಯ ಪ್ರಧಾನ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ನಮ್ಮರು ಬಂದಮೇಲೆ ಬರಹಗಾರರಿಗೆ ಹಾಸ್ಯ ನಿಷಿದ್ಧ ಎನ್ನುವ ಭಾವನೆ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಈ ಮನೋಭಾವ ಬದಲಾಗುತ್ತಿರುವುದು ಶುಭ ಸೂಚನೆ.

★ ★ ★ ★ ★

ಇಂದಿನ ನಮ್ಮ ದೇಗೌ, ಕುಸ್ವಾ, ಬಿಎಸ್‌ವೈ, ಸಗೌ, ಮಖಿ, ಡಿಕೆಶಿ ಅಂತಹ ನಾಯಕರುಗಳ ಮಂಗಾಟಗಳನ್ನು ನೋಡಿದಾಗ, ಅವರ ಹುಂಬ ನುಡಿಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದಾಗ ಗಂಗ ಕದಂಬರು, ಚಾಲುಕ್ಯ ಹೊಯ್ಸಳರು, ವಿಜಯನಗರದ ರಾಯರು, ಮೈಸೂರಿನ ಒಡೆಯರು ಆಳಿದ ನಮ್ಮ ಕನ್ನಡನಾಡಿಗೆ ಇಂತಹ ದುರ್ಗತಿಯೇ ಈ ಮಟ್ಟದ ನಾಯಕರೇ? ಎಂದು ಹಲಬುವಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ನಿರಾಶೆಯ ನಡುವೆ ಆಗಾಗ ಸುದ್ದಿಯಲ್ಲಿ ಬರುವ ನಮ್ಮ ಸುತ್ತಮುತ್ತಿನ ರಾಜ್ಯಗಳ ನಾಯಕರುಗಳು, ಕರ್ನಾಟಕದ ನಾಯಕರುಗಳೇ ಚೂರು ವಾಸಿ ಎನ್ನುವ ಸಮಾಧಾನ ತಂದುಕೊಡುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಈಚೆಗೆ ಸುದ್ದಿಯಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ಒಬ್ಬ ಮಹಾನಾಯಕ ಶಿಬು ಸೊರೇನ್ - ಅಭಿಮಾನಿಗಳಿಗೆ ಗುರೂಜೀ. ಜಾರ್ಖಂಡ್ ಜನರಿಗೆ ಬಿಹಾರದ ನಾಯಕರುಗಳಿಂದ ಮುಕ್ತಿ ದೊರಕಿಸಲು ಹೋರಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಗುರೂಜೀ ಲೋಕಸಭೆಯ ಸದಸ್ಯರಾಗಿ ಆ ಪ್ರದೇಶದ ಜನರಿಂದ ಚುನಾಯಿತರಾದರು. ಆಗ ಪಿ.ವಿ. ನರಸಿಂಹರಾಯರ ಸರ್ಕಾರ ಉಳಿಸಲು ರಾಜಾರೋಷವಾಗಿ ಲಂಚ ಸ್ವೀಕರಿಸಿದರು. ಹಾಗೆ ಪಡೆದ ಹಣವನ್ನು ಬ್ಯಾಂಕಿನಲ್ಲಿಟ್ಟು ಸುಲಭವಾಗಿ ಸಿಕ್ಕಿ ಬಿದ್ದರು. ಆದರೂ ಕಾನೂನಿನ ಒಂದು ವಿಚಿತ್ರ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನದಿಂದ ಆಗ ಅವರು ಬಚಾವಾದರು. ಮುಂದೆ ಎನ್‌ಡಿಎ ಸರ್ಕಾರ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಜಾರ್ಖಂಡ್ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ ಮೇಲೆ ಅದರ ಮೊದಲ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಯಾದರು. ಆದರೆ ಈ ಅಧಿಕಾರ ಕ್ಷಣಿಕವಾಯಿತು. ಒಂದೇ ವಾರದಲ್ಲಿ ವಿಧಾನಸಭೆಯಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಾಸ ಮತ

ಪಡೆಯಲು ವಿಫಲರಾಗಿ ಮನೆಗೆ ಬಂದರು. ಮುಂದೆ ಸಜ್ಜನ ಮಮೋಸಿಂ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲದಲ್ಲಿ ಕೊಲೆ ಆಪಾದನೆಯಿದ್ದರೂ ಕಲ್ಲಿದ್ದಲ ಮಂತ್ರಿಯಾದರು. ಮರ್ಡರ್ ಅಕ್ಯೂಸ್ಡ್ ಮಂತ್ರಿಯಾದದ್ದು ವಿಶೇಷವಲ್ಲ. ಆದರೆ ಮರ್ಡರ್ ಅಕ್ಯೂಸ್ಡ್ ಮರ್ಡರ್ ಕನ್ವಿಕ್ಟ್ ಆಗಿಯೂ ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರೆಯಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದ್ದು ಸೊರೇನ್ ವಿಶೇಷ ಸಾಧನೆ. ಮಮೋಸಿಂ ಶುಭ್ರ ಮುಖಕ್ಕೆ ಸೊರೇನ್ ಬಳಿದ ಕಪ್ಪು ಮಸಿ. ಕೆಳಗಿನ ಕೋರ್ಟ್ ಕೊಲೆಗಡುಕ ಎಂದು ಕೊಟ್ಟ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಮೇಲಿನ ಕೋರ್ಟು ತಳ್ಳಿಹಾಕಿತು. ಮತ್ತೆ ಮಂತ್ರಿ ಮಾಡಿ ಎಂದು ಮಮೋಸಿಂ ಮೇಲೆ ಒತ್ತಡ. ಚೌಕಾಸಿ ವ್ಯಾಪಾರ. ಪ್ರಧಾನಿಗಳು ರಾಜಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲೇ ಬೇಕಾಯಿತು. ಸೊರೇನ್ ಮತ್ತೆ ಕಲ್ಲಿದ್ದಲ ಮಂತ್ರಿ. ಹೇಗೋ ಒದಗಿ ಬಂದ ಮತ್ತೊಂದು ಅವಕಾಶದ ಮೂಲಕ ಗುರೂಜೀ ಮತ್ತೆ ಜಾರ್ಖಂಡಿನ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿ. ಅಲ್ಲಿನ ವಿಧಾನಸಭೆಯ ಸದಸ್ಯನಾಗುವ ಪ್ರಯತ್ನದಲ್ಲಿ ಈಚೆಗೆ ಅನಿರೀಕ್ಷಿತ ಸೋಲು. ನಾನು ಸೋತರೇನಂತೆ ನನ್ನ ಮಗನನ್ನು ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿ ಮಾಡಿ ಎನ್ನುವ ಹಕ್ಕೊತ್ತಾಯ. ಇದೂ ಆಗುತ್ತಿತ್ತೇನೋ. ಆದರೆ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಮೂರೇ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಬರಲಿರುವ ಲೋಕಸಭೆ ಚುನಾವಣೆಯ ಭಯ. ಇಗೋ ಇಂದು ಗುರೂಜಿ ಅಧಿಕಾರವಿಲ್ಲದ ಸಾಮಾನ್ಯ ನಾಗರಿಕ. ಮುಂದೆ ಮತ್ತೆ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಯಾಗುತ್ತಾರೆಯೇ ಅಥವಾ ಪ್ರಧಾನ ಮಂತ್ರಿಯೇ ಆಗುತ್ತಾರೆಯೇ ಕಾದು ನೋಡೋಣ.

★★★★★

ಆಂಧ್ರದ ರಾಮಲಿಂಗರಾಜು ಸ್ವಂತ ಪರಿಶ್ರಮದಿಂದ ದೊಡ್ಡ ಕೈಗಾರಿಕೋದ್ಯಮಿ ಯಾದವರು. ಇವರು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ ಸತ್ಯಂ ದೇಶದ ನಾಲ್ಕನೆಯ ಅತಿ ದೊಡ್ಡ ಐಟಿ ಉದ್ಯಮವೆನ್ನುವ ಖ್ಯಾತಿ ಗಳಿಸಿತು. ಅವರಿಗೆ ಅವರ ಉದ್ಯಮಕ್ಕೆ ಹಲವಾರು ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಅಂತರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಪ್ರಶಸ್ತಿಗಳು ಬಂದವು. ಅವರ ಕಂಪೆನಿ ಶೇರುಗಳನ್ನು ಕೊಂಡವರಿಗೆ ಉತ್ತಮ ಲಾಭ ತಂದುಕೊಟ್ಟಿತು. ಕಂಪೆನಿಯ ಉದ್ಯೋಗಿಗಳಿಗೆ ಉತ್ತಮ ಸಂಬಳ ಸಿಗುತ್ತಿತ್ತು. ಎಲ್ಲವೂ ಚೆನ್ನಾಗಿಯೇ ಇತ್ತು. ಆದರೆ - ಇನ್ನು ಬೇಕೆಂಬಾಸೆ, ಕಡುಸುಖವ ಕಾಂಬಾಸೆ. SATYAM ಹೆಸರಿನ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಅಕ್ಷರಗಳನ್ನು ತಿರುಗಾಮುರುಗಾ ಮಾಡಿ MAYTAS ಹೆಸರಿನ ಹೊಸ ಕಂಪೆನಿಯ ಸ್ಥಾಪನೆ. ಸತ್ಯವನ್ನು ತಿರುಗಾಮುರುಗಾ ಮಾಡಿದರೆ ಆಗುವುದು ಮಿಥ್ಯೆ ಅಥವಾ ಮಾಯೆ ಎನ್ನುವುದು ಅವರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿರಲಿಲ್ಲವೋ ಅಥವಾ ಗೊತ್ತಿದ್ದರೂ ಮಾಯಾ ಜಾಲವನ್ನೇ ಸೃಷ್ಟಿಸಲು ಹೊರಟರೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಈಗ ಕಂಪೆನಿಯ ಬ್ಯಾಂಕ್ ಬ್ಯಾಲೆನ್ಸ್ ಏಳುವರೆ ಸಾವಿರ ಕೋಟಿ ಇರುವುದು ಬ್ಯಾಂಕಿನಲ್ಲಿ ಬ್ಯಾಲೆನ್ಸ್ ಷೀಟಿನಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಎನ್ನುವ ಸತ್ಯ ಹೊರಬಿದ್ದಿದೆ. ತೆಲುಗು ಮಂದಿ ರಾಮಲಿಂಗರಾಜು ಮಕ್ಕಳ ಹಾಡಿನ ಹಂಪ್ಪಿಡಂಪ್ಪಿಯಂತೆ ದಡಾರನೆ ಬಿದ್ದರು ಎಂದು ನಗುತ್ತಾ ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿ ಹಂಪ್ಪಿಡಂಪ್ಪಿಗೆ ಆಗುವುದು ಸಣ್ಣಪುಟ್ಟ ಗಾಯ ಮಾತ್ರ ಆದರೆ ಅವರನ್ನು ನಂಬಿದ್ದ ಉದ್ಯೋಗಿಗಳಿಗೆ, ಕಂಪೆನಿಯ ಶೇರು ಕೊಂಡವರಿಗೆ ಆಗುವ ಗಾಯ ವಾಸಿಯಾಗುವಂತಹುದಲ್ಲ ಎನ್ನುವ ಸತ್ಯವನ್ನು ಕಂಡುಕೊಂಡಿದ್ದಾರಂತೆ.

ಎಸ್.ಎನ್.ಎಸ್. ಮೆಸೇಜುಗಳು

- ಕೃಷ್ಣ ಸುಬ್ಬರಾವ್

ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಮುದ್ರಾರಾಕ್ಷಸನನ್ನು ಬಯ್ಯಬೇಡಿ. ಶೀರ್ಷಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಏನೂ ತಪ್ಪಿಲ್ಲ ಎಸ್.ಎಮ್.ಎಸ್. ಅನ್ನೋಕ್ಕೆ ಎಸ್.ಎನ್.ಎಸ್. ಎಂದು ತಪ್ಪು ಅಚಾಗಿಲ್ಲ ಎಸ್.ಎನ್. ಶಿವಸ್ವಾಮಿಯವರು ಕೊರವಂಜಿ ಗರಡಿಯ ಲೇಖಕರು. ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತವಾಗಿ ಬರೆಯುವುದನ್ನು ರೂಢಿಸಿಕೊಂಡವರು. ಭಾಷಣದಲ್ಲಂತೂ ಅತ್ಯಂತ ಮಿತವಾಗಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರು ಎಷ್ಟು ಕಮ್ಮಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದರೆಂದರೆ ಒಬ್ಬ ಆಂಗ್ಲ ಭಾಷಣಕಾರನ ನೆನಪಾಗುತ್ತದೆ. ಒಂದು ಸಮಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಆ ಆಂಗ್ಲ ಭಾಷಣಕಾರ 'ನಾನು ಇಂದು ಮಾತನಾಡಲು ಎರಡು ರೀತಿಯ ಭಾಷಣವನ್ನು ತಯಾರಿ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ. ಒಂದು ಧೀರ್ಘ ಭಾಷಣ ಮತ್ತೊಂದು ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತ ಭಾಷಣ. ಇವೆರಡರಲ್ಲಿ ಯಾವುದನ್ನು ಮಾಡಲಿ?' ಎಂದು ಕೇಳಿದನಂತೆ. ಸಭಿಕರೆಲ್ಲಾ ಒಕ್ಕೊರಲಿನಿಂದ 'ಎರಡನ್ನೂ ಮಾಡಿ' ಅಂದರಂತೆ. ತಕ್ಷಣ ಅವರು 'ನನ್ನ ಧೀರ್ಘ ಭಾಷಣ ಧ್ಯಾಂಕ್ಯೂ ವೆರಿ ಮಚ್ ಹಾಗೂ ನನ್ನ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತ ಭಾಷಣ ಧ್ಯಾಂಕ್ಯೂ' ಅಂತ ಹೇಳಿ ಕುಳಿತುಬಿಟ್ಟರಂತೆ. ಶಿವಸ್ವಾಮಿಯವರು ತಮ್ಮ ಮಾತನ್ನು ಅತ್ಯಂತ ಚುರುಕಾಗಿ ಅಷ್ಟೇ ಚುಟಕಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರೇನಾದರೂ ಹತ್ತು ನಿಮಿಷ ಮಾತನಾಡಿದ್ದರೆ ಅದೇ ದಾಖಲೆ! ಹಾಸ್ಯೋತ್ಸವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅವರ ಸನ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಉತ್ತರವಾಗಿ ಒಂದು ಹಾಡುಹೇಳಿ ಹೇಳಬೇಕಾದ್ದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹೇಳಿ ಮುಗಿಸಿದರು.

ಹಾಸ್ಯ ಎಳೆಯುವ ಪದಾರ್ಥವಲ್ಲವೆಂಬ ದೃಢನಂಬಿಕೆ ಎಸ್.ಎನ್.ಎಸ್.ಗೆ. ಹೇಳಬೇಕಾದ್ದರಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪವನ್ನು ಸಭಿಕರಿಗೆ ಉಳಿಸಿ ಕಲ್ಪನೆಗೆ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟು ಹಾಸ್ಯರಸ ಆಸ್ವಾದನೆಗೆ ದಾರಿ ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಸಂಗೀತದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ವಿಸ್ತಾರ ಬೇಕು. ಎಲ್ಲಾ ಎಲ್.ಪಿ.ಗಳೇ ಬೇಕು. ತಾಸುಗಟ್ಟಲೆ ಸಂಗೀತ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಆಕಾಶವಾಣಿ ನಿರ್ದೇಶಕರಾಗಿದ್ದರಿಂದಲೋ ಸಮಯದ ಬಗ್ಗೆ ಅಸಾಧ್ಯ ಶಿಸ್ತು. ಯಾರಾದರೂ ಅವರ ಮನೆಗೆ ಹತ್ತು ಘಂಟೆಗೆ ಬರುತ್ತೇನೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಒಂಭತ್ತು ಐವತ್ತಕ್ಕೇ ಮನೆಯ ಮುಂದೆ ಅವರ ನೀಳದೇಹದ ಕವಾಯತ್. ಐದು ನಿಮಿಷ ಲೇಟಾಗಿ ಹೋಗೋದಕ್ಕೂ ನಮಗೆ ಹೆದರಿಕೆಯಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ವಯಸ್ಸಿನ ಅಂತರವೇ ಇಲ್ಲದಂತೆ ಅವರೊಡನೆ ಮಾತನಾಡುವ ಸಲಿಗೆ ಕಿರಿಯರಿಗೆಲ್ಲಾ ಅವರ ಹಾಸ್ಯ ಮಾದರಿಗಳನ್ನು ಎಸ್.ಎನ್.ಎಸ್. ಮೆಸೇಜಿಗಳೆಂದು ಕರೆಯಬಹುದು.

1. ಜಲತರಂಗ ವಿದ್ವಾನ್ ನೀರೇಂದ್ರಪ್ಪ ಮಾತುಕೊಟ್ಟದ್ದು - ನೀರಿನ ಪರಿಸಿಧಿತಿ ಸುಧಾರಿಸುವ ತನಕ ಜಲತರಂಗ ಕಛೇರಿ ನಡೆಸೊಲ್ಲ
2. ಬ್ಯಾನರ್ ಕಟ್ಟುವಾಗ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ತೂತು ಮಾಡುವುದು ಯಾತಕ್ಕೆಂದರೆ ಅದನ್ನು ಕೆಳಗಿಳಿಸಿ ಷರ್ಟ್ ಹೊಲಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಾರದೆಂದು.
3. ನಾನ್ಯಾರು ಗೊತ್ತಾ? ನನ್ನೆಸರೇಳಿ ಅಂತಾ ಪೀಡಿಸುವ ಒಬ್ಬ ವೃದ್ಧರಿಗೆ ಮೊಮ್ಮಗಳು 'ನಿಮ್ಮ

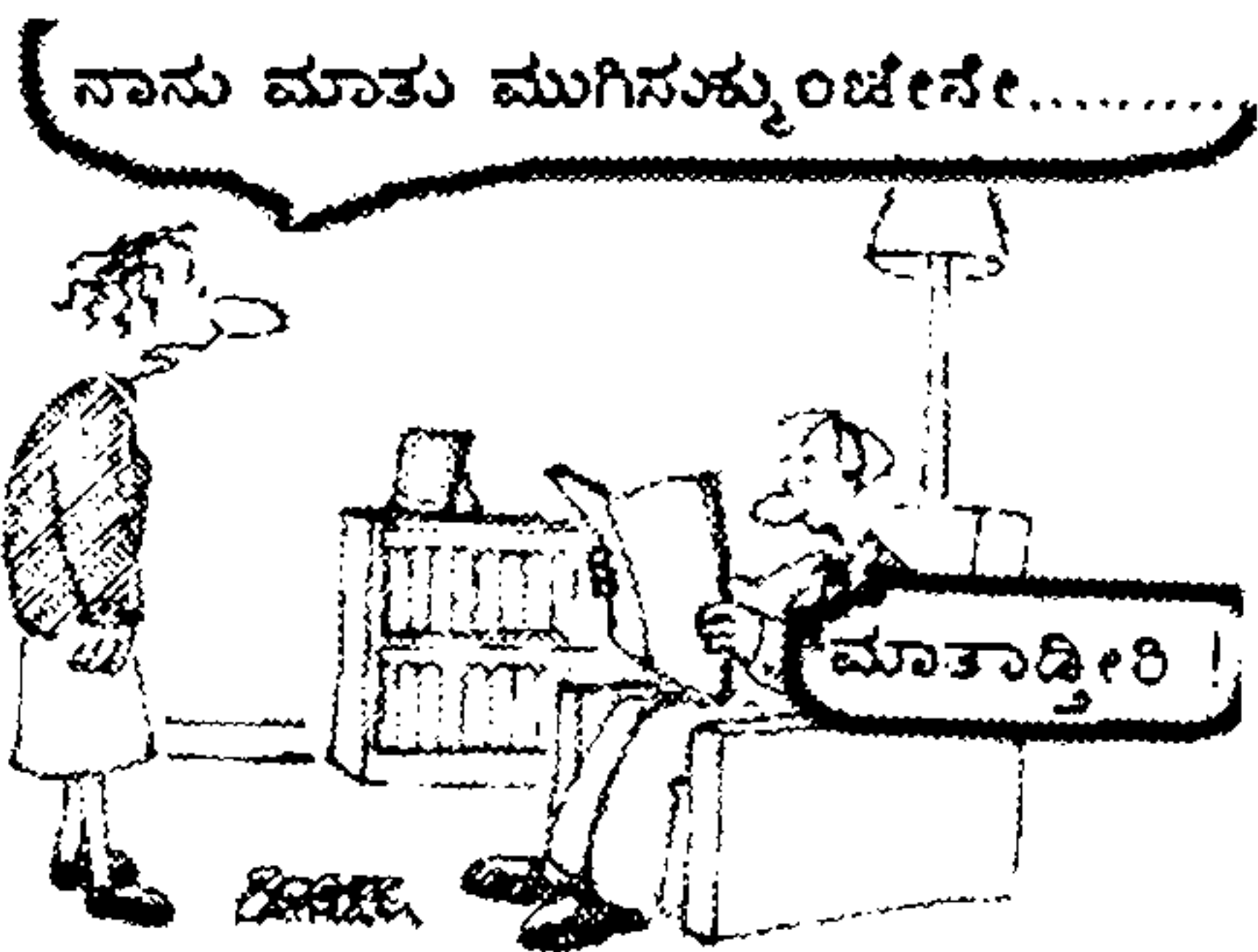

ಹೆಸರು ಸ್ಯಾಂಪಲ್ ಜಿಲೇಬಿ' ಅಂದುಬಿಟ್ಟಳು. ಅವರು ಆಶ್ಚರ್ಯಚಕಿತರಾಗಿ ನೋಡಿದಾಗ, 'ಮೊನ್ನೆ ನಿಮ್ಮ ಜತೆ ವಾಕಿಂಗ್‌ಗೆ ಹೋದಾಗ ನೀವು ಜಿಲೇಬಿ ಅಂಗಡೀಲಿ ಸ್ಯಾಂಪಲ್ ಕೇಳ್ತಾ ಇದ್ದಲ್ಲ' ಅಂತ ಖಚಿತಪಡಿಸಿತು ಹುಡುಗಿ.

4. ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಗಣ್ಯವ್ಯಕ್ತಿಯೊಬ್ಬರು ಬೀಗುತ್ತಿದ್ದಾಗ 'ನೀವು ಈ ಕ್ಲಬ್ಬಿನ ಬೋರ್ಡ್ ಮೆಂಬರ್ ಅಲ್ಲಾ?' ಎಂದು ಒಬ್ಬರು ಕೇಳಿದರು. ಗಣ್ಯವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ತಬ್ಬಿಬ್ಬಾಯಿತು. ಏಕೆಂದರೆ ಆ ಕ್ಲಬ್ಬಿನಲ್ಲಿ ಬೋರ್ಡ್ ಆಫ್ ಮ್ಯಾನೇಜ್‌ಮೆಂಟ್ ಇರಲೇ ಇಲ್ಲ. ಸದಸ್ಯರು ಅಂತಾ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿತ್ತು ಎಂದು ತಪ್ಪನ್ನು ತಿದ್ದಲು ಹೋದರು. 'ಇಲ್ಲ ಸಾರ್, ನಾನು ಈಗತಾನೇ ಕ್ಲಬ್‌ನಲ್ಲಿ ಹಾಕಿರುವ ಬೋರ್ಡ್ ನೋಡಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಹೆಸರಿದೆ' ಅಂದ್ರಂತೆ. ತಕ್ಷಣ ಗಣ್ಯವ್ಯಕ್ತಿ ಪೆಚ್ಚಾದರು. ಏಕೆಂದರೆ ಬೋರ್ಡ್‌ನಲ್ಲಿ ಕ್ಲಬ್‌ಗೆ ಬಾಕಿ ಉಳಿಸಿಕೊಂಡಿರುವವರ ಪಟ್ಟಿ ಹಾಕಿತ್ತಂತೆ.
5. ನಾನು ಇನ್ನೇಲೆ ಜೂಜಾಡುವುದಿಲ್ಲ ಬೇಕಾದರೆ ಬೆಟ್‌ಕಟ್ಟು ನಾನೇನಾದರೂ ಒಂದು ವೇಳೆ ಜೂಜಾಡಿದರೆ ನಾನು ನಿನಗೆ 100 ರೂಪಾಯಿ ಕೊಡ್ತೀನಿ. ಅಡದಿದ್ದರೆ ನೀನು ನನಗೆ 150 ರೂಪಾಯಿ ಕೊಡ್ತೀಯಾ? ಒಪ್ಪಿಗೇನಾ?

ಅತ್ಯಂತ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾದ ಸಧಭಿರುಚಿಯ ನಗೆಚಟಾಕಿಗಳ ಅನೇಕ ಸಂಗ್ರಹಗಳನ್ನು ಶಿವಸ್ವಾಮಿಯವರು ಪಾಕೆಟ್ ಸೀರೀಸ್‌ನಲ್ಲಿ ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ಮಕ್ಕಳಿಂದ ಹಿಡಿದು ಯಾರಿಗೆ ಬೇಕಾದರೂ ಉಡುಗೊರೆ ಕೊಡಲು ಯೋಗ್ಯ ಇವು. ಪುಂಗನೂರು ಪಾಪಯ್ಯ ಎಂಬ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಇವರ ಅನೇಕ ಲೇಖನಗಳು ಕೊರವಂಜಿಯ ಪುಟಗಳಲ್ಲಿ ರಾರಾಜಿಸಿವೆ. ವುಡ್‌ಹೌಸ್‌ನ ಜೀವನ್ಮು ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಜೀವಣ್ಣನನ್ನಾಗಿ ತಂದವರಲ್ಲಿ ಮೊದಲಿಗರು ಇವರು. ಮದ್ರಾಸಿನ ಆಕಾಶವಾಣಿಯಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಇವರು ನಡೆಸಿದರು. ಅದರಲ್ಲೂ ರೇಡಿಯೋ ನಾಟಕಗಳು ಹೆಚ್ಚು.

ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಪುಷ್ಪ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಪಕ್ಷಿ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಚತುಷ್ಪಾದಿ ಇತ್ಯಾದಿಗಳಂತೆ ಹಾಸ್ಯರಸವನ್ನು ಕೊಡಲೇ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ರಸವೆಂದು ಸರ್ಕಾರ ಪರಿಗಣಿಸಬೇಕೆಂದು ಅವರು ಮನವಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಭಾರತೀಯರಿಗೆ ಹಾಸ್ಯಪ್ರಜ್ಞೆ ಇಲ್ಲ ಎನ್ನುವವರಿಗೆ ಇದು ದಿಟ್ಟ ಉತ್ತರ.

ಮರುಳೆ ಕಟ್ಟು.....

ಜೋಯಿಸರ ಷಷ್ಠ್ಯಬ್ಬಿ....!

- ಎಚ್. ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣ

ನನ್ನ ಸಹೋದ್ಯೋಗಿಯೊಬ್ಬರು ಮೊನ್ನೆ ನಿವೃತ್ತರಾದರು. ಸುಮಾರು 40 ವರ್ಷಗಳಷ್ಟು ಸುದೀರ್ಘವಾಗಿ ಕಾರ್ಖಾನೆಯಲ್ಲಿ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದ್ದವರು, ಎಲ್ಲರಿಂದಲೂ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆಗೆ, ನಿಷ್ಠೆ ಹಾಗೂ ದಕ್ಷತೆಗೆ ಮೆಚ್ಚುಗೆ ಪಡೆದಿದ್ದವರು. ಸಹೋದ್ಯೋಗಿಗಳಿಂದಲೂ ಸ್ವಂತ ನಿರ್ಮಿತ ಕಟ್ಟುಪಾಡುಗಳಿಂದ ಆಚೆ ಈಚೆ ಹೋಗದ ವ್ಯಕ್ತಿ ಎಂದು ಬಿಂಬಿತವಾದಾತ ಇವರು.

ಅದರ ಜತೆಗೆ ಇವರು ಕಾರ್ಖಾನೆಯಲ್ಲಿ ಆಗಾಗ ನಡೆಯುವ ಧಾರ್ಮಿಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿಯಿಂದ ಭಾಗವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದ ವ್ಯಕ್ತಿ. ಇಸ್ವೀಟಿನ ಆಟದ ಚಟವೊಂದನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಮಿಕ್ಕ ಹಾಗೆ ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯ ಅಭ್ಯಾಸವಿಲ್ಲದವರು. ಅಂದರೆ ಸಭೆ, ಸಜ್ಜನ ಹಾಗೂ ಸುಸಂಸ್ಕೃತ ಎಂದು ಯಾವುದೇ ಬಿಡೆ ಇಲ್ಲದೇ ಹೇಳಬಹುದಾದ ಮನುಷ್ಯ.

ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ಇಂಥಹವರು ಜುಗ್ಗ-ಜಿಪುಣ ಎನ್ನುವ ಹೆಸರನ್ನು ಗಳಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಸ್ವಂತ ನಿರ್ಮಿತ ಕಟ್ಟುಪಾಡುಗಳಿರುವುದರಿಂದ ಕೆಲವು ತಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಸರಿ ಅನಿಸದ ಕಾರ್ಯಗಳಿಂದ ಈ ರೀತಿಯ ಜನ ಮುಕ್ತರು ಮತ್ತು ಅಂತಹ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಹಣ ವಿನಿಯೋಗಿಸಲು ಒಪ್ಪದವರು.

ನಿವೃತ್ತರಾಗುತ್ತಿದ್ದ ಶಿವರಾಮ ಜೋಯಿಸರಿಗೆ ಒಂದು ಬೀಳ್ಕೊಡುಗೆ ಸಮಾರಂಭವನ್ನು ಎಂದಿನಂತೆ ಆಯೋಜಿಸಿದ್ದೆವು. ಅದೇ ತಿಂಗಳು ಅವರ ಅರವತ್ತನೇ ಹುಟ್ಟಿದ ಹಬ್ಬವನ್ನೂ ಜೋಯಿಸರು ಆಚರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಅರವತ್ತನೇ ವರ್ಷದ ಹುಟ್ಟಿದ ಹಬ್ಬವನ್ನು ಯಾವರೀತಿ ಆಚರಿಸಿದರು ಎಂಬುದನ್ನು ಅವರ ಸ್ನೇಹಿತರು ವಿವರಿಸಿದ್ದು ಹೀಗೆ: 'ಕಳೆದ ವಾರ ಜೋಯಿಸರ ಷಷ್ಠ್ಯಬ್ಬಿಯಾಯಿತು. ಅದನ್ನು ಅವರು ತುಂಬಾ ವಿನೂತನವಾಗಿ ಆಚರಿಸಿದರು. ಯಲಹಂಕದಲ್ಲಿನ ಒಂದು ಅನಾಥಾಲಯಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿನ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಊಟ ಹಾಕಿಸಿ ಒಂದೊಂದು ಹಾಸಿಗೆ ನೀಡಿದರು....'

ಇಂಥಹ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಜೋಯಿಸರಿಗೆ ಪ್ರೇರಣೆ ನೀಡಿದ ಸಂಗತಿ ಯಾವುದು?

ಕಳೆದ 52 ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಕನ್ನಡದ ಸೇವೆಯನ್ನು ತನ್ನದೇ ಆದ ವಿಶಿಷ್ಟ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಆಚರಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿರುವ ಒಂದು ಸಂಸ್ಥೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿದೆ. ಇದರ ಹೆಸರು ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಕೂಟ ಅಂತ. ಪ್ರತೀ ವರ್ಷ ಇದು ಒಂದು ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಂಚಿಕೆಯನ್ನೂ ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ಬಾರಿಯ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಶೇಷ ಲೇಖನ ಪ್ರಕಟವಾಗಿತ್ತು. ಅದರಲ್ಲಿ ಹೃದಯವನ್ನು ಕಲಕುವ ಸಂಗತಿಗಳು ಮತ್ತು ಅದರ ಪರಿಣಾಮ ವೈಯಕ್ತಿಕವಾಗಿ ಹೇಗೆ ಬೀರಿತು ಅಂತ ಕೆಲವು ಲೇಖನಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿದ್ದೆವು.

ಇಂಥಹ ಲೇಖನಗಳಲ್ಲಿ ಬುದ್ಧಿ ಮಾಂದ್ಯ ಮಕ್ಕಳ ಬವಣೆಯನ್ನು ಕುರಿತ ಒಂದು ಲೇಖನ ಜೋಯಿಸರನ್ನು ಆಕರ್ಷಿಸಿತು. ಹಾಗೂ ಬುದ್ಧಿಮಾಂದ್ಯ ಮಕ್ಕಳ ಒಳಿತಿಗೆ ತನ್ನ ಬಿಡುವಿನ ವೇಳೆಯನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಿರುವ ಸಹೋದ್ಯೋಗಿ ಮಹಿಳೆಯೊಬ್ಬರ ಲೇಖನ ಇವರ ಹೃದಯವನ್ನು ಕಲಕಿತು. ಅರವತ್ತನೇ ವರ್ಷದ ಹುಟ್ಟುಹಬ್ಬಕ್ಕೆ ಎಂದು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ತಯಾರಿ ನಡೆದಾಗ ಎಷ್ಟು ಖರ್ಚು ವೆಚ್ಚ ತಗಲಬಹುದು ಅಂತ ಒಂದು ಪಟ್ಟಿ ತಯಾರಾಯಿತು. ಬಂಧುಗಳು, ನಂಟರು-ಇಷ್ಟರು, ಸಹೋದ್ಯೋಗಿಗಳು ಸೇರಿದ ಹಾಗೆ ಸುಮಾರು 900 ಜನರ ಪಟ್ಟಿ ತಯಾರಾಯಿತಂತೆ (ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಜೋಯಿಸರ ಮೂಲಕ ಅರಿತೆ).

ಇಷ್ಟು ಜನ ಬಂದು ಉಂಡು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ ಆದರೆ ಅದರಿಂದ ಯಾವ ಸುಖ ಸಿಕ್ಕಹಾಗೆ ಆಯಿತು ಅಂತ ಇವರಿಗೆ ಅನಿಸಿತಂತೆ !

ಇದೇ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಯೋಚಿಸುವ ಚಿಂತಿಸುವ ಮತ್ತು ಕಾರ್ಯಮಗ್ನರೂ ಆಗುವ ಸ್ನೇಹಿತರ ಸಂಗಡ ಬ್ರೈನ್ ಸ್ವಾರ್ಮಿಂಗ್ ಸೆಷನ್ ನಡೆಯಿತು. ಬ್ರೈನ್ ಸ್ವಾರ್ಮಿಂಗ್ ಸೆಷನ್‌ಗಳು ನಮ್ಮ ಕಾರ್ಖಾನೆಯಲ್ಲಿ ಸರ್ವೆ ಸಾಮಾನ್ಯ. ಕ್ವಾಲಿಟಿ ಸರ್ಕಲ್‌ಗಳು ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯ ನಿರತವಾಗಿರುತ್ತೋ ಅಂತಹ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಬ್ರೈನ್ ಸ್ವಾರ್ಮಿಂಗ್ ಸೆಷನ್‌ಗಳು ದಿವಸಕ್ಕೆ ಹತ್ತು ಹನ್ನೆರಡು ನಡೀತಾವೆ ! ಬ್ರೈನ್ ಸ್ವಾರ್ಮಿಂಗ್ ಸೆಷನ್ ನಡೀತು. ಆಗಲೇ ಬುದ್ಧಿ ಮಾಂದ್ಯ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಅಂತ ಹಲವಾರು ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಕಾರ್ಯನಿರತವಾಗಿವೆ, ಅನಾಥಾಲಯಗಳಿಗೂ ಹಲವಾರು ಜನ ದುಡೀತಿದಾರೆ. ಆದರೆ ಅನಾಥಾಲಯಗಳು ಹೆಚ್ಚು ಜನರಿಗೆ ಉಪಯೋಗವಾಗುವಂತಹ ಕಾರ್ಯ, ಅಲ್ಲದೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಸವಲತ್ತುಗಳು ಎಷ್ಟು ಸಿಕ್ಕಿದರೂ ಸಾಕು ಎನ್ನುವ ಹಾಗಿಲ್ಲ. ಈ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಸಮಾಲೋಚಿಸಿದರು. ಅಂತಿಮವಾಗಿ ಜೋಯಿಸರು ಅರವತ್ತನೇ ವರ್ಷದ ಹುಟ್ಟುಹಬ್ಬಕ್ಕೆ ಎಂದು ಎಷ್ಟು ಹಣ ಖರ್ಚು ಮಾಡಬೇಕೆಂದಿರುವರೋ ಅದನ್ನು ಅನಾಥಾಶ್ರಮಕ್ಕೆ ನೀಡುವುದು ಎಂದು ತೀರ್ಮಾನಿಸಿದರು.

ಅನಾಥಾಶ್ರಮದ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಊಟ ಹಾಕಿ ಬರಬೇಕು ಎಂದುಕೊಂಡು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದರು. ಮಕ್ಕಳ ಸಂಗಡ ತಾವೂ ಕೂತು ಊಟಮಾಡಿದರು. ಮಕ್ಕಳ ಆಟ ಪಾಟ ನೋಡಿದರು, ಅವರ ವಾಸ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ರೂಮು ನೋಡಿದರು. ಅಲ್ಲಿನ ಮಕ್ಕಳ ಬವಣೆ ಕಂಡಮೇಲೆ ಇನ್ನೂ ಏನಾದರೂ ಮಾಡಬಹುದಲ್ಲಾ ಅನಿಸಿತಂತೆ. ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಅಗತ್ಯವಾಗಿ ಏನು ಬೇಕು ಅಂತ ನೋಡಿದರು. ಡಿಸೆಂಬರ್ ತಿಂಗಳು, ಮಕ್ಕಳು ಛಳಿಯಲ್ಲಿ ರಾತ್ರಿ ಹೇಗೆ ಕಳೀತಾರೆ ಅಂತ ಅನಿಸಿತು. ಪಾಪ ಚಾಪೆ ಮೇಲೆ ಮುದುರಿ ಮಲಗುವ ಮಕ್ಕಳ ಪಾಡು ಇವರಿಗೆ ಕಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ನೀರು ತರಿಸಿತು. ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಹಾಸಿಗೆನೂ ಇರಲಿ ಅಂತ ತೀರ್ಮಾನ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರು! (ಮಂಚವನ್ನೇ ತೆಗೆದುಕೊಟ್ಟರೆ ಆಗುತ್ತೆ ಅಂದುಕೊಂಡೆ-ಆದರೆ ಮಂಚಕ್ಕೆ ಸಾಕಾಗುವಷ್ಟು ಕಾಸು ಕೈಯಲ್ಲಿರಲಿಲ್ಲ!)

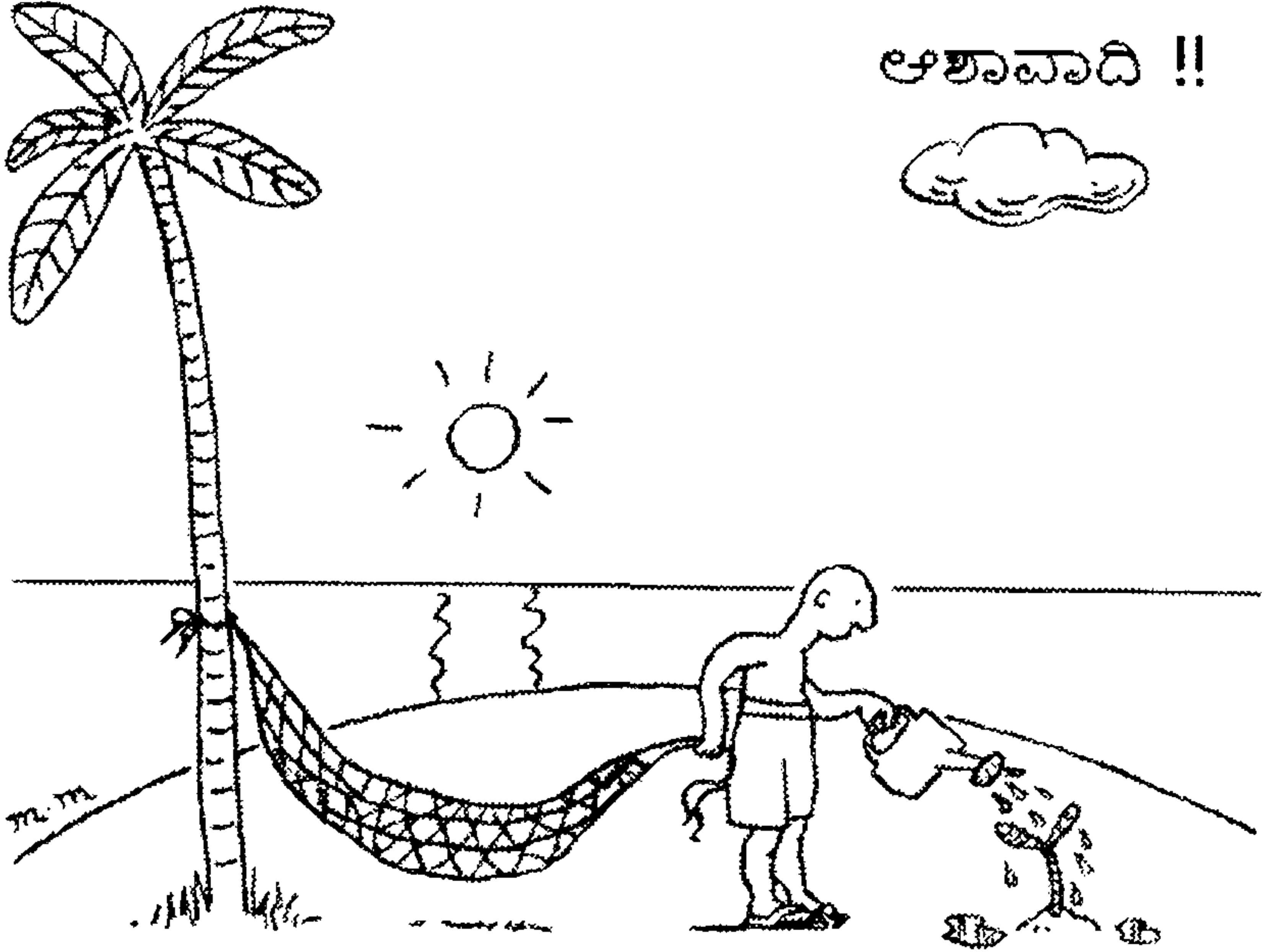
ಹೀಗಾಗಿ ಮಕ್ಕಳು ಅವರ ತುಂಬಾ ದಿವಸಗಳ ಅಗತ್ಯವೆನಿಸಿದ್ದ ಹಾಸಿಗೆಯನ್ನು ಜೋಯಿಸರ ಮೂಲಕ ಪಡೆದರಂತೆ!

ಜೋಯಿಸರ ಷಷ್ಠ್ಯಬ್ಬಿ ಹೀಗೆ ಅನುಕರಣೀಯವಾಗಿ ನಡೆಯಿತು !

‘ನೆಂಟರು ಬಂಧುಗಳು ಸ್ನೇಹಿತರು ಬಂದು ಸತ್ಕಾರ ಸ್ವೀಕರಿಸಿದ್ದರೆ ಅದೇನು ಸಂತೋಷವಾಗುತ್ತಿತ್ತೋ ಅದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂತೋಷ ಪಟ್ಟೆವು.....’ ಅಂದರು ಜೋಯಿಸರು. ಜೋಯಿಸರ ಕುಟುಂಬದವರ ಮಿಷಿಯಂತೂ ಬಣ್ಣಿಸಲಾಗದ್ದು !

ಕೆಲವು, ನಾವು ಸಣ್ಣದು ಅಂತಹ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆ ಇಲ್ಲದ್ದು ಎಂದು ತಿಳಿಯುವಂತಹ ವಿಷಯಗಳೂ, ಓದಿ ಮರೆತುಬಿಡಬಹುದಾದ ಸಂಗತಿಗಳೂ, ನಮ್ಮ ಗಮನವನ್ನೇ ಸೆಳೆಯದ ಸುದ್ದಿಗಳೂ ಸಹ ಬೇರೆಯವರಿಗೆ ಹೇಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಪ್ರೇರೇಪಣೆ ನೀಡಬಹುದು ಎಂದು ವಿವರಿಸಲು ಜೋಯಿಸರ ಷಷ್ಠ್ಯಬ್ಬಿ ಕಥೆಯನ್ನು ಈಗ ಒಂದು ಮಾಡೆಲ್ ಆಗಿರಿಸಿದ್ದೇನೆ.

ಪಾದಚಾರಿಗಳಿಗೊಂದು ಆಕಾಶಮಾರ್ಗ

-ಧೃತಿ

ನನಗೊಂದು ಕನಸುಬಿತ್ತು. ಕನಸು ಎನ್ನುವುದಕ್ಕಿಂತ ಅರೆ ಜಾಗೃತಾವಸ್ಥೆ (ಅಥವಾ ಮರುಳಾವಸ್ಥೆ) ಎಂದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಮೇಲೇನೋ. ಯೋಚನೆಗಳು ಯದ್ವಾತದ್ವಾ ಮುಕ್ತಿಗೆ ಹಾಕಿದರೂ ಮನಸ್ಸು ಅರೆಮರುಳಿನಂತೆ ಸಮೃತಿಸುತ್ತಾ ಸುಮ್ಮನಿರುತ್ತದಲ್ಲ, ಅಂತಹ ಸ್ಥಿತಿ. ಆ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಏನಾಯಿತೆಂದರೆ ನನ್ನ ಪಾದಗಳಿಗೆರಡು ಮ್ಯಾಜಿಕ್ ಚಪ್ಪಲಿ ಬಂದು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದವು (ಸಿಂಡರೆಲಾಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದಂತಹ ಚಪ್ಪಲಿಗಳಲ್ಲ ಸದ್ಯ!). ಚಪ್ಪಲಿಯನ್ನು ನೆಲಕ್ಕೆ ಬಲವಾಗಿ ಅದುಮಿದ್ದೇ ತಡ ನಾನು ಮೇಲಕ್ಕೆ ಚಿಮ್ಮನೆ ಹಾರಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದೆ. ಚಪ್ಪಲಿ ಧರಿಸಿದ ಇನ್ನೊಂದು ಪಾದವನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಮುಂದೆ ಮಾಡಿದೆ. ತಕ್ಷಣ ಗಾಳಿಯಂತೆ ಚಲಿಸತೊಡಗಿದೆ. ತಲೆ ತಗ್ಗಿಸಿ ನೋಡುತ್ತೇನೆ ನನ್ನ ಕೆಳಗೆ ವಾಹನಗಳೆಲ್ಲಾ ಇರುವೆಗಳಂತೆ ಸಾಲುಗಟ್ಟಿ ಹರಿದಾಡುತ್ತಿವೆ. ಯಾವ ವಾಹನದ ಅಡಚಣೆಯೂ ಇಲ್ಲದೆ ನಾನು ನಿರಾತಂಕವಾಗಿ ಸಾಗುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ನನಗೆ ನಂಬಲಿಕ್ಕೇ ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅಬ್ಬಾ! ಈ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಸಲೀಸಾಗಿ ಚಲಿಸುವುದು ಸಾಧ್ಯವೇ? ಪ್ರತಿದಿನ ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವಾಗ ಹೇಗೆ ಮೈಯೆಲ್ಲಾ ಕಣ್ಣಾಗಿ ನಡೆಯಬೇಕು; ಬೇಗ ಬೇಗ ನಡೆಯುವಂತಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಸೈಕಲ್, ಇನ್ನೊಂದು ಪಕ್ಕ ಆಟೋ; ಅವು ಮುಂದೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಸರಿಯಲಿ. ಅನಂತರ ಹೋದರಾಯಿತು ಎಂದುಕೊಂಡರೆ ಅವುಗಳನ್ನೇ ಹಿಂಬಾಲಿಸಿ ಬರುವ ಇತರ ದ್ವಿಚಕ್ರ ವಾಹನಗಳು. ಕೆಲವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಶ್ರೀಮದ್ಗಾಂಭೀರ್ಯದಿಂದ ಚಲಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಕಾರುಗಳು ಈಗ ಆಳರಸ (ಆಳು+ಅರಸ) ರಿಬ್ಬರಿಗೂ ಒಂದೇ ಆಗಿಬಿಟ್ಟು ಸೈಕಲ್‌ಗಳಿಗೆ ಪ್ರತಿಸ್ಪರ್ಧಿ ಎಂಬಂತೆ ರಸ್ತೆಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ಆಕ್ರಮಿಸಿ... ಹೋಗಲಿ. ಅವುಗಳ ಆಕಾರ ಸಣ್ಣದಾದ್ದರಿಂದ ಹೇಗೋ ಕಾರುಗಳ ನಡುವೆ ಜಾಗ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ರಸ್ತೆಯನ್ನು ಹಾಯಬಹುದು. ಆದರೆ ದೈತ್ಯ ಗಾತ್ರದ ಬಸ್ಸು ಲಾರಿ, ಶಾಲಾ ವಾಹನಗಳು ಒಂದರ ಹಿಂದೊಂದು ಹಿಂಬಾಲಿಸುತ್ತಾ ಬಂದರೆ ನಡೆಯುವುದೆಂತು? ರಸ್ತೆಯ ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ಸರಿಯೋಣವೆಂದರೆ ಮೋರಿಗಳು - ದೊಡ್ಡವು, ಚಿಕ್ಕವು ಇತ್ಯಾದಿ. ಈ ಮೋರಿಗಳಲ್ಲಿ ಬೀಳುವುದು ಉತ್ತಮವೋ ಅಥವಾ ವಾಹನಕ್ಕೆ ಸಿಲುಕುವುದು ಉತ್ತಮವೋ ನನಗಿನ್ನೂ ನಿರ್ಧರಿಸಲಾಗಿಲ್ಲ. ರಸ್ತೆಯ ತಿರುವು ಬಂದಾಗ ಬೀಳುವ ಅಪಾಯವಿದ್ದರೂ, ನಡೆಯಲು ಹಳ್ಳದಿಣ್ಣೆಗಳ ರಸ್ತೆಯನ್ನು ಆಯ್ದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೇ ವಿನಹ ಪಾಯಿಖಾನೆಯನ್ನೂ ಲೆಕ್ಕಿಸದೆ ಪಾದಗಳನ್ನೂರುವುದಂತೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಹೀಗಾಗಿ ಹೆಜ್ಜೆಮೇಲೆ ಹೆಜ್ಜೆ ಇಟ್ಟು ನಡೆಯುವುದನ್ನೇ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ರೂಢಿಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ. ಮಕ್ಕಳು ಮರಿ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿದ್ದರಂತೂ 'ದೇವರೇ ನಮ್ಮನ್ನು ಪಾರುಮಾಡಪ್ಪಾ' ಎಂದುಕೊಂಡೇ ನಡೆಯುತ್ತೇನೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಯಾವ ವಾಹನದ ಸವಾರ ಯಾವ ವೇಗದಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಾನೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಕಣ್ಣಿನ ಅಂದಾಜಿನಲ್ಲಿ ನಮಗೇ ಗ್ರಹಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದಿರುವಾಗ ಮಕ್ಕಳು ಮರಿ ವಾಹನದ ಮಧ್ಯೆ ನುಸುಳುವುದಾದರೂ ಹೇಗೆ? ಆದರೆ ನಾನು ಇವೆಲ್ಲಾ ಪರಿತಪಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ ಬೀದಿ ನಾಯಿಯೊಂದು ಹರಿದಾಡುತ್ತಿರುವ ಎಲ್ಲಾ ವಾಹನಗಳ ಮಧ್ಯೆ ಜಾಗ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ನುಸುಳುವುದನ್ನು ಕಂಡು ಬೆರಗಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಹಸುವೊಂದು ಗಜಗಮನೆಯಾಗಿಯೇ ಈ ದೈತ್ಯವಾಹನಗಳ ನಡುವೆ ಸಾಗುವುದನ್ನು ಕಂಡು ತಲ್ಲಣಗೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಅಲ್ಲಾರಿ; ಈ

ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗಿರುವ ಧೈರ್ಯ ನಮಗೇಕೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ! ಅಪು ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಅಪಘಾತ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲವಲ್ಲ ಎಲ್ಲ ವಾಹನಗಳನ್ನೂ ಕೆಲಯೊತ್ತು ತಟಸ್ಥಗೊಳಿಸುವಂತಹ ವಿಶೇಷ ಶಕ್ತಿಯೇನಾದರೂ ಈ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆ ಉಂಟೆ ಎಂದು ತರ್ಕಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಮನುಷ್ಯರಿಗಂತೂ ಅಂತಹ ವಿಶೇಷ ಶಕ್ತಿ ಇಲ್ಲದುದರಿಂದ ಸಾವರಿಸಿಕೊಂಡು ನಡೆಯುವುದನ್ನೇ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಹೀಗೆ ಸಾವರಿಸಿಕೊಂಡು ನಡೆಯುವಾಗಲೂ ಹಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಹಾದು ಹೋಗುವ ವಾಹನಗಳು ಮೈಯುಜ್ಜಿಕೊಂಡೇ ಹೋಗುವವೇನೋ ಎಂಬ ಭಯ. ದ್ವಿಚಕ್ರ ವಾಹನ ಸವಾರರಿಗೆ ಕಡ್ಡಾಯಗೊಳಿಸಿರುವ ಹೆಲ್ಮೆಟ್ ಎಂಬ ಶಿರಸ್ತ್ರಾಣ ಕ್ರಮೇಣ ವೃದ್ಧಿಯಾಗುತ್ತಾ ನಡೆದು ಎಲ್ಲಾ ಅಂಗಗಳಿಗೂ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾದ ಕವಚಗಳು ಸೃಷ್ಟಿಯಾಗಿ, 'ಪಾದಚಾರಿಗಳಿಗೆ ಇವು ಕಡ್ಡಾಯ' ಎಂದು ಅಪ್ಪಣೆ ಮಾಡುವ ದಿನಗಳೂ ಸದ್ಯದಲ್ಲೇ ಬರಬಹುದು ಎಂದು ಎದುರುನೋಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ನಡೆಯುವಾಗ ಪಾದಗಳ ಮೇಲೆ ವಾಹನ ಹರಿಯುವ ಭಯ ಇರುವುದರಿಂದ, ಪಾದದ ಮೂಲೆ ಮುರಿಯದಿರಲಿ ಎಂದು ಪಾದರಕ್ಷೆಯ ಸಮೇತ ಒಂದು ಪಾದಕವಚ; ಕೈ ತೋಳುಗಳನ್ನು ಸವರುವ ಅಪಾಯವಿರುವುದರಿಂದ ಹಸ್ತಕವಚ, ತೋಳ್ಯವಚ ಹೀಗೆ ಅನೇಕ ವಿನ್ಯಾಸದ ಕವಚಗಳು ಸಿದ್ಧವಾಗಬಹುದು. ಈ 'ಅಂಗ ರಕ್ಷಕ'ಗಳನ್ನು ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ಧರಿಸಲೇಬೇಕು ಎನ್ನುವುದಾದರೆ ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ನಡೆದಾಡುವ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬ ಪಾದಚಾರಿಯೂ ಸಿದ್ಧತೆ ನಡೆಸಬೇಕು. ಒಂದು ವೇಳೆ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬ ಪಾದಚಾರಿಯೂ ಈ ಎಲ್ಲಾ ಕವಚಗಳನ್ನೂ ಧರಿಸಿದ್ದಾನೆ; ಆಗ ಅವನು ಹೇಗೆ ಕಾಣಬಹುದು! ಥೇಟ್ ರೋಬೋಟ್ ಅಥವಾ ಯಂತ್ರಮಾನವನಂತೆ! ಕಾಣುವ ವಿಷಯ ಬಿಡಿ. ಅಂಥ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಜಾಗ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಯೋಚಿಸಿದರೆ; ಮೂರು ಅಡಿ ಬೇಕಾಗಬಹುದು ಎಂದುಕೊಂಡರೂ, ಅಂತಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬರುವ ಭಯವೇ ಇಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಇದೇ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಏರುತ್ತಾ ಹೋದರೆ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬನಿಗೆ ನಿಲ್ಲಲು ಮೂರಡಿ ನೀಡುವುದು ಉಚಿತವೆನಿಸಲಾರದು.

ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ರಗಳೆ ಏಕಪು ದೇವತೆಗಳಂತೆ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಎಗರಿ ಆಕಾಶಮಾರ್ಗದಲ್ಲೇ ನಡೆದಾಡಿಬಿಟ್ಟರೆ ಎಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತದಲ್ಲ ಎಂದು ಮನದಲ್ಲೇ ಮಂಡಿಗೆ ತಿನ್ನುವಾಗ; ಇಷ್ಟೊಂದು ಜನರೂ ಮೇಲೆ ನೆಗೆದು ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ತೇಲಾಡಿದರೆ ಆಕಾಶದ ಗತಿ ಏನು! ಶುಕ ಪಿಕ ಕಾಕ ಗಳಾದಿಯಾಗಿ ಎಲ್ಲ ಹಕ್ಕಿಗಳೂ ಮನುಷ್ಯ ಜಾತಿಗೆ ಹಿಡಿಶಾಪ ಹಾಕುವುದಿಲ್ಲವೆ; ಈ ಧಾಂಡಿಗರು ನಮಗೆ ಡಿಕ್ಕಿ ಹೊಡೆದರೆ ನಮಗೆ ಬದುಕಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವೆ ಎಂದು ತಹತಹಿಸುವುದಿಲ್ಲವೆ ಎಂಬ ವಿಚಾರ ಮೂಡಿ ಮಂಡಿಗೆ ಕಲ್ಲಾಗಿ ಗಂಟಲಲ್ಲೇ ಸಿಲುಕಿಕೊಂಡಿತು. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ದೇವತೆಗಳು ಆಕಾಶಮಾರ್ಗದಲ್ಲೇ ನಡೆದು ನಮಗೆ ಮಾದರಿಯಾಗಿದ್ದಾರಲ್ಲ ಎಂಬ ವಿಚಾರ ಹೊಳೆದ ಮೇಲೆ ಹೌದು; ನಮ್ಮ ದೇವತೆಗಳು ಆಕಾಶ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲೇ ನಡೆಯುವುದನ್ನು ಮಾಡಿ ತೋರಿಸಿರುವಾಗ ನಮಗೇಕೆ ಮೇಲೇರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ? ಎನಿಸಿತು. ದೇವತೆಗಳು ಕಾರ್ಯ ಏನಿದ್ದರೂ ಮೇಲಿನಿಂದ ಮಾತ್ರ. ಅವರ ಪಾದ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಸೋಂಕುವುದೇ ಇಲ್ಲವಂತೆ. ನಳ-ದಮಯಂತಿ ಕಥೆಯನ್ನು ಓದಿದವರಿಗೆ ಈ ವಿಷಯ ತಿಳಿದೇ ಇರುತ್ತದೆ. ನಳನ ವೇಷಧಾರಿಗಳಾಗಿದ್ದ ದೇವತೆಗಳನ್ನು ಅವರು ರೆಪ್ಪೆ ಬಡಿಯದೆ ಅನಿಮಿಷರಾಗಿದ್ದರಿಂದ, ಅವರ ಪಾದಗಳು ಭೂಮಿಯನ್ನು ಸೋಂಕದೆ ಇದ್ದುದರಿಂದ ಅವರು ವೇಷಾಂತರಗೊಂಡ ದೇವತೆಗಳು ಎಂದು ದಮಯಂತಿ

ಗುರುತಿಸಿದಳಂತೆ. ಹೀಗೆ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಸೋಂಕದೆ ನಿಲ್ಲಬಲ್ಲ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಮನುಷ್ಯರಿಗೇನಾದರೂ ಬಂದುದಾದರೆ ಅವರು ಖಂಡಿತವಾಗಿ ವಾಹನಾಪಾಯದಿಂದ ಮುಕ್ತರಾಗಬಲ್ಲರು. ಆದರೆ ಇದಕ್ಕೆ ದೇವತೆಗಳು ತಕರಾರು ತೆಗೆಯಬಹುದು. ತಮ್ಮ ಜಾಗವನ್ನು ಇಷ್ಟೊಂದು ಜನ ಆಕ್ರಮಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ನಿರಾಕರಿಸಬಹುದು. ಯಾರೋ ಒಬ್ಬಬ್ಬರು ಬಾಹ್ಯಾಕಾಶದಲ್ಲಿ ಬೀಡುಬಿಟ್ಟಿರಲಿ. ಅದರಿಂದ ಅಪಾಯವೇನಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಹಕ್ಕಿಗಳಂತೆ ಹಿಂಡುಹಿಂಡೇ ಬಂದು ಆಕಾಶಕ್ಕೆ ದಾಂಗುಡಿ ಇಟ್ಟರೆ ಮುಂದೆ ಯಾವ ಕ್ರಮ ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕಾದೀತು ಎಂದು ಚಿಂತಿಸಿಯಾರು. ತಾವುಗಳೆಲ್ಲಾ ಇನ್ನೂ ಆನೆ, ಕುದುರೆ, ನಂದಿ ಮುಂತಾದ ಪಶುಗಳನ್ನೂ, ನವಿಲು, ಗರುಡ ಮುಂತಾದ ಪಕ್ಷಿಗಳನ್ನೂ ವಾಹನ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅಡ್ಡಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ, ಈ ಹುಲು ಮಾನವರು ತಮ್ಮ ಬುದ್ಧಿ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದಿಂದ ಹೊಗೆ ಉಗುಳುವ ಯಂತ್ರಗಳನ್ನು ತಯಾರಿಸಿ ನಮ್ಮ ಆಕಾಶಮಾರ್ಗದಲ್ಲೂ ಅವುಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿ ಆಕಾಶದ ವಾತಾವರಣವನ್ನು ಈಗಾಗಲೇ ಕಲುಷಿತಗೊಳಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇನ್ನು ಒಬ್ಬೊಬ್ಬನೂ ಒಂದೊಂದು ಯಂತ್ರವನ್ನು ಹೊತ್ತು ತಂದರೇನು ಗತಿ ಎಂದು ಚಿಂತಿಸಿಯಾರು. ವಿಷ್ಣುವಿಗೆ ಮೊರೆಹೋಗುವುದೇ ಅಥವಾ ಶಿವನನ್ನು ಒಲಿಸಬೇಕೋ ಅಥವಾ ಬ್ರಹ್ಮನನ್ನೇ ನಿನ್ನ ಬರಹ ಎಂತಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನಷ್ಟು ಹೇಳುವೆಯಾ ಎಂದು ಕೇಳಬೇಕೋ ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ವಿಚಾರಿಸಿಯಾರು. ಆಗಾಗ ಕೆಲವರು ಪ್ಯಾರಾಚೂಟ್‌ನಲ್ಲಿ ದೇವತೆಗಳಂತೆ ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ತೇಲಾಡುವ ವಿಷಯ ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿಯದುದೇನಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅದಿನ್ನೂ ಮಿತಿಯನ್ನು ದಾಟಿಲ್ಲ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಅವರು ಸಮಾಧಾನ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಅಷ್ಟೇ. ಈ ಗಗನಚರರ ಮಾತಿರಲಿ ಭೂಚರರಿಗೆ ಬೇರೆಯೇ ಚಿಂತೆ ಮೂಡಬಹುದು. ಒಬ್ಬೊಬ್ಬನೂ ಮೇಲೆ ಸಂಚರಿಸುವಾಗ ಪರಸ್ಪರ ಡಿಕ್ಕಿ ಹೊಡೆಯದೆ ಇರುವುದು ಹೇಗೆ? ಸೊಂಟಕ್ಕೆ ಅಥವಾ ಹೆಗಲಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಭಾಗ ಹೊರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಸಾಧ್ಯ? ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಉದ್ಭವಿಸಬಹುದು. ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಇಳಿಯುವಾಗ ತೊಡರಿಕೊಳ್ಳಬಹುದಾದ ಅಪಾಯಗಳು, ಅಂದರೆ ವಾಹನಗಳ ಮೇಲ್ಭಾಗದಲ್ಲೋ ಅಥವಾ ನಡುವೆಯೋ ಸಿಲುಕಿಕೊಳ್ಳುವ ಅಪಾಯ, ಮರದ ಕೊಂಬೆಗೋ, ವಿದ್ಯುತ್ ಕಂಬ, ತಂತಿ, ಕೇಬಲ್‌ಗಳಿಗೋ ಸಿಲುಕಿಕೊಳ್ಳುವ ಅಪಾಯ, ಅಪಘಾತ ಇವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಚಿಂತೆ ಮೂಡಬಹುದು.

ಹೋ, ನನಗೀಗ ನನ್ನ ಅರೆ ಜಾಗೃತಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಮೂಡಿದ ಕನಸು ನೆನಪಿಗೆ ಬಂತು. ಈ ನಿಬಿಡ ವಾಹನಗಳು ಮಧ್ಯೆ ನಡೆಯಲು ಕಷ್ಟವಾದರೆ 'ಅಂತರಿಕ್ಷ ನಡಿಗೆ' ಎನ್ನುವುದು ಸುಲಭವಾಗಬಹುದು ಎಂಬುದು ಆ ಕನಸಿನ ಅರ್ಥವಿರಬಹುದು. ಬಾಹ್ಯಾಕಾಶ ನಿಲ್ದಾಣ ಮುಂತಾದವುಗಳ ಸೃಷ್ಟಿಯಾಗಿರುವಾಗ ಸರಳವಾದ ಮ್ಯಾಜಿಕ್ ಚಪ್ಪಲಿ ಧರಿಸಿ ಮೇಲೇರಲು ಏಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ? ಬೇರೆ ಗ್ರಹಗಳನ್ನೇ ನುಂಗಲು ಹೊರಟಿರುವ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಬೇಕೆಂದಾಗ ಬೇಕಾದಲ್ಲಿಗೆ ನೆಗೆಯಿಸಬಲ್ಲ ಪುಟ್ಟ ಯಂತ್ರವನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯಲಾಗಿಲ್ಲವಲ್ಲ; ಹಾಗೆ ಕಂಡುಹಿಡಿದು ಪಾದಚಾರಿಗಳನ್ನು ವಾಹನ ಮುಕ್ತರನ್ನಾಗಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿಲ್ಲವಲ್ಲ ಎಂಬುದೇ ನನ್ನ ಚಿಂತೆ. ಆ ಚಿಂತೆಯ ನಿವಾರಣೆಗೇ ಮೂಡಿದ್ದು ಆ ಕನಸು.

ಅಭದ್ರ ಶಿರೋಮಣಿ

- ಸಿ.ಆರ್. ಸತ್ಯ

ನಮ್ಮ ಊರಿನ ಜೈ ಭುವನೇಶ್ವರಿ ಸಂಗೀತ ಸಭಾ ತನ್ನ ಐವತ್ತು ವರ್ಷದ ಹುಟ್ಟಿದ ಹಬ್ಬವನ್ನು ಭರ್ಜರಿಯಾಗಿ ಆಚರಿಸುತ್ತಿದೆ ಎಂಬ ಸುದ್ದಿ ಬಂತು. ಅದರೊಂದಿಗೆ ಆ ಸಭೆಯ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಗಳಿಂದ ನನಗೊಂದು ಪತ್ರವೂ ಬಂತು. ಅದರಲ್ಲಿ:

“ಮಾನ್ಯರೇ, ನಮ್ಮ ಸಭೆಯ ಸುವರ್ಣ ಮಹೋತ್ಸವದ ಅಂಗವಾಗಿ ನಾವು ಅನೇಕ ರೀತಿಯ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಹಮ್ಮಿಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಕೊನೆಯ ದಿನ, ನಮ್ಮ ಗೌರವ ಸಮರ್ಪಣೆ ಸಮಾರಂಭದಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕರೆಸಿ ನಮ್ಮ ಸಭೆಯಿಂದ “ಅಭದ್ರ ಶಿರೋಮಣಿ” ಎಂಬ ಬಿರುದನ್ನು ತಮಗೆ ಕೊಟ್ಟು ನಾವು ಧನ್ಯರಾಗಬೇಕೆಂಬ ಆಸೆಯು ನಮ್ಮ ಕಾರ್ಯಕಾರಿ ಸಮಿತಿಯಲ್ಲಿ ಮೂಡಿ ಬಂದಿದೆ. ತಾವು ನಮ್ಮ ಸಭೆಯ ಕಾರ್ಯಕಲಾಪಗಳಿಗೆ ಹಾಗೂ ಅದರ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಕೊಡುಗೆ ಹಾಗೂ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಕ್ಕೆ ನಾವು ತೋರುತ್ತಿರುವ ಒಂದು ಕೃತಜ್ಞತೆಯ ಸಂಕೇತವಷ್ಟೆ ತಾವು ದೊಡ್ಡ ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿ ಈ ನಮ್ಮ ಕೋರಿಕೆಗೆ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಲ್ಲಿ ನಾವು ಈ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸುತ್ತೇವೆ. ಇಂತಿ ನಮಸ್ಕಾರಗಳು.....” ಹೀಗಿತ್ತು.

ನಾನು ತಲೆಯನ್ನ - ಅಲ್ಲ ಶಿರವನ್ನ ಕೆರೆದುಕೊಂಡೆ. ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನೂ ಸಮಾಲೋಚನೆಗೆ ಕರೆದೆ. “ಅಲ್ಲ ಕಣೆ, ನಾನೇನೋ ಅವರ ಸಂಗೀತ ಕಛೇರಿಗಳಿಗೆ ಹೋಗೋದು ನಿಜ. ಆದರೆ ನನಗೆ ಒಂದು ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಸಂಗೀತ ಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಸತ್ಯ ಅವರೆಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತು. ಏನೋ, ಕಾಲಕಳೆಯೋಕ್ಕೆ, ಪ್ರಸಾದ ತಿನ್ನೋಕ್ಕೆ ಅಂತ ನಾನೂ ಹೋಗೋದು. ಅದೂ ಅಲ್ಲದೆ ನಾನು ಮನೇಲಿ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನಿನಗೂ ಹಾಯಾಗಿರುತ್ತೆ ಅಂತ ನೀನೂ ಹೇಳ್ತೀ. ಈ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ನನಗ್ಯಾಕೆ ಈ ಬಿರುದನ್ನು ಕೊಡ್ತಾ ಇದಾರೆ ಅಂತೀನಿ? ಅಂದ ಹಾಗೆ, ಅಭದ್ರ ಶಿರೋಮಣಿ ಅಂದರೆ ಅರ್ಥ ಏನೂ ಅಂತ?” ಅಂತ ಕೇಳಿದೆ.

ಅವಳೂ ತನ್ನ ‘ಶಿರ’ವನ್ನು ಕೆರೆದುಕೊಂಡು “ಹೌದ್ರೀ, ಸಂಗೀತ ಶಿರೋಮಣಿ, ನಾಟಕ ಶಿರೋಮಣಿ ಅಂತೆಲ್ಲಾ ಬಿರುದುಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರೋದು ಕೇಳಿದೀನಿ. ಅದೂ ಸಂಗೀತ, ನಾಟಕದವರಿಗೆ. ಆದರೆ ಈ ಅಭದ್ರ ಶಿರೋಮಣಿ ಅಂದರೆ ಏನೂ ಅಂತ ನನಗೂನೂ ಅರ್ಥವಾಗಿಲ್ಲ” ಅಂತ ಅಂದಳು. ಕೊನೆಗೆ ಅವಳು ನನಗಿಂತಾ ಸ್ಮಾರ್ಟ್ - “ನೋಡ್ರೀ, ನಾನು ನಿಮಗೆ ಎರಡು ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಹೇಳ್ತೀನಿ. ಹಾಗೆ ಮಾಡಿ, ಒಂದು: ಆ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಯ ಕಾಗದ ನಿಮಗೇ ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಖಚಿತ ಮಾಡ್ಕೊಳ್ಳಿ. ಯಾಕೇಂದ್ರೆ ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಅಡ್ರೆಸ್ ತಪ್ಪಾಗಿರಬಹುದು ಅಥವಾ ನಿಮ್ಮ ಹೆಸರಿನವರೇ ಈ ಊರಿನಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಜನ ಇರಬಹುದು. ಎರಡನೆಯದು: ಈ ಕಾಗದ ನಿಮಗೇ ಅಂತ ಖಚಿತವಾದರೆ, ‘ಹೂ’ ಅಂತ ಈಗಲೇ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಿ. ಸದ್ಯ, ನಿಮ್ಮನ್ನ ಇನ್ನಾರು ನಿಮ್ಮ ಜೀವ ಮಾನದಲ್ಲಿ ಗೌರವಿಸುತ್ತಾರೆ? ನೀವು ಮಾಡಿರೋ ಸಾಧನೆಗಳು ಅಷ್ಟರಲ್ಲೇ ಇವೆ. ಏನೋ

ಒಂದು ಶಾಲೋ ಗೀಲೋ ಸಿಕ್ಕಿದರೆ ಭಳಿಗಾಲಕ್ಕೆ ಉಪಯೋಗಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತೆ. ಆ ಬಿರುದು ಹಾಳಾಯ್ತು..." ಅಂತ ಸಲಹೆ ಮಾಡಿದಳು. ನಾನು "YES" ಅಂದೆ.

ಸಮಾರಂಭದ ದಿನವೂ ಬಂತು. ನನ್ನ ಹೆಂಡ್ತೀನೂ ಜೊತೆಗೇ ಬಂದಳು. ಮೊದಲನೆಯ ಬಾರಿಗೆ ಸಭೆಯ ಮುಂದಿನ ಸಾಲಿನ ಕುರ್ಚಿಯಲ್ಲಿ ನಾನು ಕೂತೆ. V.I.P. ಅಲ್ಲವೇ? ಅಂದು ಸಂಗೀತ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಕ್ಕೆ ಹಾಗೂ ಆಹ್ವಾನಿತರಾಗಿ ಬಂದಿದ್ದ ಅನೇಕ ಹಿರಿಯ ಸಂಗೀತಗಾರರು ನನ್ನನ್ನು ನೋಡಿ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿದರು. ನಾನು ಕಾಗದದ ಅಡ್ರೆಸ್ ಖಚಿತ ಮಾಡಿಕೊಂಡನಲ್ಲಾ ಹಾಗೇ ನಮಸ್ಕಾರಾನೂ ನನಗೇ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಅಂತ ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಅರಿತುಕೊಂಡು, ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಗಂಭೀರವಾಗಿ ವಂದಿಸಿದೆ. ಸರಿ, ಗೌರವ ಸಮರ್ಪಣೆಯ ಸರದಿ ಬಂತು.

ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಗಳು ಬಹಳ ಸಭ್ಯಸ್ಥರು. ಅತ್ಯಂತ ನಮ್ರತೆ, ಗೌರವದಿಂದ ನನ್ನನ್ನು ವೇದಿಕೆಯ ಮೇಲೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಂದರು. ಮೈಸೂರು ಅರಮನೆಯಿಂದಲೋ ಏನೋ ತಂದಿದ್ದಂತ ಒಂದು ಸಿಂಹಾಸನದ ಮೇಲೆ ನನ್ನನ್ನು ಕೂರಿಸಿ, ಮೈಸೂರು ಪೇಟವನ್ನು ತಲೆಗೆ ಇಟ್ಟು ನಂತರ ಮಂಗಳವಾದ್ಯದ ಹಿನ್ನಲೆಯಲ್ಲಿ ನನಗೊಂದು ಶಾಲನ್ನು ಹೊದಿಸಿದರು.

ನಂತರ ಮಾತನಾಡುತ್ತ ನನ್ನ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಿದ್ದು ಹೀಗೆ:

“ಮಾನ್ಯರು ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕಛೇರಿಗೂ ತಪ್ಪದೆ ಬಂದು ಭಾಗವಹಿಸಿ, ನಮ್ಮ ಆಹ್ವಾನಿತ ಸಂಗೀತಗಾರರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಅಮೋಘವಾದದ್ದು. ಸಂಗೀತಗಾರರಿಗೆ ನೇರವಾಗಿ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣುವ ಹಾಗೆ (ಮೂರನೇ ಸಾಲಲ್ಲೋ ನಾಲ್ಕನೇ ಸಾಲಲ್ಲೋ) ಕುಳಿತುಕೊಂಡು, ಆಲಾಪನೆಯಾಗಲೀ ಪಲ್ಲವಿ ಅನುಪಲ್ಲವಿ ಸ್ವರ ಪ್ರಸ್ತಾವನೆ ಏನೇ ಆಗಲಿ, ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಕಾಣುವ ಹಾಗೆ ತಮ್ಮ ತಲೆಯನ್ನು ಆ ಕಡೆಯಿಂದ ಈ ಕಡೆಗೆ, ಈ ಕಡೆಯಿಂದ ಆ ಕಡೆಗೆ ಆಡಿಸುವುದನ್ನು ಕಂಡು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಬಂದ ಸಂಗೀತಗಾರರೆಲ್ಲರೂ ಇನ್ನೂ ಇಮ್ಮಡಿ ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಹಾಡುತ್ತಾರೆ. ನಂತರ, ಎಲ್ಲರೂ ನಮ್ಮ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೋತೃಗಳು ಸ್ಪಂದಿಸುವ ಹಾಗೆ ಬೇರೆ ಎಲ್ಲೂ ನಾವು ನೋಡಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೊಗಳಿ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ.

“ಮೊನ್ನೆ ನಮ್ಮ ರಾಮನವಮಿಯ ಸಂಗೀತೋತ್ಸವದಲ್ಲಿ ಹಾಡಿದ ಕರ್ನಾಟಕ ಸಂಗೀತ ಶಿರೋಮಣಿ ಕಟ್ಟಂ ಸಂಕಟಹರಣ ಅಯ್ಯರ್ ಅವರಂತೂ ಈ ಮಹನೀಯರನ್ನು ಕೊಂಡಾಡುತ್ತಾ ಈಗಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸಂಗೀತ ಕೇಳುವ ರಸಿಕರಲ್ಲಿ ಎರಡು ಗುಂಪುಗಳಿವೆ. ಮೊದಲನೆಯ ಗುಂಪು ಭದ್ರವಾಗಿ ತಲೆಯ ಯಾವ ಚಲನೆಯೂ ಇಲ್ಲದೆ ನಿದ್ರಾಸನದಲ್ಲಿ ಕೂಡುತ್ತಾರೆ. ಎರಡನೇ ಗುಂಪಿನವರು, ಈಚೀಚೆಗೆ ಇವರು ಬಹಳ ವಿರಳವಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಆಸಕ್ತಿಯಿಂದ ಶಕ್ತಿಯುತವಾಗಿ ತಮ್ಮ ತಲೆ ಅಲ್ಲಾಡಿಸುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ನಿಮ್ಮ ಸಭೆಯ ಈ ಮಹನೀಯರು (ಅಂದರೆ ನಾನು) ಆ ಜಾತಿಗೆ ಸೇರಿದವರು. ಅವರು ತಾಳಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಹಾಗೆ ತಲೆಯಾಟ ಆಡದಿದ್ದರೂ ಪರವಾಗಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಅದರಿಂದ ಸಿಗುವ ಉತ್ತೇಜನ ನಮಗೆ

ಮುಖ್ಯ. ಆತ ಯಾರೇ ಇರಲಿ, ಸಂಗೀತ ಜ್ಞಾನ ಇರಲಿ ಬಿಡಲಿ, ಅವರಿಗೆ 'ಅಭದ್ರ ಶಿರೋಮಣಿ' ಎಂಬ ಬಿರುದು ಕೊಟ್ಟು ಗೌರವಿಸಿ ಅಂತ ನಮಗೆ ಶಿಫಾರಸ್ಸು ಮಾಡಿದ್ದು. ತಲೆಯೇ ಇಲ್ಲದ - ಕ್ಷಮಿಸಿ - ತಲೆಯೇ ನಿಲ್ಲದ ಈ ಮಹನೀಯರಿಗೆ ಈ ಬಿರುದು ಬಹಳ ಸೂಕ್ತವಾಗಿದೆ ಅಂತ ನಮಗೆಲ್ಲರಿಗೂ ಅನ್ನಿಸಿತು.

“ಸಂಗೀತಗಾರರಿಗೆ ಬೇಕಾಗಿದ್ದೂ ಇಷ್ಟೇ: ಹಣ ಹಾಗೂ ಉತ್ತೇಜನ. ಹಣವನ್ನು ನಮ್ಮ ಸಭಾ ಜಾಹೀರಾತು ಇತ್ಯಾದಿಗಳಿಂದಾಗಿ ಹೇಗೋ ಒದಗಿಸುತ್ತೆ. ಆದರೆ ಉತ್ತೇಜನ? ಈ ಮಹನೀಯರ ಅಭದ್ರ ತಲೆಯಿಂದಲೇ ಬರಬೇಕು ಅಲ್ಲವೇ? ಹೀಗೇ, ಅವರು ನಮ್ಮ ಎಲ್ಲಾ ಸಭೆಗಳನ್ನೂ ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ಮುಂದಿನ ಸಾಲಿನ ಕುರ್ಚಿಯಲ್ಲೇ ಕೂತು ಅಲಂಕರಿಸಿ ಸಂಗೀತ ಅರ್ಥವಾಗಲಿ ಬಿಡಲಿ - ಶಕ್ತಿಯುತವಾಗಿ ಎಲ್ಲಾ ಕಛೇರಿಗಳಲ್ಲೂ ಹೀಗೇ ತಲೆ ಅಲ್ಲಾಡಿಸುತ್ತಿರಿ ಎಂದೇ ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಆಶಯ. ಇಲ್ಲಿ ನೆರದಿರುವ ಎಲ್ಲರ ಪರವಾಗಿ “ಅಭದ್ರ ಶಿರೋಮಣಿ” ಬಿರುದನ್ನು ಅರ್ಪಿಸಲು ನನಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಸಂತೋಷವಾಗುತ್ತಿದೆ.”

ಸರಿ, ಕೇಳಬೇಕೆ? ಕರತಾಡನ, ಹಾರ, ತುರಾಯಿ ಎಲ್ಲಾ ಆದವು. ಮನೆಗೆ ಬಂದೆವು. ಎಷ್ಟೋ ವರ್ಷಗಳ ನಂತರ ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿ ಮುಖದಲ್ಲೂ ಸಂತೋಷ ಎದ್ದು ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು.

ಈಗ ಸದ್ಯಕ್ಕೆ - ಡಿಸೆಂಬರ್ ಭಳಿ ಅಲ್ಲವೇ? ಶಾಲು ಹೊದ್ದುಕೊಂಡು ಕೂತಿದೀನಿ. ಎಷ್ಟು ಹಾಯಾಗಿದೆ ಅಂತೀರಾ...

ವಕ್ರಪದಬಂಧ-ಸರಿಯುತ್ತರಗಳು

1 ಬ	2 ಉ	3 ತು	4 ಕ		5 ಕು	6 ಕ್ಕ	7 ಕ
		8 ಳ		9 ಕು	10 ಗ	11 ಆ	
12 ಕು	13 ಕ	14 ಳ	15 ಕು	16 ಕ	17 ಕು		18 ಕು
19 ಕು	20 ಜಿ		21 ಕು	22 ಕು	23 ಕು	24 ಕ	
25 ಕು	26 ಕ	27 ಕು		28 ಕು	29 ಕ	30 ಕ	31 ಆ
	32 ಕು	33 ಕ	34 ಜಿ	35 ಕು			36 ಕ
37 ಕು	38 ಕ	39 ಕ		40 ಜಿ	41 ಕು	42 ಕ	
43 ಕು	44 ಕು		45 ಕು	46 ಕ	47 ಕ	48 ಕು	49 ಕ

Not for nothing are we considered

“One of the most preferred B-Schools....”!

Our enviable reputation as “One of the most preferred B-Schools in Bangalore”, the Silicon Valley of India, has been a result of our strategic approach in imparting Management Studies. The distinct difference lies in our emphasis on the holistic development of the students while preparing them as Managers of tomorrow upholding Bharatiya Vidya Bhavan’s values.

Two-year Full Time Master of Business Administration (MBA) Course

Our student-centric facilities include:

*Aesthetically designed
Classrooms with
LCD & NET*

*Highly qualified
Faculty with Doctorate
& Industry experience*

- Corporate ambience
- 24-hours broadband Internet facility
- Extensive orientation programme
- Communication Skills
- Holistic approach through Yoga & Meditation

M. P. BIRLA INSTITUTE OF MANAGEMENT
Associate Bharatiya Vidya Bhavan

Approved by AICTE and affiliated to Bangalore University

43, Race Course Road, Bangalore-560 001.

Ph: 080-22354275, 22382798, 22389634, 22207742, Fax: 080-22389635

E-mail: admission@mpbim.com, Website: www.mpbim.com

**We are a
BHAVAN'S INSTITUTE**

"Let noble thoughts come to us from every side" - Rig Veda

Mailing Date

5th of every month

Mailed at: Rajanagar PO

CPMG/KA/BGW-544/2006-2008

RNI-KAR-KAN / 2005 / 15457

MALLIGE

PERSONALISED COMPLETE MEDICAL CARE

Mallige Medical Centre

31/32, Crescent Road,

Bangalore – 560001

Phone: 22203333, Fax: 22265298

E-mail: info@mallige.com

Mahabodhi Mallige Hospital

T. Mariappa Road, 1st Block, Jayanagar,

Bangalore – 560011

Phone: 26565678, Fax: 26571516

Web: <http://www.mallige.com>